

கல்கி

KALKI 1-9-1963

30

தரக

உள உளவற்ற... உள உளவற்ற

ஒரு டீஸ்பூன் அளவு உட்வார்ட்ஸ் 'கிரைப் வாட்டர்', உங்கள் குழந்தை அலறுவதை நிறுத்திவிட்டு ஆனந்தக் கனவு காண ஆரம்பித்து விடுகிறது. குழந்தையின் சிறு கோளாறுகள்—வயிற்றில் வாயுக் கோளாறு, பல்வலி போன்றவைகளிலிருந்து சுகம்பெற உட்வார்ட்ஸினால் மட்டும்தான் முடியும். ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேலாக, தாய்மார்கள் உட்வார்ட்ஸ் உபயோகித்திருக்கிறார்கள். நல்ல ஆரோக்கியமான குழந்தைகளை வளர்த்திருக்கிறார்கள்.

உட்வார்ட்ஸ் 'கிரைப் வாட்டர்'

100 வருஷங்களுக்கு மேலாக உலகெங்கிலும் உபயோகிக்கப்படுகிறது.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஏஜெண்டுகள்: ஹெர்பர்ட்ஸன்ஸ் லிட். பம்பாய், கல்கத்தா & லக்னோ • டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி & கோ. மதராஸ் • எம். ஜி. ஷஹானி & கோ. (டில்லி) பிரைவேட் லிட்., டில்லி.

கல்கி

191. விவாகம் T 2-0- பக்கம் 100 ரூபாய்.

விராடகம்

செப்டெம்பர் 16. செப்டம்பர் 16.

தெய்வம்மயினிள் ரட்சகர்	...	3
வழியனுப்பு விழா (படங்கள்)	...	6
போதிற் போக்கில்....	...	8
செயல் முறை	...	9
சூண்டு மல்லிகை	...	10
விட்டைக் கட்டிப் பார்	...	18
கேபர்	...	21
மாதர் உலகம்	...	26
விவசாயக் கல்துறை	...	30
கற்றா தாக்	...	35
அதிவுக் கனவே, அருட்புனவே!	...	38
பொன் விலங்கு	...	46
சொமநாதபுரத்துக் கோதிரிவிகர்	...	55
கூர்ந்தக் கண்ணிர்	...	59
முதலி கவத்தியம்	...	65
படித்துப் பாருங்கள்	...	67
செழும் சதமல்ல	...	69
கூட்டுமொழி-கருத்தரங்கு	...	70
புத்தினிக் கோட்டம்	...	74
காதல்குழல் பின்.....	...	85
கண்ணிர் கற்றியது	...	90

"கல்கி"யில் மேலிருந்து கீழ்க்கண்ட வரைபடம் உள்ள பக்கம் 100 ரூபாய் செலவு செய்து கல்கியைப் பெறலாம்.

நாள் இழுவதும்

நேர்த்தியாக இருக்க.

பெர்லின்
ப்ரென்ச்
லாவண்டர்
ப்ரிலியண்டைன்
பெயோகியங்கள்
PEARLINE PARIS
P.O. Box 100, 10000 Paris 10

தயினால் சுட்ட வடு மாடுது

புகைபிடிப்போருக்கு அழகு, பந்த வயத்த கெட்டுட்டை, மேகஜு போன்ற சாமான்கள் பீடுதா. அவங் கார்ப் பொருள்களை ஒட்டி யோ வவக்காமலிருத்தலே. சாம்பியப் போக்குவதற்கு ஆட்டிடு இருக்க, வீணே மேகஜு பீடு திப்பந்தவடுக் கனையும், பளபளப்பான தளக்கள் பீடு பழப்பு திறக் கவடுகளையும் விளைவிப்பாளேன்?

உயரிய பன்மோடு உபயோகிப்பதற் றும் உதவுவதற்கும் உகத்தது

பனாமா

விடுவது உணவு செம்பொருள் கோவல், இலாகாவோ கம்., பனாமா வீட்டி பனாமா-வி.

பாரதத்தில் இத்தகைய தேசிய உதாபனங்களில் பிகப் பெரியது.

மலர் 23

தமிழ்த்திரு நாடுகளின்—பெற்ற

தாயென்று கும்பிடடி பார்ப்பா

—பாரதியார்

இதம் 6

சிறுபான்மையினரின் ரட்சகர்

'கிராடிமீர் பிரக்ளையிச் சர்க்காரின் கொள்கைக்கு மாறாக எதைத் தெரிவித்து அது தேசத்துரோகமாகக் கருதப்படுகிறது' என்று சுதந்திர வரலக் 'கலி' இதழில் குறிப்பிட்டிருந்ததோம். இது எவ்வளவு உண்மை என்பது ஹோகஸ்பெயின் ஸ்ரீமான் கடிஸ்கர் என்ற மகாநாயகர் ராஜாஜிவின் மீது சுமத்தியுள்ள அபவாதத்தி லிருந்து பளிச்சுணைத் தெரிகிறது.

இ. நா. மேற்பள்ளியிலும் இந்தியா பாகிஸ்தான் இரண்டின் சகாமத்திலும் காஷ்மீரத்தில் நல்லாட்சியை நிறுவலாம் என்று ராஜாஜி கூறியுள்ள யோசனையைக் கொடுப்பதைத் திட்டம் ஸ்ரீமான் கடிஸ்கர். "ராஜாஜி என்றும் தேசத்தைத் துண்டாடும் மனோபாவமுள்ளவர்; பிரிவினை வாதியான இவர் குறையுடன் கூட நாட்டைப் பங்கு போட்டுக் கொள்வார்" என்று வாய் கூசாமல் நித்தித்திருக்கிறார் இந்தப் புண்ணிய புருஷர். குறையுடன் இன்னமும் சமாதானப் பேச்சு பேச என்னுபவர் தங்கள் தலைவர் தான் என்பதை மறந்து இப்படித் தூற்றிடுகிறார் கடிஸ்கர்.

பாகிஸ்தான் பிரிவு மிகவும் அவசியமாகி விட்டது; அப்படிப் பிரிக்காவிடில் தேசம் ரத்தக் களறியாகும் என்று ராஜாஜி தீர்க்கதரிசனத்துடன் எல்லாத் தலைவர்களுக்கும் முன்பு கூறியதை மனத்தில் கொண்டுதான் இப்படிப் பேசியிருக்கிறார் ஸ்ரீமான் கடிஸ்கர். ராஜாஜிவின் புத்திமதிப்படி பாகிஸ்தான் பிரிவினைக்குக் காங்கிரஸ் இணங்காத தால் நாட்டில் எத்தனைய பங்களமான ஹிந்து முஸ்லிம் மோதல் ஏற்பட்டது என்பதை மக்கள் இன்னும் மறக்கவில்லை. பாகிஸ்தான் பிரிவினை ஏற்படத்தான் செப்தம். ஆனால் ராஜாஜி கூறியபடி சரியான சமயத்தில் உசிதமான முறையில் பிரிவினை நிகழாததால் தேசம் ஆயிரமாவிரம் மக்களைப் பரி கொடுத்தது. ஆளும் கட்சியின் பெருமையில் உட்கார்ந் திருக்கிறோம் என்ற மமதை ஒன்றின் காரணமாக எதை வேண்டுமானாலும் மறைத்தும், மறுத்தும் பேசலாம் என்ற நிமிதி ஏற்பட்டிருப்பது நாட்டின் மகத்தான துர்ப்பாக்கியமாகும்.

எதிரி தூஷிப்பதையும் பூஷிப்பதாகக் கருதுவர் பெரியோர் என்பார்கள். இதற் கேற்ப கடிஸ்கரின் குற்றச்சாட்டிலும் ஒரு சத்தியம் உண்டது என்கிறார் ராஜாஜி. 'என்றுமே சிறுபான்மையினருக்கு இழைக்கப்படும் தீமைகளை எதிர்க்கும் மனப்பான்மை என்னுடையது; இதற்கே பிரிவினை வாதம் என்று கடிஸ்கர் பெயர் சூட்டியுள்ளார்' என்கிறார் அவர்.

என்னிடிகை பலத்ததையோ, இதர சட்டவீதையோ உபயோகித்துச் சிறுபான்மை யினரை நசுக்குவதை ராஜாஜி எப்போதும் எதிர்த்து வந்தேன் என்பதுதான் உண்மை. நாடு முழுவதன் நல்லையும் கருதும் நல்ல பெரும் தலைவர் ராஜாஜி எனினும், முக்கிய மாக அவர் சிறுபான்மையினரின் ரகசியமாகவே விளங்குகிறார். சிறுபான்மையினர் என்ற ஒரே காரணத்தால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள், விவசாயிகள், தொழில் துறையினர், ஹிந்தி பேசுதவர்கள் ஆகியோருக்குக் கொடுமை விளைவிக்கும் சட்டங்களை ஆட்சியினர் கொண்டு வந்த போதெல்லாம் ராஜாஜி போராட்டத்தில் தீவிரமாக இறங்கியிருக்கிறார்.

சிறுபான்மையினரைப் பல்லுத்தப்படுத்தி 'ஒற்றுமை' என்ற பொய் வேஷத்தைக் கிருஷ்டிக்கும் எந்தக் காரியத்துக்கும் ராஜாஜி ஒப்புதல் அளிக்க மாட்டார். இவ்வே பாரத நாசகிகமுகும். நமது மிதாஹர் நிதி முறைகளை அளித்த ஆள்கிறோர், குடியி

மொன்றில் எந்த ஓர் அங்கத்தினரையும் வறுக் கட்டாயப்படுத்தி வைத்துக் கொண்டுவதை ஆட்சேபித்திருக்கிறார்கள். ஓர் இடத்தில் அகப்பட்டிருக்க கொண்டால் அங்கிருந்து வெளியேற வழியே கிடையாது என்ற நிலையில் கிடைக்கும் "ஒற்றுமை" உண்மையானதல்ல; அது அடிமைத்தனம்தான். அவசியம் நேரிடும்போது வெளியேறச் சுதந்திரம் பெற்றவர்கள் ஒன்றாக இணைந்திருப்பதுதான் உண்மையான ஒற்றுமை.

'காஷ்மீர தேசம் நம்முடைய நஞ் செய்யுமல்ல புஞ்செய்யுமல்ல; பாகிஸ்தானுக்குப் பாத்தியப்பட்ட வயற்காடு மல்ல. காஷ்மீர் என்பது ஒரு மக்கள் கூட்டம். இந்தியாவோ பாகிஸ்தானோ தன் இஷ்டப்படி அவர்கள் விஷயமாக முடிவேடுக்கலாகாது' என்பதே ராஜாஜியின் கருத்து. காஷ்மீர மக்கள் சமீப காலம் வரை சுதந்திர மன்னர்

நடுவரின் ஆட்சியில் தனி ராஜ்யத்தினராக வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் இந்தியாவுக்கும் சரி, பாகிஸ்தானுக்கும் சரி, அடிமைப்பட்டவர்கள் அல்ல. எனவே அவர்களின் சுருத்தை ஒட்டித்தான் காஷ்மீரப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண வேண்டும். அவர்களின் உண்மையான சுருத்தை அறிய எத்தனையோ குத்தகங்கள் நேரலாம் என்பது பாரத சர்க்கார் அங்கீகரித்து. இது நியாயமான அச்சம்தான். ஆனால் இது காரணமாக காஷ்மீர் மக்களின் சுருத்தை அறிய எந்த முயற்சியும் எடுக்காமல் அவர்களை இருத்திக்கொள்ளப் பார்ப்பது பலவந்த துறை. இதே ஆட்சேபிக்கும் ராஜாஜியின் மனோபாவத்தைப் பிரீனிடா வாதம் என்றால், அன்பர் கடினக்குடைய மனோபாவமும் அவரோத்த ஆட்சியாளரின் மனோபாவமும் பலாத்காரமாகும்.

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம்

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்துக்குப் பிரதமர் பதில் கூறிய பிறகுமே இன்று நாட்டில் தாது பேர் கடுமிடங்களில் எம்லாம் ஆசாரிய இருபளாவி. மலாணி, லோதியா இவர்கள் பேசிய பெச்சுக்களையும், கருத்துக்களையும் பற்றித்தான் பேசி வருகிறார்கள். வழக்கம் போல் பிரதமரின் பதில் வெறும் மேடைப் பேச்சாக முடிந்ததே அன்றி. எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் எழுப்பிய கேள்விகளுக்குச் சமாதானம் சொன்ன

தாக இல்லை. மூக்கியமாக மலாணி அவர்களின் வாதங்களுக்குப் பதிலே கிடையாது. திண்பத்திரிகைகள் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுக்கு இடம் தந்ததை விட அதிகமாகவே பிரதமருக்கு ஒதுக்கித் தங்கள் பத்தியைக் காட்டிக் கொண்டன. ஆனால் அதுவே, பிரதமரின் சித்தனை எவ்வளவு குழப்பமடைத்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டியது. ராஜ்யவச் செலவைக் குறைக்க வேண்டும் என்று முன்பு ஆசாரிய

பதினாளுக்கு சின்னங்கள்
விடக்கூடப் பஞ்சமில்லை.

பெரியார் குறாமைப்பால் களங்கிப் போனார்

சீனாவின் துக்கம்

கிருபளாவி பேரியதை எடுத்துக் காட்டி அவர் முன்னுக்குப் பின் முரணாகப் பேசுவது என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண மேனன் தாக்க முயன்ற போது கிருபளாவி, "ஐயா, இதற்கும் நீங்கள் தான் காரணம். நீங்கள் 'தறித்தி சேலி மாய் பாய்' என்று அடித்த கூத்தில் சில நபரூடும் சிதேகமாகத்தான் இருக்கிறதோ என்று நினைத்து விட்டோம்!" என்று மண்டையில் அடித்தாற்போல் பதில் கூறினார்.

"கிருஷ்ணமேனன் ஒரு பாவமும் அறிவாதவர். பிரதமரின் கொள்கையைத் தான் அவர் கடைப்பிடித்தார் என்றால், பிரதமர் என் தாம் ராஜிநாமா செய்வாமல் கிருஷ்ண மேனனின் ராஜிநாமாவை ஏற்றுக்கொண்டார்?" என்று கிருபளாவி சபையைப் பார்த்துக் கேட்ட போது, அதற்குமுன் கூச்சல் போட்டுக் கொண்டிருந்த காங்கிரஸ் கூட்டம் வாயடைத்து அமர்ந்துவிட்டதாகப் பத்திரிகை நிருபர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். டாக்டர் லோகியா, "பிரதமர் தாம் இழைக்கும் குற்றங்களுக்குக் கொஞ்சமும் வருத்தப்படாததுதான் அவரது பெரும் குற்றம்!" என்று கூறினார்.

இதற்கும் காங்கிரஸ் கட்சியில் யாருமே பதில் சொல்லவில்லை.

காங்கிரஸ் கட்சி வதுவாய்ந்த மெஜாரிட்டியா யிருக்கும் மன்றத்தில் எதிர்க் கட்சிகளின் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் நிறைவேறும் என யாரும் எதிர்பார்க்க வில்லை. எவ்வாறும், ஸ்ரீ மனாவி அவர்கள் இந்த மெஜாரிட்டி - மைனாரிட்டியினரின் ஒரு விஷயத்தை விளக்கினார். ஆனும் கட்சியினர் நாட்டில் மொத்தம் பதிவான வாக்குகளில் 43 சதவிகிதத்தைப் பெற்றிருப்பதாகவும் எதிர்க் கட்சியினர் 39 சதவிகிதத்தைப் பெற்றிருப்பதாகவும் கூறினார். அதாவது விதிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறை (Proportional representation) அது சரிக்கப்பட்டால், ஆனும் கட்சியில் உள்ள 361 பேருக்கு எதிராக எதிர்க் கட்சியில் 316 பேர்கள் இருப்பதாகக் கருத வேண்டும் என்றார். சர்க்காரின் தவறுகளை மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதுதான் தீர்மானத்தின் கோக்கம். தீர்மானம் நிறைவேறுவியிலும் அந்த நோக்கம் நிறைவேறி விட்டது. மக்களுக்குப் பெரும் விழிப்பை ஏற்படுத்தி விட்டது.

கங்காட்லாத்திற் தக
பெரும் அகில உலக இன
கலா விழாவுக்குத் சென்ற
ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சு
லட்சுமி ஆவர கல்கு
ஸ்ரீ சதாவிவாசி அவர்க
தும் 17-8-63 ஆவது இ
ந்நாள்பிரகாசியில் கயிற் - ச
ராஜலா காரியாலயத்தி
லுள் இவிய விருந்துபசா
நடத்தி வழிபாறுபி னை
தனர். ஆயிரம் பேரு
மேல் கலந்து கொள்
தல் உபபலத்திக்.

ராஜாஜிக்கு வரவேற்பு. 2. திரு பாலக
மணி தமது வாழ்த்துக்களச் சதாவி
தம்பதியினருக்குத் தெரிவிக்கிறார். 3. தரும
ஆனந்தம் மகா சத்திதானம் சார்பில் ஸ்ரீ சே
கத்தரத் தம்பிரான் அவர்கள் பொன்னு
கலா வழங்கிறார். 4. ஸ்ரீமதி மே

தென்மேல்மேல் வகுப்பினர். 8. நிரு
உ. எஸ். வெங்கடராம அய்யரின்
உரை. 9. நீதிபதி அனந்தநாராயணன்
அய்யர்களை கல்வி ஜெனரல்
மாணேஜர் நிரு வைத்தியநாதன்
பரமேஸ்வரர். 7. எடிஸ்டிரா
செவ்வழி கல்வியுள்ளவர்கள் ஸ்ரீ
அனந்தநாராயண நிகழ்ச்சி அய்யர்களுக்கும்
ராஜாஜியும். 8. சென்னைவிலுள்ள
மே. ஜெர்மனியில் உதாரணிகரணை
அதிகாரி ஸ்ரீ கெய்க்கும கல்வி ஆகிய

யரும். 9. சென்னை போர்ட்
இரண்டாம் தலைவர் ஸ்ரீ என்.
கம்பிரமணியம் ஸ்ரீமதி எம்.
எஸ்.சுந்தர் தமது வாழ்நா
தில் கல்வித் தொழிலிலிருந்து.
10. சதாநிதம் தம்பிபுட்டன்
ராஜாஜி. 11. ஸ்ரீமதி இ.கே.
பட்டர்மணியம் மகிழ்ச்சி.

13. ஸ்ரீ சென்னை போர்ட்
பேரவையார். 14. ராஜாஜியின் ஆதி.
15. கலாநெடுதலில் நிர்வாக
கல்வி ஸ்ரீ சங்கர மேனையம்
ஸ்ரீ கருணாநிதி கருணாநிதி சாஸ்
திரிலும். 16. ஸ்ரீமதி சென்னை
ரம் கலாநெடுதல் பேரவையார். 17.
ராஜாஜியின் சென்னைபுறம். 18.
நீதிபதி கே. எஸ். வெங்கடராமன்
சதாநிதம் தம்பிபுட்டன் மர
வாழ்த்துகிறார்.

நி.சி.குமார்

1963-ம் ஆண்டு இட ஆய்வும் அதியாயக் கமிட்டி உறுது வங்குமத் தேருத் திமுத்திவர்க்கும்து இட அதியாயக்கமிட்டித் து ஆய்வுத் மயண வர்க்கு மறுமார்த்தம்.

அதில் தமிழ்நிலைய, தமிழ்நாடு தென்மேற்கு மக்கள் விரும்புபவையாகிய நிலைக்க மாட டென் என்ற சாதிக்குதலாகிய விளையாட மாகக் கூறிவிட்டுப் பிறகு யாப்பல் மாதிரிய நிகழ்ச்சியை ஒத்தல் அநிசபமாகக் கூறு யார்கள். இரண்டாவது அதிலும் அமெரிக்க ரேடிபோவால் செய்த கொண்ட, ஸ்ப்யட் அதை மாற்ற முடியுமறு.

அமெரிக்க ரேடியோ ஒப்பந்தம் பற்றி ரெனால்ட் கொடுத்திருக்கும் விவரம் பாவரத்திருப்பதியிலிருந்து சென்னை நெருங்கியும், ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகும் முன்னர் இங்கு நடவடிக்கை கொடுத்தார்கள். ரெனால்ட் கையெழுத்தாதி விடுக்கிறது. கையெழுத்துப் போட்டுவிட்ட பின்னர் தான் அதன் உண்மையைக் கவனிப்பார்கள். என்ன 'பாவராபோலிஸ்' சென்னைக்கு நேரில் கூறுகிறார். பாவராபோலிஸ் என்ன என்பது அந்தக் கதையில்தான் விவரமாக வருகிறது. எடுத்துக் கொண்டு திரும்பவும் பேசுவது என்பது இந்த விவரம் அமெரிக்காவில் மிகுந்த ஆக்கிரமிப்பு ஏற்படுத்தி விடுகிறது. இந்த ஆக்கிரமிப்பினால் அப்பகுதியைக் கையாடலில்லை. இந்தியாவுக்கு அபரிமிதமாக உதவவேண்டுமெனக் கூறும் அமெரிக்காவோடுமே இது தான் சங்கடத்தின் கையகம். இதனால் அமெரிக்காவுக்கு தண்டமில்லை. நாங்கள் தான்.

மரக இலக்க வேண்டும் என நினைக்கும் கம்யூனிஸ்டுகள், இவர்களுக்காக நேரடி ஈடுபாடுத்தான் ஒப்பந்தத்தை மீறுவது ஆகிறது. அப்படி மீறினால் தான் கம்யூனிஸ்டுகளைக் கட்டிடப் பிழைக் முடியாது. குறிப்பிட்ட பூண் உறிக்கு உரி தாலும் எப்பது போல் அவர்களை வெளிக்கிளை அருக்கிப் போன்றப் போலார்கள்.

ஆத்திரக் கங்குலியிடம் பாவ நிகு கத்தரம்பா நிகு சத்திரி ரெட்டி மீது அங்கம் கக்கப் பெரி வீடுக்கிறார். இங்கும் பாரக்குப்பிபாது அவன் மீட்ட ஸ்டம்பெய் இரப்புவர்க்கு கங்குலியிடமும் ஏன் பது கறுதிப்படுகிறது. மனெனிக் கத்தரம்பாபாவமும் அவரது சகாக் கிளவரே வீடுதான் செய்கிறது நிகு சத்திரி ரெட்டி, அவர்களைது மே பத்தி மாறுநிலிக்கு மெப்போதே கத்தரங்க வீடுதான் செய்கிறார் என்று சொது மக்கள் கேட்கிறார்கள். இக் கேள்விகளுக்கு இதுவரை சத்திரி பாவமான் அரக்கப் பத்தி சொல்லுகிறார். பத்தி சொல்லு வார்கள் என்றும் எதிர்பார்த்த ருதாவது. மனெனிக் காரமும் ரகசியமாகிறது. அதாவது இவர்களைக் கொண்டு கத்திரிக் கட்டி சொன்று எதிரிக் கட்டிகளை மட்டித்துவதுதான் அக்க பாவமான் சத்திரி சபையகமின் அத்தரம் கம். ஆகவே கத்திரிசெனெய்யார் மென்று சொட்டப் பழம்பட்டிக்குருப் பூக்கிவதக் கண்டு திரிபோவா சொல்லுகுக்கிறார்கள்.

பதினெழுவாயது நிகழ்த்தும் வாரையப் பாதிக்கும் எவ்வளவு நிகு மோமோ பிரபுமும், நிகு வி. 19, மேனையும் ஒரு கணக்குத் தருகிறார்கள். அநாவது இத்தியாவிய் மோதக் துண்த் தொவையீல் 100க்கு 82 பேர் விவசாயத்தை நலர் வாழ்கிறவர்களும். இவர்களில் 100க்கு 23 பேருக்கு ஓர் ஏக்கரும் ஒன்றரை ஏக்கரும் தான் உய்வது. இவற்றுள் 25 பேருக்கு 1 ஏக்கர் வரை இருக்கிறது. பாக்கியுள்ள 54 பேரில் 3 பேருக்கு 3-க்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் இருக்கிறது. இவ்வுள்ள 45 பேருக்கு நிலமே இல்லை. இந்தத் திருத்தம் ஸ்தலவிய் சொன்ன இரு காரணை அநாவது 50 சத வீதத்தினரைப் பாதிக்கும் எவ்வாறு நிகு மேனும், அவரைமோட்டியப் பேரில் நிகு மோமோ பிரபு நிலமே இல்லாத 45 பேருமும் இனி இத்த துண்தத்தில் தினம் பெரு ஸ்பவாதபடி, இத்திருத்தம் பாதிக்கும் எவ்வளவு அருத்தம் திருத்தமாகச் செய்யும் மகாதாட்டிய் கூறினார். இந்த விவரங்களைக் கேட்ட பிரதிநிதிகள் கூங்கிரஸின் ஏழைகள் பக்திவய துண்துடப் புதித்து சொன்னபரிகல். அதோடு இந்தத் திருத்தத்தின் விடம் கம்யூனிஸ் நெடியையும் தங்கு உணர்த்தார்கள்.

21

திருமாவின் நாமங்களைப் பக்தி யோடு ஓதினும் போதும். எல்லா வலங்களும் தாமே வந்தடையும் என் றோர் ஆழ்வார்.

தேகம் நிறலும்
நிறவும் உருவமும்

[தேக - ஒளி, பிரகாசம்; அதாவது சேத்திரி
தேக - ஆற்றல். நிற - சுவரீபம். உரு -
வடிவம்.]

மக்களிடையே திருமாவின்
நாமத்தை ஓதும் அடியார்களுக்குத்
தேதும், ஆற்றல், செல்வம், அழகு
ஆகியவற்றோடு.

மாதில் குடிப்பிறப்பும்
மற்றவையும் —

[மாதில் - ஊங்கம் இல்லாத. குடிப்பிறப்
பும் - நற்றூலப் பிறப்பும். மற்றவையும் -
நிற எய்வா நன்களும்.]

— பேசில்

வலம்புரிந்த வாஞ்சங்கம்
கொண்டான்பேர் ஓத
நலம்புரிந்த சென்றடையும்
என்கு!

[வாஞ்சங்கம் - தெய்விகச் சங்கம். வலம்
புரிந்த வாஞ்சங்கம் - வலம்புரிச் சங்கம்.
கொண்டாள் - கையினை ஏதிரியவனுள் திரு
நாடையே. பேர்ஓத - திருநாமங்களை ஐயத்தா
தந்திரத்திற். நன்கு - புதுமைநாக. நலம்
புரிந்து சென்றடையும் - மேற்கொண்ட சிறப்
புக்கள் அளித்ததும் தாமாகவே தேடி
த்தடையும். பேசில் - ஆராய்த்து சொல்
ப் போனும்.]

ஆராய்த்து சொல்லப் போனும் திரு
மாவின் நாமங்களை ஐயத்த மாத்திரத்
தில் இத்தனை வலங்களும் தாமாகவே
நம்மை வந்து அடையும் என்று
பொருள்.

தேகம் நிறலும்
நிறவும் உருவமும்

மாதில் குடிப்பிறப்பும்
மற்றவையும் — பேசில்
வலம்புரிந்த வாஞ்சங்கம்
கொண்டான்பேர் ஓத
நலம்புரிந்த சென்றடையும்
என்கு!

'பேசில்' என்று தனியாகச் சொல்வ
தற்குக் காரணம்:— மக்கள் ஆகாசப்
பட்டு அலையும் இளையும், விளைத்திட,
பழம், செல்வமும், அழகும், இவை
மெல்லாம் சர்வேசுவரனுடைய வரங்
கள்! அவனுடைய அருளைப் பெற்றால்
இவை அளித்தும், நம்முடைய வேறு
முயற்சியின்றி நம்மைத் தேடி வந்து
சூழும். இது உண்மை. இதை மக்கள்
அறியாமல் வீணாகத் துயரப்படுகி
றார்கள் என்று ஆழ்வார் எடுத்துக்
கூறுகிறார். உண்மையை அறிய விரும்
பினீர்களானால் இதனே உண்மை
என்று உபதேசிக்கிறார். சொல்லப்
போனும் 'பேசில்' என்றதன்
பொருள் இது! தனிச்செயில் நிற்கும்
'பேசில்' என்ற சொல்லில் இந்த வேகம்
அடங்கி யிருக்கிறது!

பிச்சமணியின் சட்டை நனைந்திருப்பதைக் கண்டு திடுக்கிட்டுத் தள்ளினார் ராமதுரை. பழைய மாடல் ஆஸ்டின் காஸரத் தெருவில் தேய்வி நிற்கும் நீலிமேக் ஓட்டிச் செல்லுக் தெரு ஓரத்தில் நிற்பவர்கள் மட்டு மல்ல, உள்மே அமர்ந்திருப்பவர்களும் நனைவென்றடி யதுதான் என்பதை உணர்ந்திருந்தார் அவர். பேர ழுக்கு உடம்புக்கு ஆகாதே என்ற கவலையுடன், "டேய், உன் சட்டை சுரமாக இருக்கிறதே. என் னடா? உன் காஸரத் தண்ணீர் மேல் விட்டடிச்சியா?" என்று விசாரித்தார்.

"இல்லை. தாத்தா....!" என்று பிச்சமண ிரதேர் உற்சாகமாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

"டேய், முதல்வே நீ போய் டிரஸ் மா, றிக் கொண்டு வா! அப்புறம் நீ சமாதான!

குண்டு மலங்கை

சொல்லவாய்! ஈரத்தோடு இருந்தால் உன் உடம்புக்கு ஐஸ்தோஷம் பிடித்துக் கொள்ளும்!'' என்று பதறிய மேஜர் ராமதுரை. ''உன் சட்டையை உடனே கழற்றி எறி. போடா, நான் சொன்னது உன் காதில் விழவில்லை. போ, சீக்கிரம்!'' என்று அதட்டியவராய்த் தம்பேரூர்ப் பிடித்து அவன் மாடியறையை நோக்கித் தள்ளினார்.

''இதோ, இரண்டே நிமிஷத்தில் வந்து விடுகிறேன். தாத்தா!'' என்று கூவிய பிச்சுமணி மாடிப் படிக்களில் குடுகுடு வென்று ஏறி ஓடினான். அவனுடைய

அறைக்குள் புகுந்ததும் அவனை அறியாமலே மறுபடி யும் உற்சாகமாக அவனுடைய வாய் மிஞ்சுவாகச் சீட்டியடிக்க ஆரம்பித்தது. அந்த இன்னிசையின் பின் வணியிலேயே அவன் பைஜா மாகும். புதுச் சவலைச் சட்டையும் அணித்துக்கொண்டு மல்லிகைப் பூவையும் மறந்து விடாமல் எடுத்துத் தன் சட்டைப் பைக்குள் வைத்துக் கொண்டு நிலைக் கண் ணாடியின் மூன்பு நின்று அழகு பார்த்துவிட்டு ஐந்து நிமிஷங் களில் ராஜாக்காரினை போய் திரும்பி வந்து, தன் தாத்தா யோடு சேர்ந்து வட்டமேஜை மூன் சாப்பிட அமர்ந்தான்.

''இப்போது சொல். உன் சட்டையின் ஒரு புறம் எதனால் ஈரமாகி விற்று? உன் கார் தண்ணீரை வாரி எடுத்ததா? சமூத்திரத்து அலைகளில் பட்டிக்காட்டான் போல் தின்றுயா? கார்ப்பேரஷன் குழாயிலே தண்ணீ

ருக்காகப் பாய்வதால் போல் குளிர் போட்டாயா?'' என்று மேஜர் ராமதுரை கரமாரி யாகக் கேள்விக் கேட்களைத் தொடுத்தார்.

''அதெல்லாம் இல்லை தாத்தா!'' என்று திதிது முகம் கிணுங்கிய பிச்சுமணி. ''தாத்தா!... தெருவில் மழை பெய்தது!'' என்று மெல்ல ஆரம்பித்தான்.

''என்னடா, மழை பெய்யாததாலே மின்சார வெட்டு என்று பேப்பர்காரன்

அரு.ராமநாதன்

போட்டிருக்கிறார். நீ என்னவோ மறை
பெய்தது என்னிலும்? பொய் சொல்
வேறு கற்றுக் கொண்டாயா?"

"இவ்வீ, தாத்தா! நிஜமாகத்தான்
மறை பெய்தது. அதுவும் ரொமணிக்
தெருவில் மட்டும்தான் மறைபெய்தது!"

"அது எப்படியடா ஓரே தெருவில்
உன் சட்டைலின் ஒரு புறம் மட்டும்
மறை பெய்தது?"

"அது அப்பே மறை. தாத்தா!
பித்தனிக் குடத்திலிருந்து பெய்தது!"
என்றான் பிச்சமணி உமாமைப் பற்றிய
நினைவின் உற்சாகத்தோடு.

குடம் என்ற வார்த்தையைக் கேட்
டதுமே மேஜை ராமதுரைக்குப் பிடிக்க
விக்கி, பெண் வரிக்கத்தையே வெறுக்
கும் அவர் பெண்கள் உடையாடிக்
குடம், குத்து விளக்கு, குங்குமச் சிமிழ்
முதலான பாத்திரம் பண்டங்களைக்
கூட அடிமேரு வெறுப்பார்!

"என்னடா, புதுசாகக் குடக் கதை?"
என்று மெஜர் பரபரப்புடன் கேட்டார்.
பிச்சமணி தாய்ச் சண்டையையும்
அதன் முடிவையும் மட்டும் தாத்தா
விடம் விவரித்தான்.

"பேய், அப்பா! நான் அப்போது
ஒரடம் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.
உன்னிடமிருந்து ஒரு புது வானை வரூ
கிறதே. என்னடா அது?" என்று மேஜர்
ராமதுரை விவரிப்புடன் கேட்டார்.

"மக்னீசைப் பூவானை தாத்தா!"
என்றான் பிச்சமணி உமாமைப் பற்றிய
உற்சாகக் கிறுக்கிப்போடு.

"ஓதோ! அத்தர் சொன்் கூடப்
பூக்கொண்டக் கற்றுக் கொண்டிருக்
கிறாயா? பேய், சிவன் அப்பன்,
பெரிய மைனர் மாநிலிக் திரியப் பார்க்
கிறாயோ?" என்று மேஜர் கத்தினார்.

பிச்சமணி புன்முறுவல் பூத்துக்
கொண்டே, "இது சொன்ட் இவ்வீ,
தாத்தா! அசல் குண்டுமக்னீசை!"
என்றான்.

மெய்குக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்
டது. பூக்கைப் பெண்கள்தான் வாக்
வாரர்கள்! தம் பேரனுக்கு மக்னீசைப்
பூக்கி! இது புதிதாகப் பிரியம் எப்படி
ஏற்பட்டது என்பது அவருக்குப் புரிய
வில்லை. அதனால் அவர் குறம்பியபடி
பிச்சமணியின் முகத்தைக் கர்த்து
பார்த்தார். அந்த முகத்தில் அவாதி
யான ஒரு குதிரைமுகம் எண்ணத்தெ
இவ்வாறு வழக்கமாக ஒரு புதுக் கிள
வும் குடி கொண்டிருந்தன.

தாத்தாவும் பேரனும் ஒரு வழியாகத்
தங்கள் அகாரங்களை - அதாவது இன
மையும் மூலமையும் ஜீரணிக்கத் தக்க
அகாரங்கள் - சாப்பிட்டுவிட்டு எழுந்த
தாய்கள்.

"தாத்தா! என் குழக்குப் போகி
றேன்!" என்று பிச்சமணி குதித்துக்
கொண்டே விலம்பினான். உமாமைப்
பற்றி நினைத்துப் பார்த்த ஒரு மாவா
னோக்கத்தில் சஞ்சரிக்க வேண்டுமென்று
அவன் இளம் உள்ளம் தவித்தது.

"நித்துடா இரண்டு ஆட்டம் போட
லாம்!" என்று மேஜர் ராமதுரை அவ
னைச் சீட்டு வினையாடக் கூப்பிட்டார்.

"தானக்குப் போடலாம் தாத்தா!"

"என்னடா, பிழைப் பண்ணுகிறாய்?
பெரிய மனுஷனின் விட்டாயோ?
வாடா!" என்று மேஜர் அட்டித்த தம்
பேரனை அழைத்துக் கொண்டு போய்த்
தந்த முக்காமியின் முள்ளுக் அமர்ந்த
பிடி சீட்டு வினையாடலானார்.

பிச்சமணியின் உள்ளம் உமாமைப்
பற்றிய நினைவில் பூரணமாக லைத்து
விட்டதாக அவனுடைய கவனம் சீட்
டாட்டத்தின் மேல் பதியாமல் அகி
பாய்ந்தது. அதனால் ஆட்டத்தில் அவன்
தோற்றுவிட்டான். அவன் தோழித்த
வீரப் பதக்கம் ஒன்று மறுபடியும் மேஜர்
கைக்கு மாறியது.

"மணி பன்! மடையன்!" என்று கத்
திய மேஜர், "சீட்டைக் கவனித்த ஆடா
லம் உன் மூளை எங்கேயடா அடகு
வைத்திருக்கிறது?" என்று உறுபினார்.

சீட்டாட்டத்தில் பிச்சமணி தோற்கும்
பொதெல்லாம் அவன் முகம் ரோஷ
உணர்ச்சியால் விவிய் போவது வழக்
கம். அவன் ஆத்திரத்தோடும் அருமை
போடும் நீயன் "மேராடு ஆட்டம் - ஆடி
னீர்கள் தாத்தா" என்றுகூட விண்
சொன்ை. பிடிப்பான். ஆனால் இன்றே
அவன் முகத்தில் குடிக்கொண்டிருந்த
குதிரைமுகம் மிதிலும் மாறவில்லை. உமா
மைப் பற்றி வாரிடமாவது மெலெண்
டும் என்ற தவிப்பு அவனுடைய இரு
தலத்தில் ஆழ்ந்த கருதியை மீட்டி
உதடுகளில் புளிரிப்புகளாகப் கொங்
கிக்கொண்டே விடுத்தது.

"தாத்தா! அந்த டிச்சரம்மா வத்
திரானிட்டால் நான் கொடுவாரனாக
மாறிவிடுப்பேன்!" என்றான் பிச்சமணி.
மேஜர் திடுக்கிட்டவராய், "என்னடா
சொல்கிறாய்?" என்று வெடித்தார்.

"அந்த டிச்சரம்மா வத்து குடத்துத்
தண்ணீரை நாய்களின் மீது கொட்டி
வீராவிட்டால் நாய்க் சண்டை நின்று
ருக்காது. அந்த நாய்கள் விவரும் வரை
நான் ஏதாவது ஒன்றை என் பெட்டாய்
அடித்தே கொன்றிருப்பேன்!"

"மனிதரைப் பற்றியே கவனிப்பபடாத
இந்தக் காலத்தில் நானையும் பற்றி நீ
ஏண்டா கவனிப்படுகிறாய்?"

"இவ்வீ, தாத்தா! அந்த டிச்சரம்
மாவக்குதான் எங்கவன புத்திராகித்

தனம் பார்த்தீர்களா?" என்று பிச்சமணி வேகு ரசனையோடு.

"அதென்னடா பிரமாத புத்தி? குடம் தூக்குவதற்கு உன் குய்யத்தான் அது!" என்று தாத்தா வேகு அபட்சியமாக.

"இருந்தாலும் அந்த மச்சரம்மா வீசு போக்கே அனாதி தாத்தா!"

"என்னடா, விழிவையப் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?"

"விழி இல்லை தாத்தா!"

"பிச்சோ குமரீயா?"

"ஆமாம், தாத்தா! அவன் பெயரே மிஸ் உமா!"

மேலுக்கு ஏதோ ஓர் இடி விழுந்தது போல் அதிர்ச்சி உண்டாயிற்று. ஆளுகையில் அயர் தம்மைச் சமாளித்துக் கொண்டு தம் பேரனோடு விழிகளால் பார்த்துக் கொண்டே, "பெயரில் என்னடா இருக்கிறது?" என்று கரகரத்த குரலில்.

"பெயரில் மட்டும்தான் அழகில்லை தாத்தா! மிஸ் உமா ரொம்ப அழகாக இருப்பாள். ரொம்ப அன்பாகப் பேசுவாள்! நாய்களிடம் அன்பு காட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுவாள்!"

"டேய், அது நாய்ப் புத்தியடா!" என்று பொறுமை மீறிக் கத்திய மேஜர். ஒரு கணம் ஏதோ யோசித்து விட்டு, "அவளுக்கு என்ன வயதிற்கு கும்?" என்று மெல்லக் கேட்டார்.

"தெரியவில்லை தாத்தா! நான்குப் போய் நான் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறேன்" என்று பிச்சமணி உற்சாகமாக.

"டேய்! டேய்! வேண்டாமடா!" என்று பதறிய மேஜர். "அவளுக்கு என்ன வயதிருந்தால் நமக்கென்னடா?" என்று ஆணித்தரமாக.

கணம் விசித்திரமான அமைதி நிலவியது.

பிச்சமணி தன் எட்டைப் கையில் ருத்து குண்டு மக்லிகைப் பூவை எடுத்துத் தன் கையில் வைத்துக் கொண்டு

உமாஸைப் பற்றிய நினைவில் உணர்ச்சிப் பரவசமாகி அந்தப் பூவையே மெய்ம் றத்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"டேய்! உனக்கு இந்த மக்லிகைப்பு எப்படிச் கிடைச்சது? அந்த மச்சரம்மா கொடுத்தானா?"

"ஆமாம், தாத்தா!" என்று பிச்சமணி வேகு கவரகம்பமாக.

தாத்தாவுக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை.

"அந்தப் பூவைப் பிடித்தேறிடா!" என்று அவர் கத்தினார்.

"மாட்டேன் தாத்தா!"

"என்னடா, நான் சொல்லுவேறேன். மாட்டாயா?" என்று கொதித்தெழுந்த விழவர். "டேய், எவனோ ஒருத்தி தனியே வைத்திருந்த பூவை உன் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேய் மடைபா! அதைக் கொடுடா! அதை என்ன செய்வேறேன் பார்! தூன் தூளாகப் பிடித்தேறினேன்! என் கையில் போட்டு மிதிக்கிறேன்" என்று அளவு கடந்த ஆக்ரோஷத்தோடு குறித்தார்.

"தாத்தா! இந்தப் பூவை நீங்கள் அப்பாவுடையவர்கள் செய்ய முடியாது! இது பிச்சையாருக்குச் சாத்தியம்! மிஸ் உமா அவர்கள் வீட்டில் உள்ள ஒரு பிச்சையாரிடமிருந்துதான் இதை எடுத்துக் கொடுக்காங்கள். இதைப் பிடித்தேறிவதை நினைப்பதுவே மகா தப்பு, மகா பாவம்!" என்று பிச்சமணி.

பிச்சையாருக்குச் சாத்தியப் பூ என்றும் பெரிவயருக்கு என்ன செய்ய தென்றோ புரியவில்லை. இருந்தாலும் அவர் தம்முடைய கௌரவத்தையும், ஆக்ஷிப்தையையும் விட்டுக் கொடுக்காமல் "போடா, அசட்டுப் பெயா!" என்று முணு முணுத்தார்.

"நான் அருவிக்கோ பெயனுமில்லை!" என்று பிச்சமணி வீறிட்டுக் கத்திவிட்டு மாடிமீதுள்ள தன் தனியறைக்கு வேகமாகிழடி விட்டான்.

அந்நியன் எட்டு வசந்தியின் விஜயம்

சைக்கிள் பட்டறையில் வசந்தியின் கைகளைப் பழுது பார்க்கப்பட்டு அதற்கு முன் சக்கரம் மாட்டி விடுத்தது. அதை ஓட்டிக் கொண்டு வசந்தி ஹெம்பிளூன்.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. கல்லூரிக்கு விடுமுறை தினம். மேலும் காலை நேரம். வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போனது வசந்திக்குப் பொழுது போகாது. அப்பாவின் தொண்டைப்பையும் தாக்க

முடியாது! யோசித்தான் அவன். அசட்டுப் பிச்சனின் ஞாபகம் வந்தது. உடனே பட்டாளத்தார் வீடு எங்கு இருக்கிறது என்று வசந்தி விசாரித்துக் கொண்டே. அதன் மூலம் வேலிக் காய்ப்புண்டு வாசலின் மூன்றாம் வந்து சரீரென்று கைகளை நிறுத்திக் கீழே தாழிக் குறித்தான்.

காய்ப்புண்டத் தோட்டத்திலுள்ள மேஜர் ராமதுரை, காற்றுட உடம்பின்

நீங்கள் பொலிவுடனிருக்க சார்மிஸ் உபயோகிப்பீர்கள்!

புதுமை பெறுக...
இதம் பெறுக...
நளினமாய் இருங்கள்
நாள் முழுதும்!

குணமாய்வும், புத்துணர்ச்சியையும்
அளிக்கும் சார்மிஸ் டால்கம் பவுடர் நீங்கள்
நாள் முழுதும் நளினமாயிருக்க உதவுகிறது.
உன்னை மனோரம்பிய மணத்தோடு
சார்மிஸ் டால்கம் பவுடர் புத்துணர்ச்சி
யையும் அளித்தது. உங்கள் அழகை நன்றி
சொடுக்கச் செய்கிறது!

சார்மிஸ்

உன்னத, மனோரம்பிய மணத்துடன் கூடிய டால்கம் பவுடர்

மீது எட்டைவீயலாமல் தோலில் ஒரு துண்டைப் போட்டுக் கொண்டு இருப்பது வேஷத்தை மடக்கிக் கட்டிக் கொண்டு வந்தவர் ஓர் ஆட்டுக்குட்டி அத்துமீறிப் பிரவேசித்துப் புதுப்பூண்டுக்கிர் மேய்வு கைக் கண்டதும் அளவிலா ஆக்ரோசமும் கொண்டவராய்த் தம் கைத்தடியை ஒலி ஒலி அதை ஓட ஓட விரட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

அவருடைய எக்ஸிக்குள் நுழைந்து பாய்ச்சல் காட்டும் அந்த ஆட்டுக்குட்டி யின் மீது மேஜருக்கு வெரு நாளிய ஆத்திரம்! அவருடைய தோட்டம் என்ற உடைமையத் தத்துவத்தை மதிக்காமல் அந்த ஆட்டுக் குட்டி பொது வுடைமைய கொண்டடாடி அவருடைய தோட்டத்துக்குள் அடிச்சாடி புருந்து புரட்சி செய்து வந்ததால் அதை மேஜர் அன்று அடித்து நொறுக்கி விடுவதென்று தீர்மானித்து விட்டார்!

ஆனால் ஆட்டுக்குட்டி மிழவரின் கைக்குச் சிக்கலாம்! அதையும் மகா தந்திரமுள்ள பெண் குட்டி! அது தானாறு பக்கமும் துள்ளித் துள்ளி ஓடிய பெரியவருக்குப் பெருமூச்சு இரைக்க வைத்து விட்டுக் கடைவியாக ஒரு தாவுத் தாவி கைத்தியை மோதித் தள்ளாத குறை வாய்த் தப்பிச் சென்று விட்டது.

அதற்கு ஒரு கணம் நடுக்கிட்டு நின்று வசத்தி கோபாவேசத்துடன் தன் கைக் கிளைத் தள்ளிக் கொண்டு வந்து மேஜரை நோக்கி, "என்னப்பா, காட்சிமேன்? யார்த்து விரட்டப்பா!" என்று ஓர் அதுட்டல் போட்டான்.

மேஜர் பிரமித்துக் கைத்தடியை ஒலிவயபடி ஒரு கணம் நின்று விட்டு, "விரட்டுகிறேன், விரட்டுகிறேன்!" என்று குரூறியபடி தம் முறுக்கு மீசை யின் முகக்கிளத் திருவி விட்டுக்கொண்டு அவரை ஏற இறங்கப் பார்த்தார்.

வசத்தியின் நவநாகரிக ஆடையவல் காரங்கள் அவரை ஓர் ஆன் பிண்டி போல் எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருந்த தன, புது மொட்டுப் போன்ற பெண் கையின் பொலிவு மட்டும் கண்ணைக் குத்தாமல் இருந்தால் அவரை ஒரு குடுமிய் பைவன் என்றே மேஜர் நினைத்துக் கொண்டிருப்பார்.

"இது பட்டாளத்தார் விடுதானோ?" என்று கேட்டான் வசத்தி.

"ஆமாம். ஆனால் இங்கே பெண் காலையே நுழையக் கூடாது!" என்று மேஜர் கத்தினார்.

"ஏன்? இது சாமியார் மடமா? இங்கே ரஷ்யுகனின் கூடாரமா?" என்று வசத்தி கிண்டலாகச் சிரித்தான்.

"நீ எதுக்கு இங்கே நுழைந்தாய்? அதை மூதல்வே சொத்து!" என்று மேஜர் விறிட்டு அவறினார்.

"தான் பிச்சையைப் பார்க்க வேண் டும்!" என்றான் வசத்தி.

"பிச்சையையும் பிச்சையையும் நீ எதுக் காஃப் பார்த்திரு?"

"அதை எதுக்காக உன்விடம் சொல் திரு?" பிச்சைவிடம்தான் சொத்து

வேண்டும்!" என்றான் அவன் பிடிவாதமாக.

அவரை விடப்பட்டு வெறித்து நோக் கிய மேஜர் ஒரு கணம் யோசித்து விட்டு "நீ குண்டமல்வினை கொடுத்து விட் டுப் போக வந்திருக்கிறாயா?" என்று ஒரு பொறுமையுடன் கேட்டார்.

"என்ன? என்ன பூக்காரி என்று நினைத்தாயா? தான்செய்தால்!"

"பிச்சை நீ யார்?"

"தான் யாராக இருந்தால் உனக் கொண்? வக்கீல் மாநிரி ஒரேயடியாக

"கிராஸ்" கேள்வி கேட்கிறாயே?"

"நீதான் மிஸ் உமாவா?" என்று

மேஜர் அவரை ஏற இறங்கப் பார்த்த படியே, "ஒரு டிச்சாரம்மாயுக்கு இருக்க வேண்டிய யோக்கியதை எதுவும் உன்

விடம் இக்கியே?" என்றார்.

"ஆட அப்! தான் டிச்சாரம்மா இக்கி! அது என் அக்கா!" என்று

வசத்தி சொல்லி விட்டு உன் விட்டை நோக்கி விடுவிடு என்று நடத்தான்.

"ஏய், எங்கே போறே?" என்று

மேஜர் தம் கைத் தடியை ஒலிவயபடி, "ஏய் ஏய்!" என்று கத்திக்கொண்டே

அவன் பின்னும் ஓடி வந்தார்.

வசத்தி வெகுக்கொன்று திரும்பி,

"என்ன, ஏய் ஊய் என்விதே? அப்

புறம் தான் என்ன செய்வென் தெரி யுமா?" என்று மிரட்டினான்.

"என்ன செய்வாய்?" என்று மேஜர்

முறுவியபடி தம் முறுக்கு மீசைக்கி

மேலும் திரித் திரித்தார்.

"பிச்சைவிடம் சொல்லி உன்னை 'பூக்

மின்' சொல்வென்! இங்கே மேஜரைக்

கப்பிட்டு உன் மீசையை எடுத்து விடச்

சொல்வேன்! ஜாக்கிரதை!" என்று

வசத்தி எச்சரிக்கை விடுத்து விட்டு வேக

மாக மாளிகைக்குள் புருந்து விட்டான்.

மேஜர் ராமநுஜருக்கு என்ன செய்வ தென்றே புரிய விட்டான் அவருடைய

காழ்நாளில் போர்க்களத்திற்கு கூட இது

போன்ற எதிர்பாராத அடிக்சிவைய

அவர் கண்டதில்லை. இருந்தாலும் தம்

ஆக்கிரத்தை அடக்கிக்கொண்டு தம்

பெருவின் எதிர்காலத்தை முன்னிட்டு

அவனுக்கும் வசத்திக்குமிடையே நடை

பெறப் போகும் உரையாடலை ஒட்டுக்

கேட்டு அதன் பிறகு நடவடிக்கை எடுப்

பதே உசிதமென்று தீர்மானித்தார்.

விட்டுக்குள் ராக்கெட் கோல் பாய்ந்து நுகழத்த வசத்தி, ராஜா தர் பார் போன்ற கூடத்தில் குதிட்டு தின்று கற்றுமுற்றும் விவப்புடன் பார்த்துக் கொண்டே, "பீச்சி!... பீச்சி!" என்று கூப்பிட்டான்.

அந்தச் சமயம் பீச்சமணி அழகாகத் தலை வாரி முகத்துக்குப் பவுடர் போட்டுக்கொண்டிருந்தாலும்கூடத் தன் கால் பத்தாட்ட நண்பர்களின் யாரோ ஒருவன் துணிந்து விட்டுக்கு வந்து பீச்சக் குரலில் தன்னைக் கூப்பிடுகிறான் என்று நினைத்தவனாய், "யார் அது?" என்று கூவிக் கொண்டே தன் அறைவிடுக்குத் வெளியில் வந்து எட்டிப் பார்த்தான்.

மேே கூடத்தில் வசத்தி நிற்பகதக் கண்டதும், இருக்கிட்டவனும், "ஆ தீயா? இங்கே ஏன் வந்தாய்?" என்று கத்தினான்.

"நாலாக வரலிங்க! என் அக்கா சொன்னதிலுத்தான் வந்தேன்!" என்று பதிலுக்குக் கத்திய வசத்தி எட்டென்று கம்பிரிப் பொம்மை கோல் குதித்துக் கொண்டு மாயிப் படிக்கில் தானித்தானி ஏறிப் பீச்சமணியின் எதிரில் வந்து நும் மென்று நுளையப் போய் தின்றுன்.

"உன் அக்கா யார்?" என்று பீச்ச மணி கேட்டான்.

"உமாதான் என் அக்கா!"

"மச்சரம்மா மில். உமாவா?"

"ஆமாம்! அந்த மில் உமாவின் தங்கைதான் தான்!"

மில். உமா என்றதும் பீச்சமணியின் ஆத்திரமெல்லாம் மறைந்து விட்டது. ஆனால் தாத்தாவைப் பற்றிய பயம் மிளம்பியது.

"நீ எப்படி இந்த விட்டுக்குள் வந்தாய்?" என்று அவன் மீகுத்த கூ வரத்துடன் கேட்டான்.

"நேர் வழியாகத்தான் வந்தேன்! உன் வாட்டமேன் நுதி போய் வழிமறித்துக் கொண்டிருந்தான், நான் ஒரு பாட்டுப் பாடி உன்னை வந்து விட்டேன்."

"இருதபசாமியானதாவே உன்னை இவ்வளவு விட்டிருக்கிறான்..."

"அந்த வாட்டமேன் வெவியா விட்டான்? ஏன், ஏன் என்று அடிபடி என்னைவும் ஆட்டுக் குட்டி மாதிரி வீரட்டப் பார்த்தான். அப்பும் என்னைப் பூக்காரி என்று நினைத்தான்! இயலட்ட!"

"நல்ல வேலை! உன்னை என் தாத்தா பார்க்க வில்க!" என்று பெருமூச்சு விட்ட பீச்சமணி, தன் தாத்தா எந்தக் கணம் தன்னை வந்து பார்த்து விடுவாரோ என்று பயத்தடனாய் பரபரப்புடன் வசத்தியை அறைத்துக் கொண்டு தன் தனிவறையை நோக்கி வேகமாக டடக்கவானான்.

அவனுடைய தாத்தா மேஜை ராம துறை ஓசைப் படாமல் மாயிப் படிக்கில் மூச்சுப் பிடித்துத் "தம்" எட்டிக் கொண்டு அவன் தனிவறையை நோக்கி மெல்ல ஏறி அவர்களுடைய பேச்சை நுட்டுக் கேட்டபடி வரவானான்.

பீச்சமணியின் அறையை நோக்கிப் போகும் வழியில் அவன் குரல் கரகரக்க, "வசத்தி! உன் அக்கா மில். உமா என்ன சொல்லி அனுப்பினாள்?" என்று வேறு ஆவலோடு கேட்டான்.

வசத்திக்கு ஆத்திரம் பற்றிக்கொண்டு வந்தது!

"உன்னை மறுபடியும் பார்த்தால் நான் மன்னிப்புக் கேட்ட வேணுமென்று சொன்னான். அப்பா அம்மா சொன்னால் கூடக் கேட்ட மாட்டேன். அக்கா சொன்னதையே கேட்டுறேன்!" என்று வசத்தி.

"என்ன கேட்டுறும்?"

"உன்னை அசட்டுப் பீச்ச என்று நான் சொன்னேன் பார்! அது தப்பு! நீ மகா கேட்டிக்காரன்!... அப்பறம், என் மீன்கள் எடைசையப் பிடித்து இழுக்கக்கூட உனக்குத் வதரீயம் கிடைவாது என்று சொன்னேன் பார்! அதுவும் தப்பு! நீ எத்தனை பெண்ணின் எடைகளை வேண்டுமானாலும் கூதரீயமாகப் பிடித்து இழுத்துக் கத்திரித்தும் விடுவாய்! அப்பறம், நீ ஒரு ஆண்பிள்ளை யாக இருந்தும் இந்த விஷயத்தை இன்னொரு பெண்ணிடம் போய்ச் சொல்லி விடுக்கிறாய், பார்! நீ மகா வீரன்!" என்று வசத்தி மனம் பொறுமீயவனாய் பட்டபட வேன்று வார்த்தைகளைச் சரமாரியாகப் பொழித்தான்.

"வசத்தி! அன்றைக்கு ஏதோ ஓர் உணர்ச்சி வேசத்தில் அக்காவிடம் சொல்லி விட்டேன்..."

"ஆண்களுக்கு உணர்ச்சி கூடாது, பீச்ச! புத்தி வேணும்!"

அந்தச் சமயம் மாயிப்படிக்கில் ஏதோ ஓசை கேட்டவே பீச்சமணி, பயத்து நடுங்கியவனாய்ச் சட்டென்று வசத்தியைப் பிடித்துத் தன் அறைக்குள் தள்ளிக் கதவைச் சாத்த முயன்றான்.

வசத்தி இருக்கிட்டுத் திடீறி அறைக் கதவைச் சாத்த விடாதபடி அதை இழுத்துப் பிடித்து டமாரென்று தன் கீழ் திறந்து கொண்டு வெளியே பாய்ந்து தின்று, "மேய், பீச்ச! உன் ததரீயத்தைக் காட்ட என்னிடமே இந்த வேலை பெய்வாம் வைக்கக்கொள்ளாதே" என்று கூச்சலிட்டு, "ஓயோ! என்னை யாரென்று நினைத்தாய்? உன் வானி ஓட்டி விட்டே விடுவேன்! தெரிஞ் க்கோ?" என்று வீராங்கனை போய் முழக்கமிட்டான். (தொடரும்)

அசல் காஞ்சிபுரம் தல்ல சரீசை
கல்யாண பட்டுச் சேலைகள் முதலியன
சகாய விலைகளில் எம்பிக்கையாகக் கிடைக்கும்.

P. B. லக்ஷ்மண ஸா & பிரதர்ஸ்

(ஏர் கண்டிஷன்ட் ஷோ ரூம்)

பட்டு ஜவுளி உற்பத்தியாளர்கள், வியாபாரிகள்
109, ஐயா முதலித் தெரு, சிந்தாமணிப்பேட்டை, சென்னை - 2
கூலாபிதம்: 1034 தொல்: 86966

ராம்தீர்த் பிரம்மி ஆயில்

(ஸ்பெஷல் நெ. 1)

(ஜி.ஐ.டி.ஐ)

சுத்தம் உதிரியாததும், பொருளையும் தருத்து கோத்திற்று
சுருதித்ததையும் பண்பண்பையும் அளிக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற
சுத்தம் தைலம். பல உயர்ந்த குணங்களைக் கொண்டு தயா
ரிக்கப்பட்டது. குணங்களைக் குணிக்கி யளித்து, குணபாக்தியை
அளிப்பிற்று, என் னரிச்செய்யும் அழக்சடி ஏற்படும் தலைவலி
வையும் போக்கி நிம்மதியான நித்திரையை அளிப்பிற்று.

யோகாசனப் படம்

எம்மக் யோகாசனப் படத்தில் காட்டியுள்ளதே ஆசனங்களை முதலிய
செய்த வந்தால் எம்மக் படக் வலியு பெற்று ஆரோக்கியமான வாழ்விற்கு

விலை ரூ. 3/- (துயாள் வெளியு உள்பட)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR, BOMBAY-14

மதராசி டியப்போ: 25, கதவிலியப் தாங்கல் தெரு, மதராசி - 2

குணத்தில் சிறந்தவை

ஸ்வஸ்திக் வேதாரணியம் புகையிலை

ஸ்பெஷல் தயாரிப்பு

13 & 15 ந. பை.

பிளாஸ்டிக் போட்டலங்கள்

“வீட்டைக் கட்டிப் பாரி!”

என்றார் எத்தவர்.

“நீங்கள் இப்படி ஆரீரவாதம் பண்ணு, நான் அப்படி ஒன்றும் தப்புகிறதில் தியே இறைத்து விட்டதாகத் தெரியவில்லையே!”

“நான் என்ன, சாபம் கொடுப்பதாகவா நினைக்கிறாய்? இங்கே வப்பா! நீ உன் மகன்களுக்கும் கல்யாணத்தைப் பண்ணிப் பார்த்துவிட்டாய். வீட்டையும் கட்டிப் பார்த்து விட்டாய் நீ பெற்றவாழ்வு பயனுள்ளதாகி விடும்!” என்றார் அவர்.

நான் பதில் பேசவில்லை. போகிக் கொண்டேன்; அப்பப்பா! பெண்ணின் கல்யாணத்தைப் பண்ணுவதற்குள் ஆள் பிராணன் அடிமோடு போய்விட்டது. இந்த மனிதன் என்னடாவென்றால் வீட்டையும் கட்டிப் பார்த்துக் கொடுக்கிறே!

ஆமாம், இந்த இரண்டு பழமொழிகளையும் ஒன்றுக்கிக் கூறிய மகாநாயகன் எந்த நோக்கம் கொண்டு எந்தப் பொருளை மனத்தில் கொண்டு கூறியிருப்பான்? இந்த இரண்டு காரியங்களையும் செய்யும் பொழுது மனிதன் கிழிந்த அடங்காண் என்று கவியது அங்குயப்படுத்த துன்பப் படுவான் என்று? இல்லை, இவ்வுண்மை முன்னப்படி மூன்றிலிசைய முன்னிட்டுக் கூறியிருப்பானு. அங்னது படர்க்கையைப் படரவிட்டுப் பெய்யிருப்பானு! அதாவது ஒரு வரைப் பார்த்து, “நீ கல்யாணம் பண்ணிப் பாரி, வீட்டைக் கட்டிப் பாரி!” என்று சொல்லியிருப்பானு? அங்னது மூன்றுமவரிக் குறிப்பிட்டு, “அவர் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்வாரி; கல்யாணம் என்று ஒன்று பண்ணிக் கொண்டால் குடும்பம் பெருகும். குடும்பம் என்று ஒன்று பெருகினால் அப்பொழுது அவராகவே வீட்டைக் கட்டிக் கொள்வாரி!” என்பதைக் கொஞ்சன் மொழியில் அப்படிக் கூறியிருப்பானு?

போகிக் பெருகப் பெருக இந்தப் பழமொழியில் பொருளை இதை குறிப்பிட எவ்வு மனம் வரவில்லை. இந்தப் பழமொழிக் குரிலையன் வேணம் வெளிகிட்டு பொருள் கொண்டு கூறி விடுக்க மாட்டான். அதாவது, இதற்குக் கூறப்பொழுது இன்னும் பெரும் பொருளை ஆளும் மனத்தின் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்ற ஒடிவுக்கு வந்தேன்.

மனிதப் பிறவி எடுத்தவன் பிறம்மக்களில் ஆகிய மிகுந்த

கன்னடத்தின் கட்டிடக் கலைப் பண்பு

ஏற்றுக் கவனி கொள்ளுகின்ற தந்தையாவான். பின்னர் கல்யாணம் செய்து கொண்டு இருக்கின்ற மிகுந்த மெற்கொண்டுவான். அறம் வறுவாது இவ்வறம் நடத்தி, அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூப்படி ஏறி, மோட்ச சாம்பராற்றவம் என்னும் வீட்டைக் கட்டிக்கொள்வான். இப்பொருள்தான் அப்பழமொழியில் தொக்கி நிற்கும் என்று எண்ணினேன்.

ஆயினும் தன்பர் சொன்னபடி கல்யாணம் பண்ணிப் பார்த்த எவ்வு இவ்வுண்கிலு ஒரு வீட்டையும் கட்டிப் பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற ஆணை உண்டாகியது.

அந்த ஆணை செய்வான் முகிழ்த்தபொழுதான் அவ்வுண்கிலான வீட்டைக் கட்டிக் கொள்வது கூட எனது; இவ்வுண்கிலில் வாழ ஒரு வீட்டைக் கட்டுவது அரிதியும் அரிது என்னும் எண்ணம் உண்டாயிற்று.

“அப்படி என்ன ஆய் கஷ்டம்? பணம் இருந்த வீட்டால் இந்த உண்கிலில் ஆளாத காரியம் உண்டா?” என்று கேட்டவான். எங்கிலுக் கேட்டால், பணக் கஷ்டத்தைக்கூட ஒருவாறு சமாளித்து விடலாம். இந்தச் சிமீண்டுக் கஷ்டத்தைத் தீர்க்க அந்தப் பரமாத்மாவே வந்ததாயும் முடிவாது என்பேன். தென்சும் வரம் கொடுத்ததாயும் பூசாரி வரம் கொடாவிட்டால் பவனிலை என்பதுபோல, அரளங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழில் வானி

பத் துறையினர் மனம் வலத்தாத்தான். கண்டிரோதுக்குப்பட்ட இத்தச் சிமிண்டுக்குப் பரிமிட் கிடைக்கும். செங்கியின் வீடு கட்டும் ஆரவம் கொண்டு இந்த அதுவ வகத்தை முற்றுகைக்குக் காங்கியின் விளக் கொண்டு போட்டுக் கொண்டு நடத்து. ஒற்றைக் காலின் தலம் கி.க்கும் நபர்கின் தெரிய காணும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் என்று இத்தக் கூற்று முற்றிலும் உண்மை என்பதை மறுக்க மாட்டார்கள். அடுத்து இன்று சிமிண்டுக்கு வந்திருக்கும் கிராக்வி லைக் கண்டவர்கள் அங்கிருந்து நான் இத்தச் சிமிண்டு சீத்துவாரி அருகில் கிடத்தது என்று சொல்லும் நம்பையும் மாட்டார்கள்.

சிமிண்டு தளாரிப்புகு ஸவர் பொருள் கண்ணாம்புக் கல். அடுத்தாற்போல் தேவைய வானது சேக் களி என்னும் ஒரு வகை மண்.

புறநங்காய்க்கிணியின் மடிப்போல் சிறு இடம் களில் கண்ணாம்புக் கற்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. அவற்றைப் போலித்து எடுத்து வந்து, மாபெரும் இலத்திரம் ஒன்றுக்கு அருகில் கொட்டுகிறார்கள். அடிகள் பெரும் பெரும் எங்கிலிகள் சொங்குகின்றன. அவை இலங்கும்பொழுது, காப்பீ மீளினால் சிறுக்க சிறுக்க காப்பீக் கொட்டைகள் அரைக்கும் பாக்கத்துக்குப் போகும். அது போகக் கண்ணாம்புக் கற்கள் போகின்றன.

ராட்சைக் கங்கிலைகளும் குண்டுக்கூட னும் இலங்கும் அந்த வத்திரக்குள் போகும் பாறைகள் என் பட்டோர் சந்தேகக் குதறா முட்டை வடிவத்தின் வெளிவெற்றியு

வின்றன. பிறகு அவை குழாய் இலத்திரத் தின் வழியே போகும்பொழுது இரும்பு கருகில்களிலுறும் பத்துகளிலுறும் மோதி உட்பட்டும் சிம்மச் சிம்ம மணலின் உரு வத்தைய் பெறுகின்றன. சேக் களியும் பொடியாகக்கப்பட்டு இத்துடன் கைக்கப்படு கிறது. இக்கவலை உயர் மூறை, சா முறை எய்து இரண்டு வகைகளில் செயல்பய்ப்பு கிறது. நீர்ப் பஞ்சாறுள்ள இடங்களுக்கு ஏற் றது உயர் மூறை, நீர்ப் பஞ்சை இல்லாத இடங்களுக்கு..... இரு முறைகளில் எதை வேண்டுமொழுதும் கைக்கலாம்.

இக்கவலை நீண்ட குழாய்கள் வழியே குதி ற்றுவதற்கான அளவ் கலக்கு இட்டுச் செயல்படுகின்றது. இப்போ 1400 யுகிற் களர இக் கவலைக்குக் குடைந்துகிறார்கள். பல சாலை ஸ்கூல்களக் கைக்கலாண்டு. உயர் மீக் தவிக்வும் இத்தக் கவலைகளக் காண கிரும்புவார்கள் அதுபிக் கண்ணாடி ஸ்வம் காண ஸ்வவயாம். வெறும் தீக்கழம்புமாக, பலங்கரக் கி மண்டலமாகக் காதி அளிக் குள் இத்தக் கிளிக் குளிக் குளிக் குளிக் கவலைகளக் 'கிளிக்' என்று கூறுவர்.

இது மீண்டும் பொடியுறும். இத்த நில யின் இரண்டு ஸ்வம் சே கிளிக் 'தீபம்' என்று கூறுபடுகின் கற்புரக் கிளாசத்தைச் செய்பவர்கள், முட்டை நில, மணல் நில ஆகியவற்றைக் கட்டி, மரவு நிலைகள் அடை யும் இக்கருத்தால் சிமிண்டு என்று போர். அக்கிளாமாக இத்தச் சிமிண்டு இரு வகைப் படுகின். தவ்விலுக்கடியின் கெட்டியாட்டு சூறுவாவது ஓன்று. சூறுவாவாதது மற்ற

அவ்வசத்திரா கெண்டு கொழிந்தவையும் அது திறைய் பி லாவப்பாணி முகிவாருக்

என்பது உண்மையானதாகிய பாரத நாட்டின் பழங்குடி மக்கள் உருவப் பாய்த் தங்களை அன்றாட அலுவல்களைக் கவனிக்கும் ஆறம் பித்து விட்டார்கள். உருவப்புகு அஞ்சாமல் உழவுத் தொழி

பிரம்மபுத்திராவுடன் இரங்க உறுது இன்புறப் போகிறேன் என்பதை நன்குபட்டியே அறிந்து மகிழ்ந்தது போல் அடர்த்த அந்தக் காவல்களிலிருந்து தாங்கு தவி நயங்களைத் துடிக்காமல் பாய்த்து செல்வென்றனர். காலைக் கிரகவளின் ஒளி அந்த அருகில் உருக்கிய தங்கமாக மாற்றுகிறது. மரங்களில் பட்டி ஜாவங்கள் உதய சூரியம் பாடுகின்றன. மீது இவ் வளைய அடி கட்டப்பட்டு இதன் கடியும் இடுவதாலும் பட்டுவெற சூரிய வெப்பத்திலும் நன்கு அறு பவித்தபடி எழுந்திருக்க மலரின் திசு கவரப்பட்டு அங்கு உறுதுவெற குரங்குகள். இவ்ர தேக்க வெப்பம் புதி, புதி யோவப் பதுக்கி மெய்கு முன்வெறுவெறு. ஆற்றங்கரையில் பாலைகள் கட்ட மாய் சின்று நீரைத் துதிக்கையில் உறுதுகித் தகையின் விட்டுக் கொண்டு நீராடுகின்றன. தக

கிம் எடுப்புகிறார்கள். பெண்கள் கைத்தறி மூல அகர்த்து அழகுதமான கை வெகிப்பாடுகள் கொண்ட அழகிய ஆடைகளை நெய்விறார்கள். இந்த அமைதியை வெல்லாமல் துடித்துக்கொண்டு சென்ற ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் இருபதாம் தேதி யூரோப்போசை தேட்டது. இப்போதானது அது இவ்வூர், பூங்கொளின் சத்தமா? அந்தா தேவியை பாலைகளின் கட்டமா அல்லது நிவமநிர முன்வெறும் டாங்குப் படைமா? மாதத்திலிருந்த காங்குதான் பிடுங்கப்பட்டது மிதிச்செட்டுக் கொண்டு கொல்லும் விட தாவிப் பாய்த்தோடின. எதிரிக ளான சிவர்களும் ஒருவரோடு ஒருவர் விடுதல ளான தங்கள் பாலைகளின் மேலிக் கொண்டு நடத்

தூதர்கள், ஆளர்கள் பேசாதபோது ஆளர்கள் மடியில் இருந்த "கீழின் கன்"கல் பேசின.

வகைப்படுத்திச் சாகும் இருந்த நம் ஜவான்கள் இந்தத் திடீர்த் தாக்குதலிலோ பெரும் பணியேடுப்பவரோ சற்றுப் எதிர்பாராதவர்களாய்த் நின்றிருக்கிறோம். போரில் சந்திலோகம் பாதித்து வந்த அவர்களிடம் இந்த ஆக்கிரமிப்பைத் தடுத்து விடுதல் ஆகப் பரமோ ஆயுத பரமோ இல்லை. அப்படியிருந்தும் தங்களைக் கூட எட்டும் சமர்த்தவர்கள் பாதிக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டைப் காக்கும் தீர்ப்பாகிய இடித்தல்
தகர்த்தல் கொண்டு எகலத்தையும் மீறினது
யுணர்த்துதலொன்று அங்குக் கவியியபடி யெனினு
யோடு கூத்து கொள்புருக்கும் இரும்புக் கோட்
டைகொண்ட லாக்குகின்றோ அங்குளாள் என்னை
செய்ய முடியும்

இவ் தாக்குப் பிடிக்க முடியாதென்றே நினைக்கிறேன். மன சுகத்தையும் பாதக நாட்டு வீரர்கள் பின்பாங்கிழைக்கக் கூடத்தாரா? உட்குதொண்டை மீறத்தாரா?

அதற்கு உதவதில் திகழத் திறை புரிவாரை
தந்தைவாழ்க்கை நோக்கித் திரும்புக. இரண்டாம்
நாடகமாவது உயிரைத் தவிர்த்துவிட்டுப் பாரதி
யிடிக் காலம். பரந்தோர்ப்புகள் படைத் தோர்ப்புகள்
வாயிறு வாழ்க்கை இன் னுள் அங்கு எடுத்து வலகை
புதுவாழ்வு எங்கென நினைக்க ஒரு பரந்தவரையில் வீழ்
தல். கல்கி இடையக் கொண்டு வந்தது
அப்போது உதவித் தந்தது.

யின்கும் அகலம் இமை திறந்து பார்த்தபோது
எதிரே பங்குரத் தொற்றம் கொண்ட ஆதிவாள்
ஒருவன் கண்ணின் மூலம் கிரித்தபடியே நிற்கு
வதை கண்டான். காலத்தில் வாயும் இந்த
தூய்மையு் மக்களின் பணி வா கிருகரத்தையு
மேல்கவரத் தாபகமாகவே பேற்கொண்டு மயிற்
மேல்கடை ஆதிவாள் கம்பளமும் தங்கணாய் திரித்து
வட்டியவன் கணின் நடிவகிட்டு போகித்து வைய
வதிக் ஆகிய பர். இவர்களை வந்துப் தொழ்த
வந்தோ என்பதோடு மேல்கம்பள பட்டியும்,

[illegible]

தான் பெரிய நன்றம் அந்த ஆதாரத்தி
பித்தராகத் தெரியவில்லை. கத்திரைத் தி
போட்டு விட்ட அவர் தன் மரபிக்கு ந
தான் கத்திரை எடுத்த துறாவைத் தந்தான். அ
தான் சொன்ன அந்த போதும் இறந்தபி
யித்தான். குறி பித்த மரபங்கள் என்று க
விட்ட மரபுதான் என்றும் அந்த துறாவை
தான் கத்திரைத் தெரியவில்லை. அது. அந்த

மனம் எங்கிற தங்கை
சம்பிரதாயத்தையும் விட்டு
விட மாணிக்கா தவிர கனாய்
ஒரு புதித வாழ்வைக் கண்டு
பிரேத்திடுக்கொர்கள். மரத்தி
லுலகான ஒரு தங்கைக் காட்
டிக ஏதேனும் மொகுதிடத்தில்
மறைவாக வைத்து விட்டு
மாப்பிக்குகொகப் பொயிற
வரை அதை வேட்டையாடி
வரச் சொக்கொர்கள்!

ரூபியதி மூன்றுபிரம்
சுதர மைப் பரப்பளவுகள்
வடமிறக்கு வாய்ப்புற
மாகாணத்தில் மொத்தம்
சுற்ற பிரிவுகள் உள்ளன.
காமெல், காமாண்டி,
கைவாட, மொதிரித், திராய்
ஆகிய இந்த ஸுற்று பிரிவு
களில் சேத் தாக்குதலுக்கு
உள்ளானவை வடக்குப் பகு
தியில் மூன்றைய மேற்கு
மெற்காக அமைந்துள்ள
முதல் தாக்கு பிரிவுகள்
தான். இத்தாக்கு பகுதிக
ளும் அங்கு ஓடும் தாக்கு நதி
வழிப் பெயர்ச்சியே கொண்
டிருக்கின்றன. பிரம்மாபுத்தி
ராஸித் உபகுதிகள் இவை.

தேயர் அகலாயின் ஒரு
பகுதியே எங்குதும் அறி
வல் சட்டப்படி மத்திய அரசு
சங்கத்தின் ஆளுகைக்கு
மட்டுமே உட்படுகிறது. இது,
அங்காரம் கவர்னர் ஸ்துதி
பதியின் பிரதிநிதியாக
இருந்து தேயர் பகுதியைத்
தமது நேரடியான மேற்பார்
வைவின் கீழ் நிர்வகிக்கொர்.
தேயாஸித் ஸுற்று பகுதிகளுக்
கும் ஸுற்று அதிகாரிகளும்
அங்குக்குத் தலைமை
அதிகாரியாக ஓங்குவரும் உள்
ணவர்.

தொவிருவான ஒரு குமரனை
விருத்து தாரி மதுமையம்
கொஞ்சம் அருத்தித் தெம்பு
பெற்றுக் கொடுத்தார். தந்தி
கொண்டு விடை பெற்றுப்
போக வந்தவிடத் தவிர,
தடுத்து திறத்திய அந்த
"அபொர்" மனிதன் தன்
மாணவியை பரப்பப்பட்டு
ஏதொ கதிரைத். துவா
னுக்கு அது என்னவென்று
புரிய வில்லை. பதினாறுக்கு
காத்திருக்கின்ற அபொர்
சூராவின். சூராவின். ய
ராஜ்ய உடைகளைத் தான்
அணிந்து கொண்டான். அவர்
அவரை வடமிறக்கி அபொர்
சூராவின் மொக வேறும்
தவிரச் செய்தான். மிறக்
குத் திக்குவின் சேத் எதிரிகள்
ஊடுருவி இருப்பதைக் குறிப்
பாய் உணர்த்தி துவாய்
பின்பற்றிச் செல்ல வேண்
டிய வழியைத் தவிரிய
கொடிட்டுக் காட்டி அனுப்பி
வைத்தான் அந்த அபொர்.

அந்த ஆதிவாஸின் மை
மொகித்ததாலும், தவான
சித்தவாலும் அன்றைய
தினம் வயிர் பிழந்த
துவாய்கள் பனர். இதே
போலத்தான் தேயர் பகுதி
யில் புதிய குடிமக்கள் குடி
கொருவரும் எதுவாய். டி
சூரிகள் நமது விராகிடம்.
அரை மலக்க குடியின்
தொகித்தார் புத்தி கடுமாரிப்
போய் மனம் தளித்தது
தொய், தேயர் (NEFA)
அங்கு வடமிறக்கு வாய்ப்பு
புது ஏதென்னவின் மனித
வேட்டையின் பிரிவின்
கொண்ட காட்டு மிரான்
டிகள் இல்லாததொகலில்லை.
ஆறாய் அது அந்தக் காலம்.
பத்தொன்பதாய் தூதிரைத்
டிக மிக மிக அகிலமாய்ப்
பரவியிருந்த இந்தப் பகுதிகள்
சிற்றி சிற்றாகக் குறைந்து
இன்று அடியொரு நிம்பே
விட்டது. இன்று கொடிக
புரிவது தவறு என்ற கட்டு.
திப்பங்களுக்கு உள்ளடங்கி
நடக்கும் இந்தப் பூர்வகுடி
கள் மனிதன் தங்கைக்
கொந்து வந்தால்தான் திரு

தேவாலயம் கட்டிப்போடாததில் பிரதமர் புகாரை நியோகிட்டு வேண்டுகோள் கூப்பிடுவதும் உண்டது; அப்போது இருபதாவியும் அது உலர் லும்கூட வெள்ளம் தாடி நுழை மட்டுமேயும் உண்டது அநேகமாக சிவன் புகாரினாலும் அடர்த்தி என்னவென்று கூறுவதற்குரியது. தாது கட்டி திரிபு பெற்றது சிவன்தான் முதலாவதுபய பயனாகும் சிவ, சிவம் சென்றும் உலர்வ சாலைகளை யாது மீது சிவனின்மேல்.

இங்கு வாயும் புறம் நுட்பமெனும். அப்படி பிளிகை உண்டு. பூர்வோருவரும்கூட தனித் தனி மொழிகளும், பழக்க வழக்கங்களும், உடை, ஆயுதங்களும் இருக்கின்றன. பொதுவாக இவர்கள் சுதந்திரம் நலிவிட்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் சொத்திலும் அடிமையாகவும் வாழ்ந்தது கூட. எவ்வாறு வர்கள். எப்போதாவது மனித பிராந்தியம் என விட்டுப் பழமொழிப் பிரதேசங்களிலிருந்து தவறவில்லை ஏதேனும் வாங்க வரவாராவை. அதை வேண்டுமாதலால் உடனடியாகத் திரும்பிப் போய் விடுவார்கள்.

விவராயத்தின் ஒருபகுதி இவர்களைத்தான்
என விதோதகமிகை என்பதாம். ஒரு துண்டு
தவத்தையே இரண்டு வருஷங்கள் பரிசீலிப்பார்
அடுத்த தாண்டித் வருஷங்களுக்கு அதனாகு
பெயரே போக மாட்டார்கள். அத்தனை நாட்
களாகப் பரிசீலிப்பதில் தவிரப் பிட்டு வைத்
திருந்த வேறு தவத்தையே நாடி அதன் மீள்
புதி பண்டிடுத்தவர்களாக. நேரமாகத் தவிர
மாகக் காடுகளில் உள்ள மரங்களின் வேட்டைச்
சாய்த்தல் புதிய நிலத்தில் விவராயத்துக்குக்
கொளையுமதையே பண்டமாகக் கருதினார்கள்
இவர்கள். அப்போதே நேரமாகத்துக்கு
அப்பால் இவர்கள் எத்தனக்கவர்கள் யோராவைப்
படுவதிலும். இப்போதே வைத்தல் கொண்டு
திருப்பதியில் உள்ள இடமே பண்டத்
தவிர இவர்கள்.

[illegible]

இந்த அனுபவம் காப்பற்றும் நாகரிகமற்றும் மிகவும் பிந்தற்றவையாகவாதி விடப்படா என்பது விதிப்பு தற்போது இவ்வகையிலேயே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று போக்குவரத்து ஒரு தரக்கிலும், ஒரு நேரத்திலேயே டார்ச் கிட்டுவதும் கடல் சாத்தானமாகக் காணப்பட்டிருந்தது. எல்லாத்தும் நெருங்கியவராகப் புகழ் வாழ்க்கையிலேயும் இவ்வகையிலே விடக்கூடாது.

வினா எண் 100. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா:

தமிழ்த்துறை கொண்டு ஓரமைத் தட்டிவெட்டியே
நாட்டுமொத்தத்தில் வீரநீர்ப் பீரதாபகம்பி
பெயர்வாய் கூழி வருவாள்.

[illegible]

“பொதுமக்கள் தொத்தவராக நிங்கள் மறிக்கப்
முள்ளீர்கள்; தனித் தனிமையுடன் நீங்கள் இரு
முதாரம்” என்பது போன்ற படியுமளர்ந்தது
தனக்கு உடல் போலாம் ஐந்தினையுடன் வந்த
முடியுமாறு போலும் போலும் படியுமறித்தது
புடயுமறித்தது நீங்கள் படியுமறித்தது
புடயுமறித்தது.

[illegible]

இதற்கு அடுத்து நுழைந்த கைகள் தோல் நோய் எதிர்ப்புக்குப் பற்றித் தகவல் கொடுக்கப் பட்டிருந்தது. இது அமைதியாக வந்தது. இதைத்தான் மனதில் தூக்கி விட்டோர். அதற்குப் பிறகு நுழைந்த கைகள் மீண்டும் அமைதியாக வந்தது. இதைத்தான் மனதில் தூக்கி விட்டோர். அதற்குப் பிறகு நுழைந்த கைகள் மீண்டும் அமைதியாக வந்தது. இதைத்தான் மனதில் தூக்கி விட்டோர்.

தேவதாஸ் தந்த, இனிதான், சிபுதக் கைய
கொண்டதான் ஸ்தான்மணிக்கு வந்தது 1961-
மண்டு. அதற்குப் பிற்பாடுதான் அமைச்சர் குழு
வாது நம்பிக்கை கொண்டு ஸ்தான்மணிக்கு
கொண்டது. சீர்தான் ஆகியிருப்பின்கொது
தேவதாஸ் கையால் தேவதாஸ் துணிவுக்காக
வும் புதிய கையால் தேவதாஸ் கையால் தான் குழு
தான் தான் தான் தான் தான் தான் தான் தான் தான்

**பால்கேட்டன்முலம் நாள்குழுவதும் வாய் துர்நாற்றத்தை
கற்றி பற்கள் சொத்தையாவதையும் தடுங்கள்!**

[illegible]

சாப்பிட்டவுடன் காயை நேரப்பனித்
தல் மட்டுமே பரதேசம்-சாப்பிட்ட
வுடன் வாழ்வைக் கவனிக்கே
டுவதால் சித்தியில் உங்கள் பதனை
உருவாக்க முடியாது இதை
சித்தியுடன், ஊடுருவல் தன்மையுடன்
தவறாத பதனை இடைவேளையின்றி
புகுத்து, சேர்த்துக்கொள். தர
வாற்றத்தக்கவன் என்பதன்மேல் இருக்கும்
கருவியை பரதேசம் அருள் செய்து
காத்தவதற்கு.

[illegible][illegible]

தூர் நூற்றந்தை
சுமந்துகிறது
சொந்தவையத்
தடுக்கிறது
பற்களை அழி
நெருக்கமான
வயத்திருக்கிறது

சமூகப் பற்றியுள்ள கனம் வீரகிரீ
ஷம், இந்த யாழ்ப்பாண அமைதித்
தர்ப்புறம் கருவோடு சேர் பங்கு
பெறும் அமைதிப்படைகள், தற்புடைய
புது யாழ்ப்பாணம் கட்டப்படும்.

இதத்திற்கும், வாயில் தறுமணம் கமழவும், வெண்ணிற பற்களைப் பெற உலகத்திலேயே பெரும்பாலான மக்கள் மற்றெல்லா பற்பலசுகனையும் விட, காய்க்காய்க்காய் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள்.

பட்டதாரிகளின் குக் காடிதும்

தட்சததிரம் குடிததிரத்திருக்கெனார். அது அங்கே போய் விட்டு வந்தது.

தேற்று மத்தியமானம் காங்கோலேஷன் நடத்திக்கு குமே. கொன் மாட்டிக் கொண்டு போய் கண்டது காங்கி கொண்டு வந்திருப்பாயே! ஆகையாக உங்கித் ததையமாக 'பி. ஏ.' என்று அழைத்திருக்கிறேன். நீ பதிக் கடிதம் எழுதும்போது அடியில் உன் கையெழுத்துக்குப் பக்கத்தில் அந்த இரண்டு எழுத்துக்களும் தாமச வந்து உட்கார்த்து கொண் டிருக்கும். அம்பிகாவில் அம்மா தபாற்காரகி என்ன கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் தெரியுமா? பெண் பெருக்குக் கடிதம் வந்தால் 'அம்பிகா பி. என்.சி.' தபாற்கி' என்று கரக்கக் கொண்கக் கொங்கி வீடுக்கிருக்க.

தீ எதிர்த்த விட்டு வக்கிங் மாமாவில் கொண்கி யாக்கிப் போட்டுக் கொண்டு போய் இருப்பால், அதை தாம் மார்க்கிருக்கிறேன். சில இடங்களில் ஓர் குப் போட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அது அங்கி அப்பா போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றதும் 'ஆதி வந்த' தென்றும் அதை அங்கி விடுவதில்லை.

தீ கொன் கட்டை மாட்டிக் கொண்டு, கழுத்திக் 'கடையி' அணித்துகொண்டு தங்கிக் கறுப்பு 'தீட்டி' குக்காவயப் போட்டுக் கொண்டிருப்பதை நான் மார்க்கக் கத்திர்ப்பாயிடவில்லை என்றிருக்கிறது. ஒத்திருந்து கொண்கக் கச்செய்ப்பட்டுக் கொண்டு.

கதைகூட்டின் வித்யா பி. ஏ. கி. கு.

நீ போக வாரம் 'எக்ஸ்பிரஸ் டெலிவேரி'லில் அனுப்பிய கடிதம் இன்று வந்து கோர்த்து விட்டது. நான் இருக்கும் தெருக்கோடியில் சிறி அறு கயா ராணி என்று ஒரு புதிய செலிமா

கொண்ட மக்கட்பத்தை விட்டு வெளியில் வரும் போதே கொன், குக்காய் முதலியவற்றை ஒரு ஸ்டாண்டாகக் கட்டி எடுத்துக் கொண்டு வந்து விடும். ஆனால் தீ அப்படிச் செல்லுமா? பாய், கங்கி அந்த உடையில் மார்க்கத்தற்காக உன் அப்பாவும் அம்மாவும் வந்து வெளியில் காத்துக் கொண்டிருப்ப மார்க்கோ. உன் மாட்டி மட்டும் இப்போதிருந்தால், உங்கி அந்த 'புரன்'போடுபே விட்டுக்கு வரக் கொங்கி, வங்கியிலிருந்து இறங்கியதும், ஆரத்தி கத்தி, திருந்து கழித்திருப்பாள்.

அந்தக் கறுப்புச் செட்டை இருக்கிறதே, அதை முக்கண்ணாய் அப்பாக்கா என்ற துணிவாக வைத்திருந்தே யும்கூடம். தென் அமெரிக்காவில் 'அப்பாக்கா' என்று ஒட்டகம் மாநில சிறிய பிராந்தி இருக்கிறது. அதன் ரோமம் கப்பல் ரோமந்தான். ஆனால் அது பட்டுப் போக வந்ததோ இருக்கும். அப்பாக்கா தனி அந்தப் பட்டுக் கப்பலி லாக் செலவு.

பெங்களூர்காரர்கள் கறுப்பு உடைவைத் தாங்கள் துக்கம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பிப்பத்தாகத் தகிப்பது யும்கூடம், சர்வகலா சாஸ்திரம் பட்டம் பெற்றுப் போதும் கறுப்பு வர்ண உடை எதற்காக அணிவதற்குப்போ, தெரிய வில்லை. அவர்கள் ஊதிக் அவர்கள் பெருமதை தாழும் இப்போ செய்கிறோமே, அதைச் சொல்லு!

நேற்ற ஒரு பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி படித்தேன். ஸாரோ ஒருவர் 'கைரக்காய் பிடுகுது' என்ற பழைய காலக் கவிதைகளைப் பற்றி மிக நன்றாகப் பேசுகையில் செய்லாராம். அந்தக் கால அங்குக்குப் போக்குடை, போர்த்திலுர்களாம்.

ஸாராயோ, குருமியோ, மீனாவோ வைத்துக் கொண்டிருக்கிற அந்த பீக்கிள்களுக்குப் போக்குடை போர்த்திலுக் கப்படி கிருக்கிறது? தட்டத்தில் வருகிற ராஜா மகன், ஒரு வேங்கிசாரப் பெண்ணுக்காக ராஜபுத்தைத் துறந்து விட்டுத் தேசாத்திரம் போகிற போது 'பிரேமம்' செய்து கொள்கிறது போலத்தான் இருக்கிறது! நீங்கள் கயஸப் பெங்களூர், கறுப்புக் கண்ணப் போட்டுக் கொள்கிறதைப் பற்றி நினைத்தபோது இந்த ஓர்பாடம் வந்தது. பெங்களூருக்குத்தான் போக்குடை போர்த்த வேண்டும்.

பட்டம் பெற்றுக் கொள்கிற பெங்களூர் போக்குடை மாநில சாதாரணமேயென்போர்த்திக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்தால் என்ன? போர் வர்ணம், அவ்வது மந்திர வர்ணம் பட்டம் கொழிக்கும் பெரிய 'கங்காசிப்'பாகத் தோக்கல்களே போர்த்திக் கொள்ளலாம். அந்த உடை பெங்களூருக்குப் போகுத்தமாயும் அழகாயும், உய்களையுமாயும் இருக்கும். ஒரு கடி நீளமுள்ளதாக வாங்கினால் அதைப் பிறகு லுக்கெட்டாகத் வைத்துப் போட்டுக் கொண்டு விடலாம்.

ஒரு கெண்டி 'காடகை'க்குப் கொடுக்க ஒப்பது ஞாய் கெட்டிருக்கல். நமன் பரி!

கைரக்காய் தவறப் போய்ப் பிறகு கெண்டியைப் பரிக்கையில் நேற்றைய போது ஒரு முகை கைரக்காய்க்குத் தட்டிடுவதே. அப்போது கெண்டி காடகையை ஒரு ஞாய் குறைத்துக் கொள்கிறார்களாம். அந்த ஒரு ஞாய்க்காக வாராவது முதல் பரிக்கையில் தவறப்போய் விட விழப்பார்க்கலாம்! பெங்களூருக்குத்தான் கொள்கையடி தனி கைரக்காய்க்குக் கடை ஏற்பட்டாக, அவர்கள் யார் யாரோ அந்த பீக்கிள்கள் உபயோகித்த பழைய கெண்டிகளை பெங்களூர் தாங்கள் போட்டுக் கொள்ளும்படி நேறாது.

நீங்கள் உடைக்கு ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றி எழுதுவதற்காக உட்கார்ந்தேன், அது எந்மையோ ஆரம்பித்த எந்மையோ கொண்டு போய்விட்டது.

என், வித்யா! நீ என், என், என், சி. பரிக்கை தேறிவிடாது பாவகடை உட்கு

மேனாக்குப் போட்டுக் கொள்கிறதாய் அங்கலாம்! அப்போது உடைக்குப் பிறகு தட்டி கொள் கிருத்தது.

உங்கள் பெருமை புகை வைக்கிறதைப் பற்றி அப்பா போசன் செய்து கொள்புகுத்தார். சாமாக்கள் விடுவாரி ஏதிக் கொண்டு போவதிக் குடித்தனம் நடத்துவதே கஷ்டமாகிக்கொண்டு வருகிறது. உன் நம்பிக்கையும், தங்கையையும் வேறு புகை வைத்தாக வேண்டும். பணத்துக்கு எங்கே போவது என்றுதான். தவிர உன் கல்யாணத்துக்காகப் பணத்துக்கு என்ன பணியாவது என்ற கைவிடுவது. அப்பா, உங்கள் நலித்யும், உட்காரட்டியும் உற்றுக் கொள்ளச் சொல்லு.

அம்மாவாக்கு மட்டும் நீ எப்படியும் கண்ணாடிக் படித்தாக வேண்டும் என்றுதது. படிப் பிடுத்தாகத்தானே ஓரளவு நல்ல வரன் விடைக்கும். குழிப்பத்தியே முதல் முதலாக ஒரு பெண் பி. ஏ. பாக் செய்தால் எந்தபெருமை வேறு அடையலாம். பட்டியை விட்டதாயும் சரி, குழித்தையே மேலே புகை வைத்தாக வேண்டும் என்று அம்மா கொய்க்கிக் கொள் கிருத்தாக. உங்கள் எண்ணக் கண்ணாடிக் குடித்துக்கும் மற்றப் போடிக் கொள்ளுன். உடைக்கு லுக்குக் கண்ணாடிக் குடம் விடைத்தது. நீ குடத்தில் சொத்து புகைக்காரனாம்.

நீ உறு வகுக் காலம் புகுத்தாய். இந்த நாது உறுக் காலத்திக் உன் கண்ணாடிக்

செய்யும். புகுத்த உட்கை, கடை, பன், டியும் செலவு குதலியாவதுக்காகக் கிட்டத்தட்ட குவாரிக்குக்கைத் தாது ஞாய் கெண்டிக்குக்கும். நீ கெட்டிக்காரர்ப் பெண், நீ கண்ணாடிக் தேறுவாரோ, மட்டாயோ என்று அப்பா அம்மாவைப் படுகைத்து குடம் கொடுக்காமல்

உதவித்துப் படித்துக் கற்கும். உன் அப்பா 'குழந்தைக்குப் பரிட்சையில் கிடைப்பதைப் பற்றித் துணிச்சலோடு' என்று சொல்லும் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன்.

இருபது வயதான கிட்டா, பி. ஏ., தி என் செயல்பட போகிறது? மேலே கட்டிப் போகிறா அல்லது கவிதாமைச் செய்து கொள்ளப் போகிறாய்? அல்லது உத்தி யோகம் செய்யப் போகிறாய்?

பொதுமைய உணர்ந்து கஷ்டப்படும் குடும் பங்கள்ச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு மட்டத்திற் பெண்ணும் சரிவகலாசாலை மண்டபத்தின் படிக்களிலிருந்து இறங்கும் போதே இந்தக் கேள்விகள்தான் அளர்ச்சி யடைந்திடுகின்றன.

அப்பா உன்னை மேலே படிக்க வைப்பார் என்று வரைந்த தொன்மங்கள், அளர்ச்சி யென்றால் என்னென்ன, பணம் கஷ்டத் தால் திரைக் கொண்டிருக்கிறார்.

கவிதாமைச் செய்து கொள்வது எப்போது? பெண்ணான நீங்கள் மட்ட சன்னதைப் பெற்றுக் கொண்டு சங்கலாசாலையில் கட்டித்தி றிருந்து வெளிவர வருகிறீர்கள். அப்போது அவ்வே கவிதாமைச் செய்திருக்கக் கூ டிவந்த தங்கள் நாட்டுப்பெண்ணாக்கிக் கொள்வதற்காகத் தவாராய் 'க்யூ' வீதானின் நின்று காத்துக் கொண்டிருப்பதிலும், ஊர், குடும்பம், நோதிரம், பழமை, ஏற்பு, மெய், தூதம், எதிர் தூதம் என்று எத்தனையோ இருக்கின்றனவே. நாயா ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ள அந்தத் தொண்டுகளிலிருந்து தப்பி ஒரு வரன் பிடிக்கக் குறைந்தது மூன்று. நான்கு எழெட்டு. பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்கள் கூட ஆகிவிடலாம். அப்படி ஒரு வரன் தகவல் வரை தி என் செயல்பட கொண்டிருக்கப் போகிறது, கிட்டா!

உன்னைச் சேர்ந்த பன் ஆற்றுகின்றனக் கான பெண்ணைச் சங்கலாசாலையில் மட்டம் பெற்றிருக்கிறீர்கள், இவர்களுக்கு மீளப் பணம் வரப் பெண்ணை. "என் தனிமையெடுத்த. கெடும் சங்கலாசாலையில் செய்து மூன்று வருஷம் பிள்ளைகள் விட்டுக் கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. போயின் விடா னத்தின் கட்டுப் புட்டென்று போகிறார்கள்" என்று சொன்னார்கள் கிட்டிக் கூட அந்தத்தில் உள்ளவர்கள். அவர்கள் தங்கள் கவிதாமைச் செய்து பற்றிக் கவிதாமைப் பெண்ணைத் தவிர்த்து. அவர்கள் தந்தையார். "ஏதாவது ஒரு கருவியைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து தானி கட்டிச் சொல்கிறேன்" என்று மிக அடக்கி யாய்ச் சொல்லார்கள். அந்தக் 'கருவியை' ஒரு பங்காளியும், ஒரு மோட்டார் காரும் கொடுத்து ஒரு மெய் உத்தியோகமும் செய்து வைத்து விட்டால் போகிறது என்ற பணத் தெய்வ அவர்களுக்கு.

திரு பெண்ணின் குடும்பம் மிக மிகக் கஷ்ட மான நிலையில் இருக்கும். பெண் படித்து உத்தியோகம் செயல்பட வேண்டும் என்பதற் காவே படிக்க வைத்திருப்பார்கள். பெண் களும் தாங்கள் வேலை செய்து பெற்றிருக் களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று துடித்துக் கொண்டிருக்கும். அளர்ச்சி கவிதாமைச் செய்து

பற்றி மறந்து விட்டு இவ்வே வேலை தொடர்பில்லாதிருப்பார்கள்.

கிட்டா, உன்னைப் போன்ற பெண்ணைத் தவிரப் போகப் படித்திருப்பார்கள். அளர்ச்சி தந்தைக்குத் தாயும் மூன்றாறு முதல் ஐந்தாறு வருஷ குடும்பம் வரை வருஷம் இருக்கும். நடுத்தர வருஷமே என்று இவர்களைத் தான் சொல்வது. சம்பிரதாயத்தில் ஊழிப் போனவர்கள். படித்து விட்டுக்காரர்கள் என்று நினைப்பார்கள், தாய் போர் என்ன சொல்வார்கள்? இப்படி பெண்ணை நினைத்துக் கொண்டு உன் வாழ்விடம் பண்டிதர்கள் கொண்டிருக்கார்கள். 'சம்பிரதாயம்' 'வழக்கம்' என்று சொல்லிக் கொண்டு அந்தமில்லாத கவிதாமைக்குக் கொண்டு அதாவது மீளாமல் பணம் கொள்வதில்லார்கள், மார்வாசியையும், சிட்டு பண்ணைகளையும் இவர்களை நம்பித் தான் தொழில் நடத்தி வருகிறார்கள். இவர் களுக்கு மீளத் தங்கள் பெண் வேலை பார்ப்பது அனாதை என்று நினைக்கிறார்கள்.

என்னைப் பேட்டாள் நடுத்தர வருஷம் குடும்பமில்லாத சேர்ந்த படித்த பெண்ணைச் சங்கலாசாலையில் வேலை பார்த்து வேண்டும் என்று சொல்வது, படித்தது விஞ்ஞானப் போதையில் இருக்கும்; குடும்பத்தில் உத்தியோகமில்லாத. கவிதாமைச் செய்து கொண்டு தனிமையில் குடித்தனம் செய்யப் போது அவர்களுக்கு உத்தியோகமில்லாத, ஏன், குழுவில் கவிதாமைச் செய்து கொண்டு கொண்டு பணம் சேர்த்து வைக்கலாமே.

ஒரு படித்த பெண் தந்தைப் போலவே படித்த ஒரு பெண்ணை. தந்தைப் போலவே உத்தியோகம் செய்து சம்பாதிக்கக் கூடிய ஒரு பெண்ணைத் தான் கவிதாமைச் செய்து கொண்டுள்ளது அளர்ச்சி. வரத்தி லினை கொடுக்க வேண்டும் என்று வாய் கூறாமல், வேட்டையாடாமல் வேட்டி வறுமையில் தீர்ந்தவரை ஒவ்வொரு படித்த பெண்ணும் உத்தியோகம் செய்து பணம் சேர்த்துக் கொண்டு பிறகு கவிதாமைச் செய்து கொள் ளும்படி ஆகும். அப்படிப்பட்ட அவசியம் தோர் விட்டாலும் கூட கிட்டா, நீயும் உன் மோகம் பட்டம் பெற்ற பெண்ணையும் ஏதாவது வேலை பார்த்து வேண்டும் என்றுதான் சொல்வது, நானும் உனக்கு ஒரு தகவல் வேலைவாய்ப்பு பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

உதவிப்புள்ள

புதுவரை

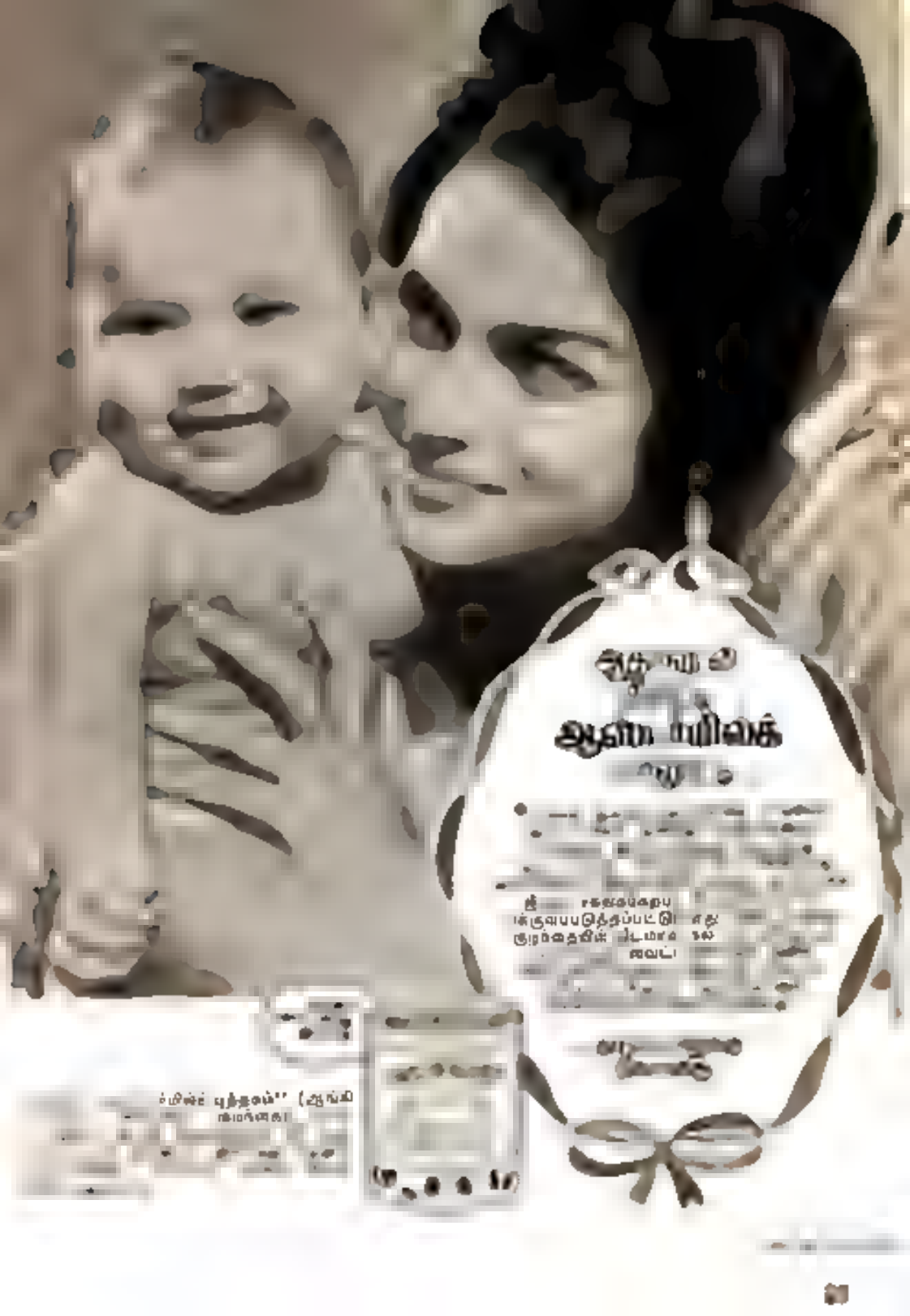
கிட்டா

"தனிக் கெடிக் கிட்டா, பிளிக், பூகோளம் மூன்றாவது முதல் மார்ச்சு வரையில் இருக்கிறாயோ. அவை ஏன் கவிதாமைக்கு வருகிறது?"

"அவன் அடையாதிக்கு வருகிறது."

"இருந்தால் என்ன? அவருக்குச் சொத் து கட்டிக் கொடுக்கிறேன்?"

"இந்தமாதம் பதன் மெய்யாகவா? கட்டிக் கொடுக்கிறேன்? அடையாதிக்கு வருகிறது கெடிக் கட்டிக் கொடுக்கிறேன்? கட்டிக் கொடுக்கிறேன்?"

சிறந்த
ஆண் பிள்ளை
புரட்சி

இந்த சகலம்கூடப்
பெருவயப்படுத்தப்பட்டு சது
குற்றத்தின் பிடமகம்
வந்தது.

சிறந்த புத்தகம் (அறிவு)
பெருவயப்படுத்தப்பட்டு

கலைவளர்க்கும் கோயில்கள்

அது செயல்படும் விதத்தைப் புரிந்து கொண்டு வெளிவந்திருந்தாலானால், மேலே சொன்ன தகவல்களைத் துணுக்கு அவர் கற்பனையில் தோன்றி விடுகிறது. பழமைமைய அழிக்காமல், அதை மறக்காமல் அத்துடன் புதுமையை இணைத்து நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்கும் நவனொரு பணிப்பதற்காக அந்தக் கல்லூரி

என்று முதல் பட்டி கருவையாற்றி

தன் மாணவர்கள் மூலம் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

மாணவர்கள், அறிவுரிக் கோயில்க் முதல் கால் அளவு தண்ணீரில் நின்று ஏர் பிடித்து மூட்டு மூடுகிற மூட்டி, உழும் காட்டி ஒன்றே. புதுமையும், பழமைமையும் இணைத்து போவதற்கான சான்றுகூட, விவசாயக் கலையடி அயர்க்கப் பரிசோதனைக் காரியகம், கோயில்க் குழாய் மூலம் மாத்திரம் கிடைக்கவில்லை. பரந்து விட்கும் கால் கோயில்க்கில், மண்மேட்டி, பிடித்து வரப்படு மேட்டி, கிடைக்கிடுங்கி, நாற்று நட்கு, அவைகளுக்கு கிடைக்கார் முன் தயாரித்துத்தான் அந்தக் கலையைக் கதிருக்கல். அந்தக் காட்டி பாரிப்பவர்

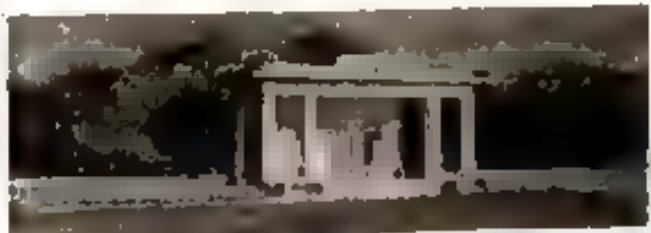
விவசாயக் கல்லூரி

விவசாயத் துறையில் நவீன வழிகளில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரி ஒருவர் கிராமத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். கிராமவாசிகளிடம் தம் ஆராய்ச்சி அனுபவங்களை விவாதிக்க

கொண்டு வருபவராக, "இந்தக் கோட்டுப் பாக்கெட் கொங்கும் அளவுக்காவ நிறத்த வேதனைக் கரத்ததைக் கொண்டு ஓர் ஏக்கரா நிலத்தின் நல்ல விளைச்சல் காணலாம்" என்று, அங்குடன் பெரிக்கொண்டிருந்த கிராமவாசிகளில் ஒரு நாள் நவீன இயற்கைவாதி போதும்,

"அப்படியா? அந்த கரத்தின் மூலம் கண்டு முதுவாஜம் நாளைக்குத் தையும் அப்படியே மத்தொரு கோட்டுப் பாக்கெட்டின் அடக்கி விடலானாக்கும்?" என்று கோட்டு ஒரு வேந்திப் புண்ணைவை வினாசாரம்.

இந்த தகவல்களைத் துணுக்கை கருவாக்கி பலர் பழமையான கிராமவாசிகளிடமிருந்து, அதன் காரணமாகப் புதுமையான மட்டம் தட்டி விடுக்கலாம், ஆனால் அவர் ஒரு தடவை கோவை விவசாயக் கல்லூரிக்குப் புதுத்து

பாண்டிசை உழைப்பை பாண்டி உழைப்பை கிட்டவும்

கலை கோயில்க் பழமைமைய அழகிவிடு வதில் விவாதிப்பார்?

நினைவாக, நினைவாக அவிவகத்துக்குப் கொண்டுபோகிறதும் பெராசிலிவர் ராஜ ரத்தினம் அவர்கள் கற்பனாத்திற் மாணவர்களைவிட ஒரு படி மேலேயே போகிறார். "இதோ, முத்துது அடி அழகிவிடு 'போர் வெல்' (Porawell) அமைத்து

நினைத்துக்குப் பழமைமையாகக் காலம் தண்ணீர் கொட்ட ஏத பாடு கொண்டுவிடுவர். ஒரு வேளை இத்தக் கிடைக்கில் தண்ணீர் குறைந்தால் அதோ முதல்

அருள்—சு—அருள்

நூற்றாண்டிது அடி அழ 'போர் வெல்'வினாத்து இணைக்கப்பட்டுள்ள தண்ணீர் குழாய் உதவிக்கு வரும். அங்கு நிமித்த துக்கு இருபதாவிரம் காலம் தண்ணீர் கொட்டும்" என் தென்மாம் திரு ராஜரத்தினம்

கருங்குடி சென்னை
நெடுவரை புதிய சட்ட
கட்டிடம் உண்டாகும்.

திராட்சைக் குளம்
கனம் டாக்டர் படத்தின்
தாங்கள் பார்த்திருப்ப
பார்வை. அப்போது
'இந்தப் பழம் புனிக்
குளம்' என்ற 'நரி'யும்
திராட்சை'யும்' கதை
நுழைந்திருப்பது
பெரும்பாலானது. திராட்சை

விவரித்த போது, சென்னை நகரம் '433' கட்டிடத்தில் சில
தன் குழந்தைகளும் புகை கணம் மூடப்பட்டிருக்கிறது.
ஒரு தந்தையின் அந்தரம் அவர் குழந்தை ஒன்றை
சென்றபடி எழுந்தாங்கும் மெதுவாகக் கட்டிடம் கிடைத்தது.
ஒன்றை அந்த விவசாயக் கருவியில் பரிசோதிக்க சில
கருவியும் போதுமான தகவல்கள் கிடைத்தன என்ற
கனம் அவருக்காவது தெரியும்.

ஓர் இடத்தில் தகவல்கள் வந்தது போன ஒரு பெண்
பழங்காலக் கிடைத்தது பத்திரிகை இரத்தம் குடி.
அந்த ஒரு பாதாளத் தோட்டமாகவே அமைந்தது
காண்பவர்களை விடப்பலகைச் சென்றிருக்கிறார் கருவியில்
ஒருவர் பாதாள இருக்கைகளில்.

கருவியில் ஒதுக்கல்கள் (மண்) பாதாள என். இருக்கை
ஒருத்தியின் கமர் ஒன்றை மணிநேரம் பெருகி
கொண்டிருந்து விட்டுத் திரும்பிய போது. நாமே ஒரு
ஒரு விவசாயி ஆகியிருப்போமே என்ற உணர்ச்சி சூழ்
பட்டதில் விவரிக்கிற. அப்போது கருவியின் கருவியில்
இருக்கை தகவல்களில் ஆராய்ச்சி நடத்திப் பட்டினம்
பெற்றிருக்கும் அவர் அங்கிருந்தும் தகவல்கள் 'சென்னை
மாடம்' பெரி விவசாயிகள் கிடைக்கும் கிடைத்திருக்கிற.
அவர் தம் மானவர்களை மணிநேரம் கருவியில், அங்கு
யும் ஒருங்கே பெருக கருவியில் என்று திராட்சைத் துறையில்
ஒருவருக்கு.

விவசாயத் துறை சம்பந்தமான பன் குழந்தை கட்டிட
களை அவர் பதவி கிடைத்தார். தோட்டக் கட்டிடம்
பெற்றிருக்கிற ஆரம்ப உண்டாகி, பழங்கால ஆராய்ச்சி
பற்றி அவர் எழுந்திருக்கும் பெரிய புத்தகம் ஒன்று.
பழங்கால போனவை கனம் கருவியில் கருவியில் சம்பந்தம்
கிடைப்பாதிருக்கிறது. அங்குமே கருவியின் கருவியில்
விவசாயத் துறைப் பத்திரிகை ஆரம்பித்த கருவியில்
பாதாள இருக்கைகளில் திரும்பிப் பெரும் பத்திரிகை.

1907-வரை சென்னை கருவியில் பத்திரிகை
சிறிய அளவில் இவருக்கு கொண்டிருந்த இடத்தில் கருவியில்
அந்த அங்கிருந்த போனவர்களுக்கு திராட்சைத் துறை.
ஆனால் 1930-ல் சென்னை கருவியின் கருவியில் இவருக்கு
கனம் பெற்று மானவர்களுக்கு பி.என்.சி. (விவசாயம்)
என்ற பட்டத்தின் கருவியில் ஆரம்பித்தது. இன்று.

இக் கருவியில் கட்டிட
கருவியில், தோட்டக்
கருவியில், ஆகியவர்களை
இவருக்கு ஒன்று

உருவாகி தகவல்கள்
கருவியில்.

பெரிந்த ஒரு தனி
விவசாய துறையாகவே
கிடைத்திருக்கிறது.

விவசாயத் துறை கருவியில், திராட்சை
கருவியில் கொண்டுவந்திருக்கிற பழம்
என்று ஒன்று அருத்தியும் பெருவார்.
ஆனால் திராட்சைக் கொடி
கருவியில், கனம் கருவியில் நுழைந்திருப்பது
திராட்சை மருமக்களால் என்னும்

சென்னை சென்னை கருவியில்
இருக்க கருவியில்

சென்னை இவருக்கு கருவியில்
ஒருவருக்கு.

'ஆனால்-இ-கருவியில்' என்ற பி
கருவியில் சென்னை திராட்சைக்
கருவியில் 19-4-33-ல் கருவியில்

விருத்தியோக்கம். பற்றி எழுத வேண்டிய
அது ஒரு பிழையாகியிருக்கலாம். மறுபடியும்
மற்ற ஒருத்தரால் எண்ணுதல் என அது இது
தான் பார்த்து விட்டிருக்கிறது. ஆதலால் எப்போது
ஒரு திராட்சைக்கு குழாய் அமைக்கப்பட்டது
இதன் குழாய்க்கு அடியில் பார்த்திருக்கிறது.
"இந்த குழாய் திராட்சைக்குப் பார்த்திருக்கிறது"
என்று. இதைத் தவிர வேறு என்ன வேண்டுமென்று
தெரியப்படுத்தியிருக்கிறது. ஏதாவது அப்போது
இருக்கிற பார்த்திருக்கிறது" என்று இதைப்
பற்றியவை என்னவாகியிருக்கிறது. இது தவிர
விருத்தியோக்கம், இது தவிர திராட்சை மரத்
தண்டில் பக்கத்திலிருந்து வெளியே அமைக்க
திராட்சைப் பார்த்திருக்கிறது.

കുടുംബ കാര്യങ്ങളെ പറ്റി - പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പത്തു പേരുകൾ

என்று சொல்லுதல் போல் அது அந்நாள்
நிபந்தனாக இருந்தது. தனது வாழ்வு அந்நாள்
வரை வாழ்ந்து அந்நாள் போகும், = அந்நாள்
நிபந்தனையின் கீழ் வாழும் போலிருந்தது.

மதர்ப்பு நீதிமன்றம் மொரார்ஜி தேசாயிடம் உட்போடா குழுவை அடங்காத தனித்தனியாகத் தள்ளித் தூங்கியோடாமை என்று பதிலளித்திருக்கிறது. அந்த தகவல் உருவாகியிருந்த மொரார்ஜி குறித்து மொரார்ஜிதேசாயிடம் அந்த மொரார்ஜி உரிமையுடைய மொரார்ஜி விருத்தியாதிபி 'மொரார்ஜி தேசாயிடம்' என்று அழைக்கப்படும் மொரார்ஜி குழுவைப்பற்றி, உருவாகியிருந்த மொரார்ஜி குழுவைப்பற்றி அங்குள்ளதில் தற்போது விசேஷ அலுவலர் குழு உட்கொண்டிருக்கிறது.

[illegible]

தேவாலயம் உடைய அதிகாரம் கடை
பிடித்து நடை எடுத்ததற்குத் தோட
தும் மதிப்பும், அந்தரங்கம், ஆதாரம், பூர்
வதற்குரியதாகத் தோட்கின்றதாம். அதனால்
தோடும் அதன் மானஸ்தோடும், தன்மை
ஆகியவற்றையும் இத்தம் தோடிலிருந்து தெ
வாலயத்தோடும், அப்போதே தோடும் தோடும்

வினா: காவிரி நதிப் பகுதி ஏதாவது குடிநீர் கிடைக்காத பகுதி உள்ளதா? அதை கண்டுபிடிக்கிறதற்கான நடவடிக்கை என்ன?

குறைந்த அளவு கெட்டிச் சிப்பனம், குறைந்த அளவு நார்ப்பூட் அல்லது ஸ்டாடா, குறைந்த அளவு சாப்பாட்டுக் கட்டணம், குறைந்த அளவு அறுவறுத் தொழிற் பட்டம் (பட்டி) என்ற இந்த கெட்டி நாயகர்களின் செயலாக்கப்பட்டு கொண்டிருக்கும் அளவுகள் (அளவு) செயல்படுத்த என்னவோ சிறந்த தான் இருக்கின்றன, சாப்பாட்டம், பொருளிய, பொருள் இலம், தாது சாப்பாட்டம், கால் நடை வயத்திலும் குறைய என்னவோ பட்டாக்கொண்டிருக்கும் பட்டி செயல்படுத்த இருக்கின்றன.

மாணவர்கள் படிப்பதும் சரி, பெயரிடும் சரி, உதாரணமாக மாணவர்களை இலக்கிய ஸ்தலம். தமிழ் இலக்கிய மன்றம் என்பதன் அமைத்தல் போன்ற 'பொய்' என்ற எந்திரமையேப் செய்கிறார்கள்.

சென்ற ஆண்டு அரசின் தயவுடன் கட்டிய 'செந்திப் பாகத்' என்ற நாடகம், நல்லதும் குறையும் இல்லாமல் ஸ்காலர்ஷிப்பை அடிப்படையில் கருத்துக்களைக் கொண்டதால், சமீபத்தில் பாகாட்டுக்களைப் பெற்றது.

[illegible]

அதற்குப் பாரத சாலைக்கு சொந்தப்பெற்று
நியமிக்கப்படும் இவர்களுக்கு சிறு சிவசங்கரமும் தர
ப்படாமல் சிறுதந்த மானவர்கள்தாம். அப்படி
ஒன்றித்துவரும் மேலாண் புத்தகங்கள், முதி
ராததிர் கணப்பதிர் துரு, ௧௯௭, 1௩௧௧ முப்பத்தி
விவரமாதர்த்திசைக்கல் இவ்வாறு மாணவர்கள்,
ஆசிரியர்கள், சொந்திசைக்கல் மாண்பு சொல்லு
கல் விதிசொல்லிதது நவன சொற் றுக்கருவது
கண்பு சொல்லுதல் விவரமாதர்த்திசைக்கல்?

[illegible]

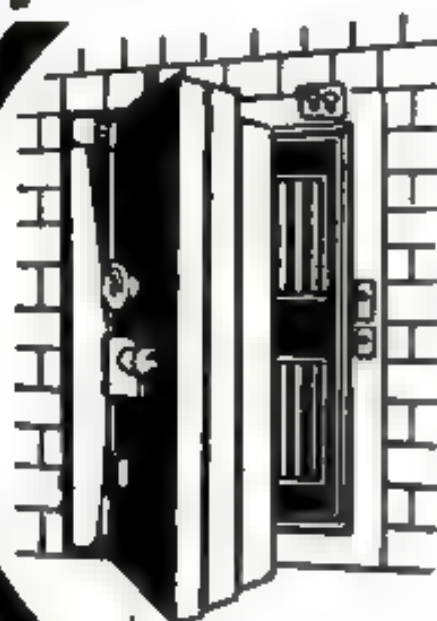

ஹமாம் - என் மனதில் எப்போதும் ஒரு சாப்

அழகுடன் தான் அடங்கிய சாப், - **ஹமாம்** - எப்போதும் ஒரு சாப்.

மாணவரின்

பாதுகாப்புக்கு

ஒரு

சிறந்த

பாதுகாப்பு?

ஸ்டேட்
பாங்க்
ஆப்
மைசூர்

உங்களது அபிப பொக்கிஷங்களைச்
சிறந்த முறையில் பத்திரப்படுத்த,
ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் மைசூர்
அளிக்கும் பாதுகாப்பு அறைகளைப்
பயன்படுத்துங்கள்.

தலைமைக் காரியாலயம்: அவென்யூ ரோடு, பெங்களூர் - 9

சுயலா முகவியை கையாள்வதில் கிளைகள் உள்ளன

ஜெனரல் மானேஜர்: A. கிருஷ்ணமூர்த்தி

கஹ்ரா தாக்

தேவதையாக அன்று நம்பர் குருவர் விட்டுக்குப் போவிருந்தேன், சாப்பாட்டு தேறிக். 'இங்கேயே சாப்பிட்டு விடலாமே?' என்று, கூடவே, 'கதாபா இங்கேயே சாப்பிட்டுப் பழக்கமுண்டோ, இங்கேயோ உங்களுக்கு?' என்று கேட்டார்.

பழக்கம் இருந்தாலும், இல்லா விட்டாலும் 'விடைவாது' என்று கூறி அவரைத் தரிசு உங்கடத்திய ஆழ்த்தலாமா? அதென்ன அப்படி கேட்டுவிட்டார்கள்? எந்த இடமாவிர்த்தால் என்ன சாப்பிடுவதற்கு? என்று சொல்லி மனத்தெய். ஆனும்....

பய அனவுகள் இங்கேயே பொறுக்கி 'சர்க்கை' கொண்டு எப்படித்தான் மெனிய் மதையிய

தொற்றுப்படிவாகத் தைக்கிறார்களோ, தெரிய வில்லை, அந்தக் காலகாலத்தில் மயங்கிச் சாப்பிட்டு சர்க்கார்த்தாக்...

மக்கி மடித்திருக்கும் இடையிலிருந்து 'சர்க்கு' ஒங்கொங்குகக் கழன்று வரும், உணவுப் பொருளுடன் கவந்து உண்டிக்கும் சென்றுவிடுமோ என்ற கவனமாக ஏற்படுத்தும். சர்க்குவிடப் பொறுக்கி வைத்தாச் சாப்பிட்டு எழுந்திருப்பதற்குள் மொதும் பொதுமென்றாகி விடும், என்னதான் அது கவன கவனமாக இருந்தாலும், குறித்துப் பழிக்கத் தென்றது. சர்க்குப் பொறுக்கவே தோன்றும்.

சர்க்குதக் குறைய இதே அனுபவம்தான் 'கஹ்ரா தாக்' என்னும் படத்தைப் பார்க்க தெரிவிப்போலது எங்கு ஏற்பட்டது. ஏன் தாக் இப்படியெல்லாம் படம் எடுக்கிறார் எனோ என்ற எண்ணம் என் மனத்தில் 'ஆற்றத் தகு'வாகப் பதித்தது.

'பத்தி' படத்தில் பெண் கூகதி என்னும் இந்தப் படத்தில் ஆண் கூகதி, இரண்டு கதைகளிலும் ஸெயின் நல்லவர், கைதிக் சீர்திருத்தமா, குற்றவாளிக் சீர்திருத்தமா?—எது வேண்டுமானாலும் அவற்றுக் கொள் குங்கம், இதவே குறிக்கோள் இரு கதை னோக்கும்.

தன் சகோதரியைத் தவறான கண் கொண்டு ஒரு மாயவன் பார்த்துவிட்டான்

என்ற ஆதிரத்தில் கதாநாயகன் அரண் அடித்துவிடுகிறான். அந்தச் சண்டை வறுத்துக் கடைசியில் கல்லூரிக் காய்மவுண்டுக்குள் மெய் கொடுப்பாக முடிவிறது.

அதற்காகத் தண்டனை அனுபவித்தவன் கைதிலிருந்து விடுபட்டு வெளியே வருகிறான். கடைத் தெருவிலே அவனுக்குக் காதலி விடைக்கிறான். நீராவிப் படவிய பாணம் செல்லும்பொழுது கல்லூரிலின் அவன் கண்டை போட்டானே, அதே கட்டி கைவ நிலவலுத்துவது போலப் பெண் கனிடையே ஒரு கண்டை ஏற்படுகிறத. ஆத் திரத்தில் ஒருத்தி இங்கெருத்தியை நீரில் பிடித்துத் தள்ளி விடுகிறான். கதாநாயகன் நீரில் விழுந்தவன்க் காய்பாற்றுகிறான். காய்பாற்றப்பட்டவன் வாரி, தெரிவிமா? அவன் கா தவி யின் தாயாரி. அந்தக் காதலி வாரி?

அடிக்கடி படம் பார்த்து அனுபவம் பட்டவர்கள் சட்டென்று கைத்துப் புரிந்து கொண்டுவிடுவார்கள். கல்லூரிலின் அவன் எத்தப் கையில்க் கொடு செவ்தானோ, அத்த கையிலின் சகோதரி என்று! அது மாட்டுமா? இமடவே ஏற்படும் இடைவறு கிளவெல்லாம் தாண்டிக் கதை கபாளை முடித்திருக்கும் எவ்பகதையும் கலப்பாகக் கூறி விடுவார்கள்.

இப்படத்தின் சில காட்சிகள் திறமை யாகப் படமாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சில 'எப்பொழுதோ முடியும்' என்று பொறுமைகளைச் சோதிக்கின்றன.

தாண்டியம் என்ற பெயரில் கெலிக் கூத லுக்குப் பஞ்சமில்லை. அவை தரித்திப் படம் கனில் நகைச் கவை இன்னும் தாரி நடைப் பருவத்தைத் தாண்டி விட்டன எவ்பகதப் பண்பாற்றுவின்றன. கதா தாயகியாக வரும் மாணா கித்தாவினப் பய போஸ்கன்க் காட்டிக் கிறங்க கனக்க முயல்கிறார்கள். 'நம்முடன் சீக்கர்'ணாசின் இந்தப் படாடோபத் தவாசியு மக்கிப் போய் 'சர்க்கு'ப் புறப்படுகி் தையலி இடையில்க் கணையுத்தி எழுந்திருக்கும் அனுபவத்தைத்தான் பார்ப்போகிடையே உண்டாக்கும்.

உங்கள் கேசத்தை அழகுபடுத்த நிபுணமான பாமாலிவ் வழி

பாமலிவ் பெரியும்டு கோகோன் ஹேர் ஆயில்...

உங்கள் கேசத்திற்கு போதுமான அளவு
இந்த பாமலிவ் உபயோகப்பதால்
கேட, சேதப்பாது கேசம் இயற்கை
பாக்களிலே இருந்து வளம்
அளந்து வளம் பெறும்—இந்த ஆயில்
கேசங்களின் கருத்துகளைக் குறைத்துத் தன்
வலிமைக்குக் கொடுக்கும்.

பாமலிவ் கோகோன் ஆயில் ஷாம்பு...

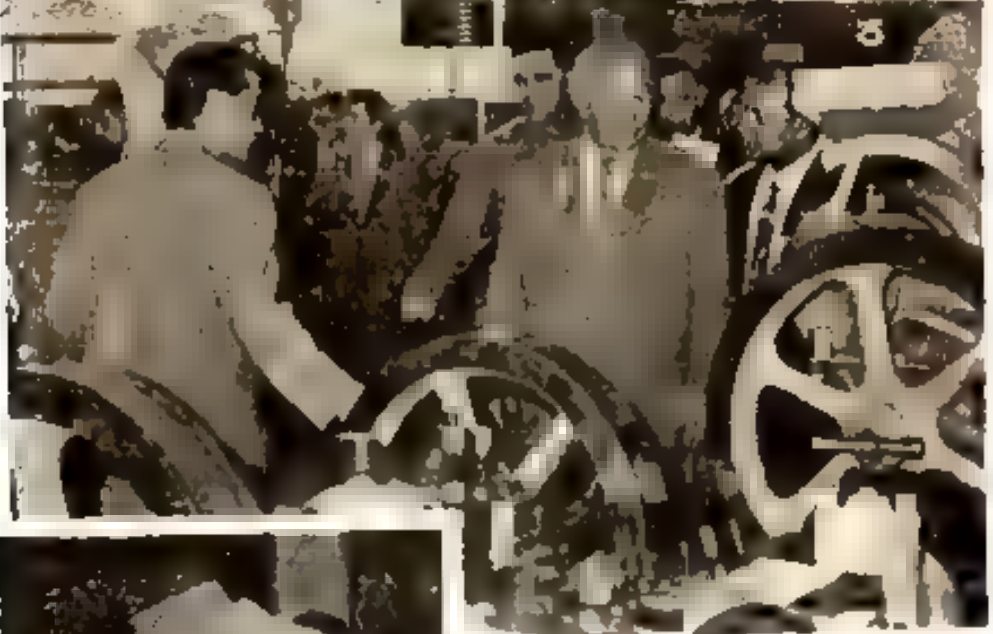
உயர்ந்தவகை தேயிலை எண்ணெய்வுடனும் தனிப்பட்ட
தயாரிப்பைப் பயன்படுத்தி பெற்ற கனகம் இது கழுத்து எதிரி
செய்யும் ஷாம்பு என்பதுடன், ஒரு உத்தம ஷாம்பு என்றமும்
ஆகும். பாமலிவ் கோகோன் தயாரிப்பை
ஒட்டி தயாரி கோகோன்வுடன் உங்கள் தலைவழி உத்தமம்
தயாரிப்பின் பயனைப் பெறும். பழைமையான
கோகோன் எண்ணெய்வுடனும் தயாரிப்பைப் பெறுக.

தயாரிப்பை இத்தயாரிப்பை உத்தமம் அளவிற்கு விநியோகப்படுத்து பாமலிவ்

1947-48, 10-11-12

1. தஞ்சாவூர் கல் உபத்தேச
ஆசிரமத்தில் உதயமலாம்புரம்
ஸ்ரீ ஆர். சேஷராம் சாஸ்திரி
சகிர் பாகவத உபநாயகர்
சமீபத்தில் திருமேனியை,
2. வேதாண்வத்தில் உபபி
ஷிஷ்வு பண்டேர நுண் ரசா
கணிப் பொருக்கிதத் தயாரித்
தும் புதிய தொழிற்சாலை
ஒன்றை அமைக்க பிரப்திர்
கேடிகவும் கந்தாபலத்தார்
ரூப வத்தனானார். இத்தத்
தொழிற்சாலைக்கு மத்தி டி
ஸ்ரீ ஆர். வேங்கடராமம்
அத்தியாசகர் கல் தாட்டினார்.

3. ரஷ்யப் பிரதமர் குருஷேஸ் சமீபத்தில்
இத்திய தேவியக் கண்காட்சியை மாஸ்கோவில்
ஆரம்பித்து வைத்தார். 4. தமிழ் நாடகத்
தஞ்சை வட்டம் சமீபத்த ஸ்தலியார் அகரிகலில்
கொண்டுவந்திருக்கிற பிரத்த தாயித் கருண
கியாச சமையினர் கிறப்பாகக் கொண்டுவந்தார்.
5. நியூயாதி மத்திய சமீபிலிருத் இவ்வாட்டி
புட்டிஸ் மட்டமலிப்பு கிறுமிக்
டாக்டர் வே. ராகவத் தஞ்சை
கடக்க, மத்திய சமீபிலிருத்
டாக்டர் ஸ்ரீமதி மட்டமலிப்பு
பிரதமம் செய்தார்.

அறிவுக் கனலே, அருட்புனலே!

நீர்க்கு நாள் மதுராநாதரின் உடல் நிலை
விளிந்து வந்தது. பேசும் சக்தியையும் இழந்து விட்
டார் அவர். நிறுதயனரை மதுர் பாபுவின் இயல்புக்கு
நாய்தொறும் அனுப்பி அவரது உடல்நலத்தை அறிந்து
வந்தார் ராமகிருஷ்ணர்.

1871ம் ஆண்டு ஜூலை பதின்மூன்று அன்று நிறுதய
னரையும் அனுப்பவில்லை ராமகிருஷ்ணர். சமாதியில்
ஆழ்த்து நீண்டகாலம் அதே நிலையில் இருந்தார்.

மாரீஸ் ஸூத்து மணிக்கு நிறுதயனரைக் கூப்பிட்டார்.
"சரிசெவ்வியின் சகிகள் ஆசார உபசாரமாக மதுரா
நாதனரைத் திவ்விய விமானத்தில் வைத்து அழைத்துச்
செல்லுங்கள்" என்று தொண்டை நிறுதயனரைக் கூறினார்.

அன்று நள்ளிரவு செய்தி வந்தது - மாரீஸ் ஸூத்து
மணிக்கு மதுராநாதர் சிவபதம் அடைந்து விட்டதாக.

"நான் அப்போது அவர் பக்கத்தில்தான் இருத்
தேன்" என்று ராமகிருஷ்ணர்.

மதுராநாதருக்கும் ராமகிருஷ்ணருக்குமிடையே
இருந்த உறவு பரம மதுரமானது. ராமகிருஷ்ணரின்
பெருமையை முதலில் புரிந்து கொண்டவரும் அவரது
மூதல் முக்கியமான கீழ்ப்படி மதுராநாதரே.

ஆரம்ப காலத்தில், ஆங்கிலப் படிப்பு அளித்திருந்த
பகுத்தறிவு நோக்குடன்தான் மதுராநாதர் 'பட்டா
சாரியவர'ப் பார்த்தார். ஆனால் காலக்கிரமத்தில்
அவரை ராமகிருஷ்ணர் எப்படிப் புடம் போட்டு எடுத்த
விட்டார்!

ஆவயம் சுட்டிய புதிது. ராதா கோவிந்தனின்
ஆவயத்தில் ஏதோ திருவாபரணங்கள் களவு போய்
விட்டன. அப்போது "விக்கிரகத்தில் என்ன இருக்
கிறது? எல்லாம் நம் பாலனைதான் இல்லைமா?" என்று
கேட்டிருக்கிறார் மதுராநாதர்.

கோவிலின் நிகழும் களவு, அல்லது மூல
விக்கிரகத்தின் மேல் ஊர்ந்து செல்விற ஒரு
பூச்சி இவை 'ஆண்டிகர்' களையெல்லாம் அசைவழி
யச் செல்விற சத்தர்ப்பங்குகள்தான்! ஆனால்
ராமகிருஷ்ணர் பரிசீலிசென்று பதில் சொன்னார்;
"செய்வாங்களின் தலைக்களையிய செந்திரவைய
மார்பில் தாங்கும் பெருமாளுக்கு நம்முடைய
பிச்சை நடைகளா ஒரு பொருட்டு! அதுதான்
போகட்டும் என்றால் போகிகளுக்குக்கெல்லாம்
யோகவியாள் அவள் சாமானிய சம்சாரி போல்
தன் நடை என்றும் நட்பு என்றும், சொத்து
என்றும் கருத்திரம் என்றும் காபத்து செய்து
கொள்வான்? அவனுக்கு எது இருந்தால் வன்மை,
எது போனால் என்ன?" என்று கேட்டார்.

ஆம், ஊரில் நடக்கிற திருட்டை எல்லாம்
ஆண்டவன் தடுத்து நிறுத்தா விட்டால்
நமக்குத் தெரிவதில்லை. ஆனால் அவனுடைய
கோவிலில் உள்ள பொருள்களை மட்டும்
அவன் கயநலமாகக் காப்பாற்றிக் கொள்ள

வேண்டுமென எதிர்பார்த்திருக்கும்! இதே போலத்தான், எல்லாவற்றையும் சமமாகக் கருதுகிற அன்புத் தெய்வத்தின் மெல் ஒரு பூச்சி ஊர்ந்து சென்றால் சாத்திரியத்தைச் சேதேதிக்கிறோம்.

எவ்விதும் சிற்சில தவறுகளில் தவறித்தரிகள் நகலுர சக்தியை உக்கிரமாகவே பிழைப்பங்களில்

உறையச் செய்திருப்பதும் உண்டு. அங்கு சிறு அபகாரங்கள் செய்பவர்களுக்கும் அதற்குத் தண்டனை பெறுவதை இன்றும் காண்கிறோம்.

'விக்கிரகத்தில் என்ன இருக்கிறது?' என்று கேட்ட இயைமதுராதாதர் நாம்கொண்டுகள் தொடர்பு காரணமாகச் செஞ்செஞ்செஞ்சுப்பின் எப்படியெல்லாம் மாறிவிட்டா? நவராத்திரியில் தமது இவ்வத்திக் ஆராதிக்க தெய்வின் இருமூர்த்தத்தை விஜய தசமியன்று தீர்த்தத்தில் விஸர்ஜனம் செய்ய முடியாது என்று பிடிவாதம் பிடித்தார். "என் அம்பினை நேரிக்

டிப்பதா? என் உயிர் போனாலும் மாட்டேன். இது வேறும் விக்கிரகமா? எம் உள்ள தெவி இதினும் தீர்ச்சயமாக வாழத்தானே செய்கிறான்?" என்றார்.

இப்படி பெருங்கும் திடீர்த். உன் பின்புறம் கண்கள்.
காண்புகள் மகிழ்ச்சி. விட்டு வேலைகள் கிழிப்பதுடன்
செய்வாள்...

**துணி வெளுக்க அவன்
உபயோகிப்பது துல்லியமான டெட்...**

தண்ணீர் பறிக்கும் வெண்மை, ஆரோக்கியம்
தரும் தூய்மை, டெட் சலவைகள் மேன்மை!

நாகரீக நம்மாள் தேர்த்தெடுக்கும்
நவீன சலவை எந்தான் டெட்!

பொத்தில் ஆகி விற்கும் டெட் டெட், மலர்

50g/1 each

விதாயக சதுர்த்தி பூஜை ஆரம்பித்
தான் முன்பு ஆற்றிய விருந்து போல்
விஜயதசமியன்று தூக்கலையில் பிரதி
பாபக நிரிப்பிடுவது வங்காளத்து வழக்
கம். வழக்கத்தை இப்படி மதுராநாதர்
முறிக்கிறாரே என்று விட்டார் கவல்வனர்.
அப்போது ராமகிருஷ்ணரின் தம்பு இரு
விரய்களையும் மதுராநாதரின் இடைய
பாகத்தைத் தீண்டியபடி சொல்லார்:
“இப்போது தேவியை வெளியே விட்டு
கத்தில் பார்த்துக்கொள். இந்தப் பார்வை
எப்போது நிறையும் என்றால் அவளை
உங்கள் உள்ளத்தில் காணும்போது
தான். விக்கிரகம் உள்வாங்கி அந்நிலை
தான் அவனைப் பார்க்கத் தோன்றும்.
அவனைப் பார்க்கப் பழக வேண்டுமென்
பதற்காக முதலில் பிரதிபாப பூஜை.
பிறகு அவளை உள்ளத்தில் பார்க்க
வேண்டுமென்பதற்காகவே பிரதிமைவை
விசாரணை செய்கிற வழக்கம் இருக்கிற
தது. ஒரு சிறிய கண்ணை நாமத்தோடு
தண்ணீர் வளவால் தண்ணீராக இருக்கி
றதோ, வெள்ளமாக விவாழ்ந்திருக்கா
அவ்வாறு தண்ணீர் என்பது விடும்;
வெள்ளம் என்பது விடும்? நீரில் மூழ்
கியும் அம்பிகையால் வாய் முடிவாகா?
அதுபோல நீரையும் இருப்பவன் உங்கள்
சித்தத்தில் உறைவான். சாஸ்திரப்படி
விசாரணைச் செய்யுங்கள்” என்றார்.

மதுராநாதர் மறு பேச்சு பேசினிட
முடியுமா?

இவ்வாறு ராமகிருஷ்ணரின் எளிமை
யும் உயர்வும் ஒருக்கே கூடிய ஒப்பற்ற
உயிதோங்கி மூன்று முதலில் கேட்டவர்
மதுராநாதரின். அவரை கவனமுடிக
வும், தேவியாகவும் முதல் முதலில்
அமுத தரிசனம் கண்டவரும் அவர்தான்.
அறிவித்து, தம்மை காழ்ப்பிக்கவே தேவ
யின் ராமகிருஷ்ணராக வந்திருக்கிறது
என அவர் தயைத் தொடங்கினார். தான்
எவ்வளவோ போதித்துப் பெண்ணை
யும், பொன்னையும் சிறிதுமற்றிருந்த
ராமகிருஷ்ணரைத் தெய்வமாகவே
புரிந்தார் அவர். அவரது சாதனை
களுக்கு முன் இவ் பூமியில் நிற்பவர்களுக்குத்
கொண்டார். அவர்களுக்கு வேண்டிய
நிரவியத்தைதேவியால் குவரனின்றி
அளித்தார். சிவமையும், கவிதையும்
அளித்து அவரை மேகத்திராடனம்
இட்டுச் சென்றார்.

தமிழதாயைப் போல மதுராநாதருத்
தும் ஒருமுறை சமாதி அருளின வேண்
டும் என்ற ஆசை எழக்கூடு. அக்கை
ராமகிருஷ்ணர் அருக்கிரமிக்க முன்
சென்று. ஆகவும் மதுராநாதர் தான்
அருந்துப் பிரக்கடிகளை வளர்த்துத்
தாமதமாகவே புதித்கொண்டார்.

புதுப் பாடல் அவர்; புது வாழ்வி
வாசிடம் பண்ணார். பாதி பரிதாபம்
மொழுகை அரக்கோடுவிட வேண்டும்
என்ற ஆர்வம் அதிகமாகி விட்டது.
ஒரு சமயம் காரிவாத்திரிசைவப் பிரபுத்து
வெற்றியும் கண்டார்.

மேம்பெய்தப் பாடத் தொடக்கம்
அவர், கவ்வின் எழக்கொண்டு
ஒரு ராகத்தை ஆளாமல் செய்யத்
தொடங்கினார். ஏதேனாவது முக்கால்

ராகம் நேரம் வந்ததும் கவ்வின்
நினைவு வந்ததாம், ஏதோ ஒரு வாதி
தம் மீண்டும் இருந்தது. ரசிகர்கள்
அவ்வளவும் வெளியேறியிருந்தனர்.

கவிக் துஷ்டகம். “உங்கள்
பாட்டு முடிந்ததும் ஓய்வாகப் பின்
தொகு கவ்வின் அளித்தவிட்டு.
தொகு கவ்வின் புட்டி ஏதோ உள்
கவ்வின் சாவிவைத் கொடுத்து
விட்டுப் போங்கள்” என்று எழுதி
விருந்தது.

“தான் ஆதம் சாதனைக்கு ஆற்றிய
விட்டால் பண்ணை விவகாரம் என்னாம்
கெட்டுப் போகிறது. குதும் காதும்
செய்யவாய்க் தலை மூக்குமிருக்கள். நிலா
னறும். சமாயியும் உங்களுக்குத்தான்
தோறுப்பரும். என்னைப் பொறுத்த
மட்டும் உங்கள் பாத சேவைவே என்
க்கு சமாதி” என்றார் அவர்.

மெய்ய சொத்தை நிரவிக்கவேண்டி
யிருந்ததால் மதுராநாதருமே பவமுறை
குதும் காதுக்கும் அடிபணிய
நேரிட்டதுண்டு. அப்போதெல்லாம் ராம
கிருஷ்ணரின் தோள் மணிப்பிழை கொடு
வார். ராமகிருஷ்ணரும் அவரை ரகித்த
வந்தார்.

ஆதமிகத்தில் குழந்தையாக இருந்த
மதுராநாதரை ராமகிருஷ்ணர் ரகித்
தான் என்றும் வெளிக்கித்தில் குழந்தை
வாக இருந்த ராமகிருஷ்ணரை மதுரா
நாதர் ரகித்ததும் உண்டு. இந்த உல
கத்துக் கூடம் எதுவும் தெரிவாம

கீழ்ப்படி: இருபது தடவைவராகச் சூறையடிவ சூர்த்தத்துக்காக நீ என்விடம் தண்டனை பெறுகிறாய். இன்னமொரு மூன்று நாள் எதிரே இப்படித் தண்டனை பெறுவதற்கு நீ என்ன தயார் அல்லவா?

குற்றவாளி: ஏன், சாரங்கம்! நான் அடுத்த தடவை வருவதற்குள் தீங்கை 'ரிமேயர்' ஆகி விடுவீர்களா?

விருத்த ராமகிருஷ்ணரை யாரும் வஞ்சியாமல் காத்தவர் மதுராநாதரே.

ராமகிருஷ்ணர் பாலகன் போலத் தம் உள்ளத்தில் நோன்றுவதை வெய்வாய் மதுராநாதரிடம் சொல்லிவிடுவார்.

"அம்பாள் கூறியது ஏன் மெய்யாகவில்லை? கிஷ்கயர்கள் ஏன் என்னைத் தோடிவரவில்லை?" என்று அவர் ஒருநாள் மதுராநாதரைக் கேட்டார்.

"வருவார்கள், வருவார்கள்! அது போகட்டும், நான் ஒருவன் இருக்கிறேனே பரம கிஷ்கயனாக - அந்தமட்டில் அம்பேன காக்கு மெய்தானே!" என்று மதுராநாதர்.

மற்ற கிஷ்கயர்களும் வந்து தகழிசேனாவரத்தைக் கவழியாக்குவதைக் காண மதுராநாதர் கொடுத்துவைக்கவில்லை. நந்தி போலவும், பிருங்கிபோலவும் ராமகிருஷ்ணருக்குச் சேவை செய்ய அவர் விரும்பினதும் அத்தப் பாக்கிவத்தை நீண்ட நாள் அறுபயிச்செய்தல்.

"ஒரு புனித வாழ்க்கை முடித்து விட்டது. ஆனால் நியாயமாக இதில் வருத்தப்பட ஒன்றுமில்லை. அன்றையோடு மதுராநாதர் ஒன்றி முக்தி பெற்று விட்டார்; அவ்வளவுதானே?" என்றார் ஓர் அன்பர்.

நிறிதுமோடு மெனமமாக இருந்தார் ராமகிருஷ்ணர். "மதுராநாதர் முக்தி பெறவில்லை. அவருக்கு உலகத்து ஆசைகள் கொஞ்சம் மீதமுண்டு. என்

கேளும் மகன்ராகப் பிறப்பார்" என்று கூறியவர் பேச்சை வேறு திக்கில் திருப்பி விட்டார்.

நீர் மகிருஷ்ணரைச் சாரதாமணி கண்டு நாலாண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ஆனாலும் தான் அவரை அனவரதமும் கண்டு வருவதாகவேதான் அவருக்கு உணர்ச்சி.

கமார்புகூயிலிருந்து ஜயராமவடிக்குத் திரும்பியபோது அவருடைய தோழிகள், "என்ன, அகத்துக்காரரைப் பார்த்தாயா? அவர் என்னவெல்லாம் சொன்னார், செய்தார்?" என்று கிசகிசத்தனர்.

"அபிருத்ததைச் சொன்னார்; அதையே ஒரு கும்பத்தில் நிரப்பி என் இதயத்தில் வைத்தார்" என்று சாரதை.

வேடிக்கையும், விநையாட்டும் செய்வதற்காக அவனிடம் வந்த தோழிகள் அவரை கூற்று நோக்கினர். வேடிக்கையும் விநையாட்டும் போலின. அக்கனிப் பிரவேசம் செய்து வந்த ஜானகிபோல் அவள் பரம சுத்தமாகத் துலங்கினாள். "இதென்ன மாயமோ!" என்று அவர்கள் அதிசயித்தனர்.

சின்னக் கிரு பிராந்திதம், பனிலில் ஸ்நானம் செய்த புஷ்பங்களின் நிர்மலத்தையப் பார்த்துப் பார்த்து நாளும் இப்படி இருக்க மாட்டேனா என்று சாகு ஆசைப்பட்டதுண்டு. அவள் ஆசைப் பூரணமாக நிறைவேறியது. தெய்வீக மணமொழியை அவளது மனம் அறிந்திருந்தது.

மேலே வேகங்கள் பெருக்கெடுக்கும் பருவத்தில் அவள் தூங்கும் ஓடைவாக வாழ்ந்தாள். சுந்தரிகிற பிராபத்தில் தீர்க்கமான சித்திகளையே தோய்த்தாள். அவளுக்கு மக்களிடம் கயதலம் கலவாத அன்பும், அநுதாபமும் பெருகின. அமைதி அவளை அணிசெய்தது. மூன் னேருநாள் தான் அணித்திருந்த ஆபரணங்களை வெய்வாய் சுழற்றிய கணவர் காண் இத்தப் புது ஆபரணங்களைத் தனக்கு அணிவித்திருக்கிறார் என்று அவள் புரிந்து கொண்டாள். அவருடைய பாத பதுமங்களையே அவளது சித்தமென்ற தேவீ சுற்றிச் சுற்றி வந்தது. தகழிசேனாவரம் என்று அத்தப் பாதங்களால் பனியை வேண்டும். கண்களில் ஒற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை அவ்வப்போது அவளுக்கு எழும்; அடக்கிக் கொள்வாள்.

இப்படியே நாலாண்டுகள் ஓடி விட்டன. பதினெட்டு வயது நன்னை யானான் சாரதை. ராமகிருஷ்ணர்

அவர்களை அழைத்துக் கொன்றது ஏது
யாக இல்லை.

கையில் கசமுதலென்று பேசினார்கள்.
"ராமசத்திர முகோபாத்தியாயரின்
மாப்பிள்ளைக்கு மறுபடியும் பைத்திய
மாகும். புடவைவைக் கட்டிக்கொண்டு
'பரமாத்மனே' என்று புயங்குதிராரம்;
நூக்கி உடுத்திக் கொண்டு 'அம்மா'
என்று அலறுகிறாராம். பாவம், பகம்
கிளி சாவுக்கு இப்படியும் தேர வேண்டி
முமா?" என்றார்கள்.

சாரதாமணிவின் காதலினும் இந்த
வார்த்தைகள் விழுந்தன.

"பைத்தியமா, அவருக்கா? பைத்
த்யத்தைத்தெனியப்பவரல்லவா அவர்?"
என்று எண்ணினான் அவன்.

ஊர்ப் பேச்சு வறுத்தது. சாரதைக்
கூம் சத்தேகம் தோன்றிவிட்டது. என்
னதுதான் எண்ணிப் புண்ணானான் அவன்.

'அந்தப் பைத்தியத்திடம் இயம்
போகாதிருப்பதே தவறு' என்று
பெரியவர்கள் சொன்னார்கள்.

சாரதை போகித்தான். 'அவருக்
கூப் பித்துப் பிடித்திருந்தால்தான்
நான் நிச்சயமாக அங்கிடம் போக
வேண்டும். கணவன் கண்ணொற்ற
போது பணிவிடை செய்வதை விட
ஒரு பத்திரிக்கு வேறு என்ன கடமை
இருக்கிறது? இவியும் அவருடைய
அழைப்புக்குக் காத்திருப்பது முறை
யல்ல' என்று தீர்மானம் செய்து
கொண்டான்.

ஆனால் தந்தையிடம் அகத்துக்
காரணம் பார்த்து வேண்டும் என்று
சொல்ல வேண்டப்பட்டான் அவன்.
இந்தக் கதை நடந்து இப்போது
கமலர் நூருண்டுகளாகி விட்டான்
என்பதை வாசகர்கள் நினைவில் வைத்
துக்கொள்ள வேண்டும்.

பூர் இருஷண சைதன்யர் பிறந்த
கதையை பஞ்சம மாதப் பூர்ணிகை
யன்று கொண்டாடப்படும். கங்கத்தா
ளில் இயங்கிய வேரு தெய்வாக தடை
பெறும். 1872ம் ஆண்டில் சைதன்ய
துயத்தி நிகழ்ந்தபோது கங்கத்தா ளைய
வங்கலில் கைத்து கொள்வதற்காக துய
ராமவடிப் பெண்கள் கிளி விளம்பினர்.

"அவர்களை ஒரு நாளும் போய்
தேரவே அப்பா" என்றும் சாரதை
ராமசத்திரரிடம்.

அவன் உள்ளத்தி விழுந்தது அவ
ருக்குத் தெரிந்தது.

ஆம், இருஷண சைதன்யர் அவ
ளுக்கு முக்கியமல்ல; ராமகிருஷ்ண
சைதன்யர் தான் அவன் கருத்தில் நிறைந்த

மனோஜி (பிழுவீடம்): என்
பெயரை எங்கேயா வைத்துத்
தொந்தராய்?

வேங்கடசுவர்: உக்கல் காதி
வேயே இருக்கமுடியுமே!

மனோஜி: வந்து காதிமா? இடது
காதிமா? கொங்கித் தொடுவோம்!

திருத்தாரி, கங்கத்தா ளையவிட சென்றால்
எப்படியும் தகிசென்கவரம் சென்று
பதி தேவரைத் தரிசிக்கலாம் என்பதே
அவன் ஆசை.

மாப்பிள்ளையின் பைத்தியத்தைப்
பற்றி ராமசத்திர முகோபாத்தியா
யர் ஏதும் வெளிப்படச் சொன்ன
தில்லை. சித்தக் கோளாறு அடைந்த
கணவருடன் தான் விலக்க வேண்
டாம் என்பதுதான் தந்தையின் என்
னமோ என்றும் சாரதை சத்தேகிக்க
இடமிருந்தது. அதெப்படியானாலும்,
பார்த்தாயின் இருக்கையை அவன்
அடைந்து அங்கேயே தங்கிவிட்டால்
அவன் யார் மீடக் முடியும்?

பாரத ஸ்திரீகளின் கற்புத் துடிப்பு
சாரதாவின் ஜீவநாடிமீதும் அநிந்தது.
தன்னைக் காத்து வளர்ந்த பெற்றோ
ரையும் நிறந்து, இச்சேறிய படுக்குப்
பணிவிடை புரிய அவன் எண்ணம்
கொண்டான்.

தந்தை மகளின் மனசைப் புரிந்து
கொள்ளாமல் போகாரா? சாரதா
மணிவின் தீயவை அன்புடன் கொதித்
கொடுத்தார் ராமசத்திரர்.

"என்விடம் ஏன் உண்மையை ஒளித்
திருய்?" என்று அவர் கேட்கவில்லை.
அமைதியாக "கங்கத்தாவுக்கு என்ன?
நானே உங்களைத் தகிசென்கவரத்துக்கு
அழைத்துச் சென்றேன்" என்றார்.

வேட்கத்துடன் தலைகுனிந்துகொண்
டான் சாரதை.

ராமசத்திர முகோபாத்தியாயரின்
ஏழாமை நம்முடத் தெரிந்ததுதான்.
ரவிக் வண்டிகள் இன்று போல் இல்
லாத அத்துக் காலத்தில் பல்லக்கில்
பயணம் செய்வதும் வசதியற்ற தந்தை

யோழ்க்கை ஒளிகளின்

வெண்ப்பான அழகு

காம்போனாண்ட் பாப்பிலிஸ்,
கோல்ட் டிரிங்க், ப்ரூபர்ட், கவர் ப்ரெட்டி
ரூட் கர்டன்,
ஷர்ட்டுங், க்ரெய்லாப், டாப்ரி, செக்ஸ், பெஜ்லா
தே.நீஸ், ராஜா க்ரெய்லாப், ராணி க்ரெய்லாப்,
ப்ளாடாஸ், காம்ராஜ்

காம்போனாண்ட் பாப்பிலிஸ்
கோல்ட் டிரிங்க்
கோல்ட் டிரிங்க்
பிரிட்ஸ்
பிரிட்ஸ், காம்போ, காம்போ, பாப்பிலிஸ்
காம்போ பிரிட்ஸ்
212 காம்போ காம்போ-காம்போ
காம்போ

• SANFORIZED •

அரவிந்த்

பிரிட்ஸ் பிரிட்ஸ்

பொன் விலங்கு

முப்பத்துளக்காவது? அதிபரவம்!

‘பிரெஞ்சு புதிய கிராமம் மிகவும் ‘கூழப்பன் ஆர்டிங்’ என்ற கிராமப்புற பணக்கைய அருகில் சென்று நிமிர்ந்து பார்த்து விட்டு, “இதெல்லாம் என்ன கூழப்பன்? இந்த இடத்தை வாடகைக்குப் பெரி அட்வாகைஸ் வேறு கொடுத்திருக்கிறீர் யாரோ? ரொட்டிக் கடைக்காரர் இப்போது தான் சொல்லி” என்ற சத்தியஸாத்தி சிரித்துக்கொண்டே நம்பிக்கை கேட்டான். சத்தியஸாத்தி இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கும்போது சிரித்துக் கொண்டே கேட்டது கூழப்பனுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

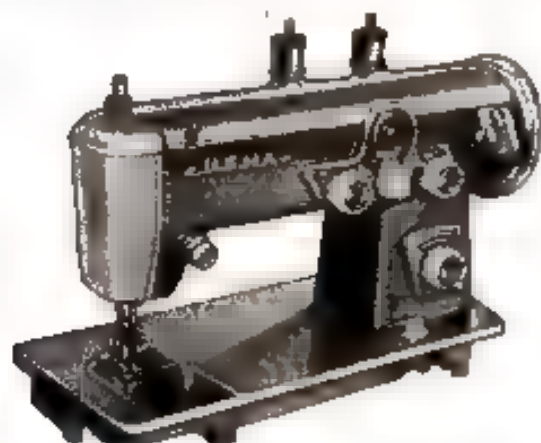
“ஏன் சிரிக்கிறீர், சத்தியம்! இந்த பக்கத்தில் பத்தம் நகரிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் எத்தனை கிராமங்களும், கிராமப்புற நிறுவனங்களும், தேவாலயம், கல்யாணசபை, பந்த தெரட்டங்களும் இருக்கின்றன? ஒரு பெரிய கல்லூரியும் இருக்கிறது. இவ்வளவிற்கும் தேவை யான யோசனாக, டிசைனர்கள்,

மகிஷாசுரமர்த்தி

நிதிக் கழகமொழி உதிக் கொண்டே 'இவ்
விடம் சகலவிதமான விவரங்கள் பணை
களும், முனைகளும் எழுதிச் சொடுக்
கப்படும்' என எழுதப்பட்டிருந்த மற்
றொரு சிறிய விவரங்கள் பணைகள்
மூன்று மாட்டப்பட்டிருந்த பெரிய விவர
ங்கள் பணைகளுக்கு கீழே வைத்து ஆணி
வினை அடிக்கத் தொடங்கினதும் சூரப்
பன். 'தங்கியவைகளும், கைவந்தவை
களும், மூதனாக வைத்து என்னும் எந்தத்
தொழிலையும் வெற்றிகரமாகச் செய்வ
முடியும்' என்ற கவிதையோடு அவன்
காரியங்களின் செய்வதாகத் தொடங்கி
யது. சூரப்பன் அவன் போக்கில்
விடுவதே தங்கியதென்று எதிர்பார்த்த
பொருளிருந்த விட்டான், காலாண்டுத்
தேர்வும், தவிராத்திரி விடுமுறையும்
அருகில் தெருவி விட்டதையும் எதிர்ப
ார்த்திருக்கும் கண்ணாறியை அந்
மாத இருந்தது. இரவில் மாணவர்கள்
விடுதி அறைகளில் ஒழுங்காகத் தங்கிப்
படிக்கிறார்களா என்று கண்காணிக்க
வேண்டியிருந்தது. மாணவர்களின் விடு
முறைகளில் வேண்டியிருந்த அமைத்துச்
சென்று சமூக செயல்கள் பற்றியப்
புத்தகங்களுக்கும் ஓர் ஏற்பாட்டைச்
செய்ய வேண்டியிருந்தது. கண்ணா
றியை, மாணவர்களிடையே 'சோஷல்
சர்வீஸ் தீக்' என்று ஒரு சங்கம் இருந்
தது. அதில் உள்வா மாணவ மாணவி
களின் அங்கம் பங்கெடுத்துச் சென்றுகொண்டு
அமைத்துச் சென்று காலாண்டு பொரு
தம், வைத்திய உதவி செய்தல்,
சமூக நலம், கிராம முன்னேற்றம்
பொருள்வந்தைப் பற்றி மக்களுக்கு
எடுத்துச் சொன்னதில் ஆசிரிய காரியக்
களின் செய்வதற்காக 'ஓர்க் காமப்' -
யை முகாம்-ஒன்றை ஏற்பாடு பண்ண
வேண்டியிருந்தது. தவிராத்திரி விடு
முறை பன்னிரண்டு நாட்களுக்கு முறை
யாமல் இருந்ததென்றும், அதன்
தொடக்கத்தில் ஒரு வாரம் சமூக
செயல்களாக ஓர் 'ஓர்க் காமப்' போக
வேண்டியிருந்தது. 'ஓர்க் காமப்'
போக்குப்போது கிராமத்தில் குற்றங்க
ளையும் கவர்த்துக் கொடுப்பதற்காக
உத்தேசித்த 'பாங் பவுடர்' டிஸ்கன்
எதிர்பார்த்திருந்த உதவி கார்டன்
அவரையில் அடிக்கி வைக்கப் பட்டிருந்
தது. கண்ணாறியை 'சோஷல் சர்வீஸ் தீக்'
தலைவராக வேண்டு குழியை பிரொபிரி
யர் இருந்தார். மாணவர்களின் சமூக
செயல் முறைகள் விடுமுறைகளின்போது
எங்கக் கிராமத்தில் அமைக்கலாம்
எங்கக் நாட்கள் அமைக்கலாம்,
என்று கவந்து யோசனாத்தவாக அன்று
மாணவ அந்தப் பொருளியிருந்தது விட்

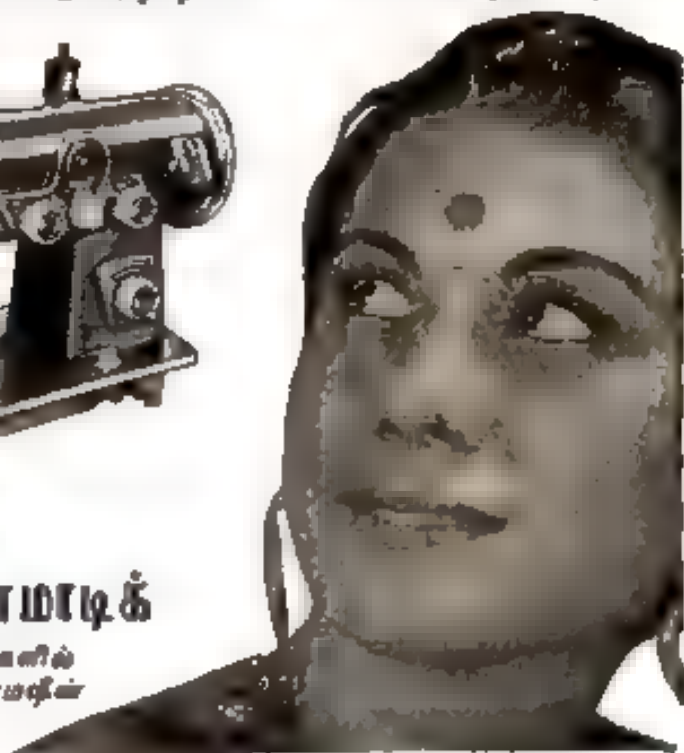
அந்தப் பொருளியிருந்தது எதிர்பார்த்திருந்த
பொருளியிருந்தது சொந்த ஊர் பாங்க
காட்டுப் பங்கம். அதற்குத்தானே என்
னவோ அந்த மணிதர் முக்காய்காரி
தேரம் கையாணிப் பற்றியும் சாப்பாட்
பும் உள்வா கிருவியல் பற்றியுமே
வைத்துப் பெரிச் கொண்டிருப்பார்.
சொந்தாற்போல அவர் காய்க்காய்க்காய்க்
கூற்றை மணி தேரமோ இரண்டு
மணி தேரமோ வேண்டியிருந்த ஒரு விஷ
யத்தை ஆரம்பித்து வைக்க வேண்டு
மாயும், அவியல் பற்றியோ, கறு
கணப் பற்றியோ ஆரம்பித்து வைக்க
வேண்டும். மாணவர்களின் கைர் அந்
தப் பொருளியிருந்தது 'மணியாக்கத்
துவியல்' என்றே பெயர் குட்டியிருந்
தார்கள். 'ஓர் பாங்ககாடு காரிமா கபே
யிச் இரண்டு கண்கள் அவியல் சாப்
பிடுவதற்கும் பண்ணியல் செய்கிருக்க
வேண்டும்' என்று கையிட மாவது
ஒரு தாங்கு ஒரு தரமேனும் பாங்க
காடு 'காரிமா கபே'யைப் பற்றிச்
சொல்லாவிட்டால் அங்குக்கு மண்கை
கொடுத்துப் போனும், இந்த விதோதப்
பிரிவுகளைச் சந்திப்பதற்காகச் சந்திய
லுத்தி அவருடைய விட்டுக்குப்
பொருளியிருந்தது ஒரு கிளால் திற
ல் பண்ப்பழம் பாவத்தையும்,
தேற்றிகளால் கறுவியல் கொண்டு
வந்து வைத்துச் சாப்பிட்டால்தான்
ஆதித என்னு டியவாதம் செய்தார்.
என்று ஏதோ பண்டுகள் தானாம்.
மாணவச் சந்தியலுத்தி வரப்போகிற
சென்று அவனுக்காவே ஒரு கிளால்
பண்ப்பழம் பாவமும் கொஞ்சம்
கறுவியல், அவியல் எடுத்து வைத்
திருப்பதற்காகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்
தார் அவர், சந்தியலுத்திக்குப்
பாவமும் வைப்பதும், பண்டுகளைக்
கொண்டிருவதும் அதிகமாகப் பிடி
காத காரியங்கள். "இந்த தேரத்
தில் வைத்துக்குச் சொந்தமாக
கடைசி ஏறது இருக்கிற கைர் தம் விடு
களில் பாவமும் பண்டுகளும்
இல்லை. தெருவோரத்தில், மரத்தடியில்
புழுதியில் படுத்தவர்களும் அநாதைகள்
இருக்கவரை தாம் உட்கூறும் மெத்தை
யும் விசித்துப் படுப்பது பாவம்"
என்று கண்ணாறியை தாக்கணிக் மாணவர்
களின் பேரம், மற்ற மெடைகளிலும்
அடிக்கடி ஆலோசனாக வந்துறுத்திப்
பெரிசுத்திருந்த அவன், விட்டியோ
தெரிக்கவாக்குடனே, அமர்த்து உள்
னும்போது, பாவமும் பரிமாறப்படு
கிற வேகத்தில் இவ்வை மறித்துக்
கை நீட்டி மறுத்துவிடுவது அவன் வழக்
கம். பண்டுகள் தியக்களில் புதித

நற்கால ஸ்திரீகளுக்கு ஏற்ற மெஷின் இதுவே தான்

உஷா ஸிக்-ஸாக் ஆடோமாடிக்

மிகச்சிறந்த பல துகறகளில்
உபயோகமுள்ள கதயல் மெஷின்

விட்டுத் தலைகளுக்கு அற்புதமாக
கதயல் வேலைகள் செய்வ சத்தர்ப்பல்
கள் இத்தப் புதிய புரட்சிகரமான உஷா
ஸிக்-ஸாக் ஆடோமாடிக் மெஷினியும்
கிடைக்கின்றன. எல்லாப் பெண்களின்
கிண களவுகளுக்கு ஒரு விடை. அதிக
ஆராய்ச்சியின் பலனாக சிறந்த கணை
தும் செயலும் கொண்டது.

இந்த மெஷின் ஐரஸ் வித்தகதயல்

பேசல் வேலை செய்கிறது. ஒரு குழுவி
கய திருப்பிப் பணிகிறதான கதயல்
வேலைகளை செய்வதாம். இரண்டு ஸுசி
கள், இரண்டு ஊர்னங்களில் கதயல்.
ஷெல் எட்டில், பின்னல் வேலைகள்,
கரீசும், முதலானவையையும் இன்னும்
பல விட்கற்கு உபயோகமுள்ள வேலைகளும்
எனினதாகவும் சீக்கிரமாகவும் செய்
வதாம். கதயல் இப்பொழுது ஒரு
பொழுது போக்கு.

பொத்தாள்
துவாரும்
பொத்தாள்
கதயலும்

கிடைத்து
கிடைத்தல்
கதயலும்

கிடைத்து
கதயல்

பரம்பலி
பாடுதல்

ஒட்டுத்
கதயல்

கேல்
வேலைகள்

சகல துகறிய வகைகளிலும்
பட்டினங்களிலும் கிடைக்கும்.

கதயலாக கதயலுங்கள்
உஷாவினும் கதயலுங்கள்

உஷா

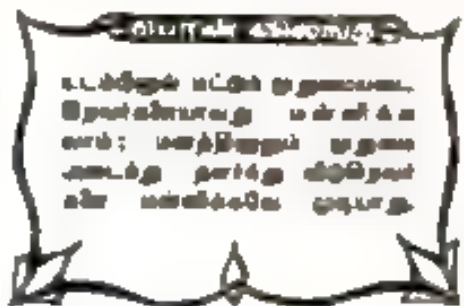
அமெரிசன், சி.ஐ.டிடல் கெட்டுபோனவி உள்பட
50க்கு மேலான நோஷன்களில் உதவ பெயர்வளி
கை உஷாவினும் கதயலின்றன.

தே எஞ்சினியரில் ஒர்க்ஸ் லிமிடெட், கங்கத்தா-31,

உருத்தித் தவறாப்பாடு சத்தித் தித்
வையுப் அவர் விருப்பித்தினை,
'எவ்வாறும் மனக் குறையோ, பனக்
குறையோ இன்றி ஓரளவு வசதியாக
யாழ்த்த கையத்தின் சமூகாயத்தின்
பொருத் திருவிழாக்களாக இந்தப் பன்
டிவகைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.
ஆனால் இன்று உண்மையும், உருக்க
வுமே திண்டாடுகிற பனகர தம்மைச்
சத்திதும் வைத்துக் கொண்டு அவர்
செுண்டவ வயிறெரிய நடுசொர் மட்டுமே
விருத்துண்டு, புதித் உருத்தித் திசுவது
அநாகரிகம் என்பது அவர் கருத்து.
இவ்வாறெய்வகாலம் சொல்லி விவா
திப்பத்தினோ, பேசுவதற்கோ அந்தப்
பாணக்காட்டுப் பேராசிரியர் பொருத்த
மான் மயிதர் இவ்வை என்று அவர்
கருவியதாகல், அவரிடம் அதிகம் விவா
திக்காமல், 'தனக்கு இனிப்புப் பிடிக்க
ாது' என்று சொல்லிப் பாயத்ததை
மறுத்து விட்டார். அப்படி மறுத்த
பின்பும் அவர் ஏதாவது சாப்பிட்டுத்
தான் ஆக வேண்டும் என விடேன்
தொடேன் என்று வற்புறுத்தியதால்
சத்தியமூர்த்தி தேவர் மட்டும் பருகி
னார். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு
லாம் ஒரு நாள் தந்தேவனாக உணவாய்
யோய்க் கொண்டிருந்தபோது வேக
அவென்று சாண்டியில் எதிர்ப்பட்ட இத்
தப் பேராசிரியரை தன்வன் குமரப்ப
னாக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்ததை
யும் அப்போது குமரப்பன் இவரிடம்
பெரிய பேச்சுக்களையும் இன்று தீவரத்
துச் சிந்தித்துக் கொண்டார் சத்திய
மூர்த்தி. எவ்வாறிலும் சாதாரணமாகப்
பெருகிறது யோல், "ஓய்! பாசுக்காடு
வர்கா வபெயில் இரண்டு ஏரண்டி
அவியல் சாப்பிடுவதற்கு மூன் பிறை
யின் புண்வியல் சாப்பிடுக்க வேண்
டும் ஐயா!" என்று குமரப்பனிடமும்
பெண் ஆரம்பித்தார் இவர். அவ்
வையுதான்! குமரப்பன் இவரைச் சரி
வாக மடக்க ஆரம்பித்து விட்டார்.
"அப்படியானால் மூன் பிறையின் புண்
வியல் செய்தவர்கள் எங்குமே பாசுக்
காட்டிக்கு பிறத்து 'வர்கா வபெ'யில்
அவியல் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்க
விராக்கென்று சொல்லுங்கள்" என்று
அவன் பேசியதில் உள்ள சூத்திரம் இவர்
புரிந்து கொள்ள வெகு நேரமாயிற்று.
இன்றும் சத்தியமூர்த்தி வந்தவுடன் கும
ரப்பனின் பற்றி ஞாபகமாக விசாரித்
திருந்தார் இந்தப் பேராசிரியர். சிறிது
நேரம் பொதுவாகப் பேசிக் கொண்
டிருந்தபின் வந்த காரியத்தைப் பற்றி
அவரிடம் சொல்லி விவாதிக்கத்தொடங்கி
விரை சத்தியமூர்த்தி:

"உருத்தித் தவறாப்பாடு விடுவதற்
பிச் சமூக வேண்டி ஞானமூக்கு ஏதாவது
செய்ய வேண்டும் சார்! இப்பொழுது
இருபத்தாத்தாவது மைனிக் 'சத்தனக்
சோகி' என்று மனைகளுக்கு நடுவே ஒரு
சிறிய கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிரா
மத்தையும் பிரதானசாண்டியையும் இவ்வைக்
கும்கினைச் சாண்டியில் அதிக மழைவிக்
காரணமாக மண் சேத்து மேலி யிருக்கிற
தாம். மூடித் தொண்டி வரை தமது
மாணவிகளைக் கொண்டு அந்தக் சாண்டி
வைச் செப்பவிடுவதற்கு 'ஓர்க் காம்பி'
அமைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்."

"ஓய்! 'ஓர்க் காம்பி' - 'ஓர்க் காம்பி'
என்று எத்தனாக உயிரை விடுகிறீர்கள்?
பேசாமல் 'செயிலார் காம்பி' என்று
வையுக்கொண்டு தாவித்து நான் உக்
வாசப் பயணம் யோய் விட்டு வரலாம்.
'ஓர்க் காம்பி'யுக் தமக்கும் தொண்டி,
தம்போடு கருகிற மாணவ மாணவ
னாக்கும் தொண்டி. எவன் ஐயா,

மேலி மெனக்கெட்டுக் கூடவையும,
மண்செட்டியவையும் பிடித்துக் கொண்டு
செய்யப்படுவான்? 'செயிலார் காம்பி'
என்று போட்டிராஜாக்க சாதாரத்தைப்
பற்றியும் சத்தியமூர்த்தித் துய்மை
வாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதைப்
பற்றியும், கவனி அறிவின் அவசியத்
தைப் பற்றியும் கிராமத்தில்க் இருக்கிற
பத்து பேரைக் கூப்பிட்டு உபதேசம்
செய்து விட்டுக் குறையாகத் திருப்பி
வரலாம். 'ஓர்க் காம்பி'யில் மாணவ
மாணவிகளைக் கட்டி மேல்ப்பதும்
பெரிய தொண்டி. சிவ குரட்டு மாண
வர்கள் தம் போக்கில் போவார்கள்.
சொன்னபடி மேடக் மாட்டார்கள்"
என்று அக்கதை பிள்ளைமேல் பேசிலார்
அந்தப் பேராசிரியர். 'சோகைச் சரீவில்'
என்று பகுதியில் தாட்டுப்படுத்த வார்
களுக்குச் சென்று அரசியல் இசைவியம்
சமூகாயம் பற்றிய கருத்துக்களை விவா
திக்க் கூறுவதாகப் பிரிக்கப்பட்டுக்க
'செயிலார் காம்பி' என்பது காரிய

"என்னடா இது! 'கட்டுரை' என்று எழுதுவதற்குப் பதில் 'காட்டுரை' என்று எழுதியிருக்கிறாய்."
"காட்டுரைப் பற்றிப்பது இதைக் கட்டுரை. அதும்தான் என்!"

நிதியாக எவதையும் சாதிக்காத வீண் முயற்சியாக இருப்பதைப் பற கத்தூரீஸனின் பார்த்திருந்த சத்தியஸார்த்தி தன்னுடைய கத்தூரீஸனாவது தட்டி ஆண்டுக்குள் மூன்று தாண்டுகள் 'ஒர்க் காம்பி' அமைப்ப வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டான். அவது முடிந்த அத்தப் பெராகிரியரோ 'சோஷல் சொர்ஸி' என்ற பெயரில் மாணவர்களை அழைத்துக் கொண்டு அழகிக்குப் படாமல் உலகாசப் பயணம் போய் விட்டு வர ஆசைப்பட்டார். உண்மையில் மாணவர்கள் 'செமினார் காம்பி'வைவிட 'ஒர்க் காம்பி'யில் ஆர்வம் காட்டினார்கள். உடம்பினும் மட்டும் முதுமை வடைவிறவர்களையாவது மன்னிக்கலாம்; மனத்தினதும் முதுமை அடைந்து தளர்ந்து விடுவிறவர்களை மன்னிக்கவே முடியாது. இந்தப் போராகிரியர் மனத்தினதும் மூக்குத் தளர்ந்து போயிருந்தார். இவரைக் கயத்தானோசிப்பதில் பயனில்லை என்று மாணவ மாணவிகளிடம் காவாண்டு விடுமுறையின் 'ஒர்க் காம்பி'க்குப் பெயர் கொடுக்கும்படி வேண்டுகோள் விடுத்தும் சுற்றறிக்கை அனுப்பினும் சத்தியஸார்த்தி. இந்த மனிதரிடம் ஏற்பட்டார் போன்ற இதே சலிப்பான அதுபவம் ஒன்று மறு நாள் மாலை வார்டனிடம் அவனுக்கு ஏற்பட்டது. நீண்ட நாட்களாக ஆகிரியர் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற பலர் செய்விற தொழிலினும், வார்டிற வார்த்தைகளிலும் சலிப்படைந்து திருப்பியறிவுப் படை இத்தச் சம்பவங்கள் அவனுக்குப் படிப்படியாக விளக்கின. மறு நாள் மாலை வார்டனுக்கும் சத்தியஸார்த்திக்கும் தர்க்கம் தகழக் காரணமாயிருந்த அத்த விஷயம் மிகவும் மூக்கியமானது.

காவாண்டுத் தேர்வு நெருங்கிக் கொண்டிருந்த அத்தச் சமயத்தில் இரவு எட்டு மணிக்கு மேல் மாணவர்கள் விடுதியை விட்டு வெளியேறுவது கண்டிப்பாகத் தடுக்கப்பட்டிருந்தது.

ஒவ்வொரு மாணவனுடைய அறை யிலும் வீண் அரட்டைக் குரலோ பேசக் குரலோ இருக்கலாகாது. விளக்கைப் போட்டுக் கொண்டு துள்ளிக்கிடைத்திருந்த கைத்துப் படிக்க வேண்டும். சிலர் விளக்கைப் போட்டுக் கொண்டு தூங்கிவிடுவது உண்டாவதெனினும் தூங்குகிறார்களா கிழித்திருந்து படிக்கிறார்களா என்பதைக் கண்டாணியத்ததாக துள்ளிகையும் திறந்து வைத்திருக்கவேண்டும் என்று விதிகப் பட்டிருந்தது. தறாட்டம் விடுகை அடக்கிய வீணைப்பத்தில் ஒவ்வொரு மாணவரும் அவனுக்குப் பொறுப்பாகப் பற்றியோ கார்டுகளினு சேர்த்தும், கைகொப்பமிட்டிருப்பதையும் விதிகளை மீறும் மாணவனைக் கடுமையாக விசாரிக்கவும் தண்டிக்கவும் நிவாயயிருந்தது. இப்படிவேல்வாரம் கண்டிப்பான விதிகளுக்குமே டீர்டைசைக்குக் கிடைக்கவே இருக்கும் அத்தச் சமயத்தின்கட உன்னே இருந்து படிக்கிறுப் போவதுத் தோன்றுமாறு அறை விளக்குகளைப் போட்டுவிட்டுப் பின் பக்கத்துப் பாத்ரூம் சூழாய் வழியாகத் தொத்திக்கொண்டு கிழிறக்கிச் சுலிரைக்கித் துத்தித் இரண்டாவது ஆட்டம் நிரைப்பட்டுத்துக்குப் போய்க் கொண்டிருந்த தாரிகள் சில மாணவர்கள். இத்தச் செய்தினையச் சத்தியஸார்த்தி அறிந்த கொண்ட பின் இதை எப்பாடு பட்டாவது தடுக்க வேண்டும் என்று மனத்தில் சுறுதி செய்து கொண்டான். காவைக் கட்டி, கவீறையைக் கட்டித் தங்கன் தெமவகளைக் குறைத்துக் கொண்டு "காவைப் படிக்கிறுன்" என்ற நம்பிக்கையில் மாதம் தவறாமல் படிப்புக்கும் செய்குக்கும் பயன் அனுப்புவிற அப்பாவிப் பெற்றோர்களின் நம்பிக்கையைக் காப்பாற்றுவிற பொறுப்பு வார்டனுக்கும் உதவி வார்டனுமே தனக்குமே இருப்பதான அவன் கவார்த்தான். எனவே அன்று மாலையில் அவன் வார்டனைச் சத்தித்து, "என்! நீக்களும் வார்டுங்கள். என்ருக இருட்டிய பிண்டி ஆளுக்கொரு பார்ச் கீட்டொடு புறப்பட்டுப் போய் தறாட்டவின் பிண்டித்துத் கவரருகே பதுக்கி விருந்து தவறு செய்விறவர்களைக் களையும் களவுமாகப் பிடிக்கலாம். திஸ்மைகை இப்படியே வார விடுவது தறாட்டம் எட்டுப் பாட்டையே

பாழாக்கி விடும்" என்று சொல்லிக்
கயிட்டுடான். வாரிடன் அதற்குக் கூறிய
பதிக் பொறுப்பற்றதாகவும் தட்டிக்
கழிப்பதாகவும் இருந்தது.

"இதைவெல்லாம் கண்டுக் காணு
தது மாதிரி இருந்துவிட வேண்டும்.
ஒரு விஷயம் வரைதான் நான் கண்
காணிக்க முடியும். ஆகவேதான் 'வாட்ஸ்
மேன்' செல்விற வேலை செய்வாரம்
தாம் செய்வ முடியாது. இராத் தூக்
கம் முழித்து டார்ச் கீட்டுத் தகையுமா
காவேத் தோண்டக் காம்பயுண்டுச்
கவர்க்கைத் கத்தி வருவதற்கு தாம்
பாராக்காரரீகண அகத்து ரோத்து
கத்திறுவர்க்கா? பூச்சி கொட்டுகத்
தடமாடுதது இடம். தாம் அங்கெக்
காம் இருக்கி வருவது" என்று
தீர்த்தாட்செய்யமாகப் பதிக் கூறி
விட்டார் வாரிடன். மூத்திய தியம்
கத்துகி 'சொவுக் செர்விக்' தியாய
மாக இயங்க வேண்டும் என்று அவர்
கிவாதித்தபோது வேறொரு மூதிய
பொர்சியரிடம் எத்த கிதமான
அவட்சியம் எதிரொவித்ததோ அதே
கிதமான அவட்சியத்தத்ததான் இப்
போது வாரிடனிடமும் சத்தியமூர்த்தி
கண்டான். கடமைகைப் புறக்கணிக்
கிறவர்க்க எத்தகி பெரிய பாவதமதத்
செய்கிறார்கள் என்றுமணி மனம்
தோத்தான். தீர்த்தமாடுதல், தரிசனம்
செய்தல், தர்மம் இதைவெல்லாம்
செய்யாதவர்க்கைக் காட்டிலும் பெரிய
பாவத்தைக் கடமை தவறுகிறவர்கள்
கமக்கிறார்கள் என்று தோன்றியது அவ
னுக்கு. வாரிடன் கண்ணெடு ஒத்
துகழிக்காததற்பு பற்றிக் கிறதும் கை
கைப்பாடம் அன்றிரவு சாப்பாடு முடித்
ததும் ஹாண்ட்வைரை போய்ச் கத்திப்
பார்த்து விட்டு வருவதாகக் கமரப்ப
கிட்டறும் கத்தரேசனிடமும் சொல்லிக்
கொண்டு டார்ச் கீட்டுதது தனியே
புறப்பட்டுப் போனார் சத்தியமூர்த்தி.
இரவு எட்டு மணிக்கு சேக் கத்துகி
கீள் அத்தப் பெரிய காம்பயுண்டிக்
தூங்குமுக்கு மரங்ககைத் தவிரக் கட்
கடங்கலும் தூங்கிறத் போக் அகநிதி
யகைத்து விடும். மனங்கையாரத்து
அகமதியும், கிங்கக்டுகைக் ஒகையு
மாகத் தகிமையிள் அழ்த்த பயக்
கரம் மூத்திருக்கும் கிடுகிச் கைர்
ஓமாகப் போய் தின்று காத்திருந்தான்
சத்தியமூர்த்தி. ஒன்பது மணிக்கு மேல்
இருகிள் சரியாக அகடயானம் தெரிந்து
கொண் முடியாத காரோ இரண்டு
மூன்று மூட்டு மானவர்கள் அகற
ககிள் பின்புறம், பாதமும் மூராய்
ககிள் வழியே இறக்கிக் ககரேதிக்

"சாதாரணக் காத்திருப்போ
பற்றிதொடும் இந்தக் கா. இதைப்
போய் அவ்வளவு கிளரோக்கியோ?"
"காத்திருப்போ போதுமே.
கெட்டுறாக் செவிக்விடையோ?"

குறித்து வெவியே கிவர்த்தமோது
சத்தியமூர்த்தி ஒகைப்பாடம் அவர்
ககிள் பின்பொடர்க்கான். கத்துகி
ககிளையக் கட்டுத்து அவர்க்க வெவியே
யேற இருத்த ககைசி வாகக் அகுகே
சென்றதும் திமரென்று பின்புறத்தி
கிருத்த அவர்க்கே மூற்றிதும் எதிரீ
பாராத திங்கி டார்ச் ஒகியை
அவர்க்க மீது பாய்ச்சி, "நானும்
ககுகனோடு துணக்கு வரட்டுமா
தம்பிகனா?" என்று கெட்டு அவர்
ககித் திகைத்து திங்க கைத்துகிட்
டான் சத்தியமூர்த்தி. "நாம்கக் ககி
ககித் கெகரகமான மானவர்க்கான
தத்தக் கீழ்ப்படுகிறோம். ஆகும் திங்க
காகவே இராய்ச் ககைக் கககிககிப்
கொக்தக்து கொக்க முகங்கிறீர்கள்"
என்று அவர் மேலும் கூறிவிட்டு இக்
கும் அகுகிச் சென்று அவர்க்க முகக்
கக் தெகிவாகத் தெகியும்படி கிண்கை
கட்டுப் பார்த்தான். அத்த மான
வர்க்க கெட்டுத் தகி ஒகித்தபடி,
அகறக்குத் திகும்பினர். சத்தியமூர்த்தி
யும் அவர்க்கோடு அகறக்குச் சென்று
அவர்க்கே தகிக் திங்கைய கககும்படி
மகம் கிட்டுப் கெகிகை. அத்த மான
வர்க்க மககிப்புக் கெட்டுக் கொண்டு
திருத்திதார்கள். அன்று சத்தியமூர்த்தி
தன் அகறக்குத் திகும்பும்போது இரவு
படுகெழும்புரை மணிக்கு மேல் ஆகி
கிட்டது. அகற்கு அகைத் தகி
கிருத்து ஹாண்டகிள் அத்த மாதிக்
திருட்டுத்தகைம் திகழ்வது தின்று.
கடமைமையார் ககைமையையும் போற்ற
கெண்டுமென்று அவர் இவற்றைத்
தானாகவே கிகும்பிச் செய்தானே ஒகிய
இவற்றுக்காக அவர் காகும் பாராட்
டக் காத்திருக்ககிங்க. (தொடரும்)

[illegible]

பிரபல திருமணம்

கோவழத்தார் மட்டியூரில்
தென்னகம் முழுவிதும்
பிரபலமுள்ள பிளமெடு
பி. எம். ஜி. குடும்பத்தைச்
சேர்த்துமாம். பிரபல தொழி
கிறாரும் பயனர் மிகக்
மாணத்தில் ஒதுண்டுமா
ஸ் ஜி.ஆர். கோவிந்தராஜா
யின் புதல்வர் செல்வன்
தென்காடூரிலுக்கும் அதே நக
ரைச் சேர்த்துமாம். பிரபலாதி
பெற்ற தொழில் பிரபலரும்
சகலர் மிகக் மாணத்தில்
வெண்மொழி திரு ஜி. சே.
தென்காடூரூறு நாவுகரின்
புதல்வி செல்வன் கருணாக்கும்
சேர்த்தில் திருமணம் மிகச்
சிறப்பாக கோவையில் நடை
பெற்றது. திருமண விழாவுக்கு
இதிலொயின் ஏர்ரை பாகங்கள்
விருத்தி பாக பிரபலர்கள் பிர
பலர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டனர்.

காந்தம், மணமக்கள்!

ஸ்ரீ ஜி. தென்காடூர் அலர்கள் புதல்வர் செல்வன் கருணாக்கும் (தலை
பாசன இளங்கா, நெல்மாரி) எம். சபிரமுத்த (தென்காடூர்) அலர்களின் புதல்வி
சாந்தியின் கருணாக்கும் திருமணம் நடந்ததென்பது.

காந்தம், மணமக்கள்!

சக்தி ஸில்க்குகள் மற்றும் ஸர்ட்புங்குகள் - ஒரு போதார் தயாரிப்பு

அணிவதற்கு ஆளத்தம், துவைப்பதற்கு கலப்படம்—சக்தி ஸில்க்குகள்! நொடியில் உலரக்கூடிய இவை எத்தனை முறை துவைத்தாலும் கருக்கம் விழாமல் புதுமையே பிடிவையுடன் விளங்குபவை. சீர்த்த உயரக்கும், மடிப்புக் கிடைபாத சக்தி ஸர்ட்புங்குகளை அணிந்து, அள முழுவுதும் மலர் முகத்துடனும், தன்னம்பிக்கையுடனும், திகழ்க்கள்!

SHAKTI-SILKS-347A 7A

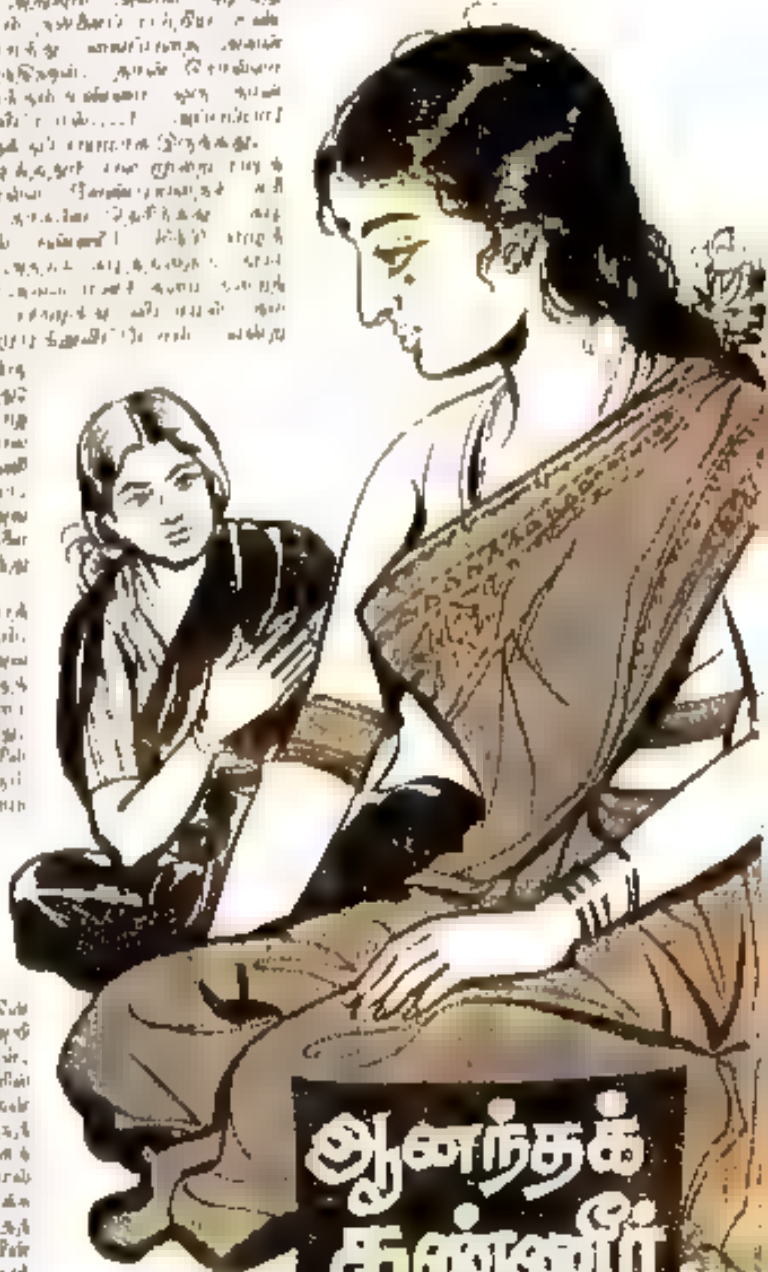
அட்டைப் படக் கதை

சுயரா அகத்தி கருத்துரை எழுதி முடிப்பதற்
குள் பின்புற் கிராமியர் கு ஷ்டிபாங், கண்ணன்
ஆகாஸ் போன்ற அமைச்சர்கள் பங்கேற்கும்.

என நம்புகிறேன். இந்தக் கட்டுரைகள், அவை எப்படியும் எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறதோ, அதற்குப் பதிலாக அந்தந்த அரசாங்கத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய தகவல்களைப் பற்றி எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறேன். இதைப் பற்றி என்னிடம் இருக்கக்கூடிய தகவல்களை எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறேன். இதைப் பற்றி என்னிடம் இருக்கக்கூடிய தகவல்களை எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறேன்.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

...மனம் செல்லிப்பெய்து
...யின் பரதத்தினைத்
...பெய்து...
...பெய்து...
...பெய்து...
...பெய்து...
...பெய்து...
...பெய்து...

[illegible]

ஆனந்தக்
கண்ணீர்

ΒΕΡΟΠΟΛΙΣ

1. **State** _____
 2. **County** _____
 3. **City** _____

“உயர்த்தி வைக்க வேண்டும்!” என்று உரையா
கொண்டிருந்தவர் கனகசபை அங்கு வந்தார். “
மகன், உன் தந்தைக்கு உதவி செய்”
என்று உரையாற்றினார். (உயர்த்தி வைக்க வேண்டும்)

**THANGABASPAM
TOBACCO**

KARAIKUDI.

BS

**பஞ்சாப்
நேஷனல்
பாங்கியின்
மூலம்**

பணம்

**சேமிப்பதுதான்
சிறந்தமுறை**

உங்கள் சேமிப்புகள் உங்களுக்கு பத்திரமாக உங்கள் உயிரைப் பாதுகாக்க உதவுகின்றன. உங்கள் பணத்தை நான் உன் தங்க முறையில் சேமிக்கிறேன். நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக உருவாகும் பல திட்டங்களில் உங்கள் பணம் செலவு செய்யப்படும்.

இவ்வாறு சேமிப்பதால் உங்கள் வலிமை மட்டுமன்றி நாட்டின் வளமும் நீங்கள் பேணிப் பாதுகாக்கிறீர்கள்.

**பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்க்
லிமிடெட்.**

தஞ்சாவூர் கிளை, 101 பி.எஸ். ரோடு, கரையூர்.

இந்திய பாங்குகளுக்கெல்லாம் பழக்கமுள்ள பெயர்—
காலத்திற்கேற்றதேதான்
கரையூர்.

சாடெல்களும் 425 சி.எம். ஆர்டர்கள்

15. சந்த அழகம்

இதையப் பற்றி வேண்டிய மட்டும் சொல்லி
யாவிறது. நிகழ்வதிலிருந்து வேலமாகப்
பின்புறம் சந்தம் ஓர் அழகத்துடன் சந்த
தக் குழாய்களில் செழுந்தப்படுகிறது. இந்த
அழகத்தை ஓரளவு கவனித்திருப்போர் சந்தத்
குழாய் விசிந்து சொடுக்கிறது. இவ்வாறு
விசிந்து பொருப்பதும் அருஞ்சுளையும் ஏற்பட
வேண்டுமா அப்படி தடக்குப்படி இயல்
பதைய தீர்வதென்று சொல்லுபு "என்னோ
யோட்டார்" என்றுப் துடிக்காமல் சந்தம்
படுகிறது. இந்த தரப்புகள் நல்லாறையில்
செவ்வப்பும் நிறைம-பெருமைக்குத் தக்கவை
மை - திங்கள் வளை சொடுக்காமல்தான்
சந்த அழகம் அழைக்காமல் செவ்வப்போ
அழகமும் தெரிவதாய் அழைக்கிறதும் அது
ஒரு தனி உத்தம சொந்த வணிகத்தை
சந்தப்படிவதாய்து உட்படவதாய் பாரித்
தக் சொடுக்காமல்.

"எனக்கே வேண்டுமே தாண்டவார் 'பிண்டி
பிண்டி' ஓர் டாக்டர் என்னோ..." என்று
சொடுக்கி வேண்டுமே வறுமையில் தாள்
சொடுக்கு என்று தெரியுமா?

"டாக்டர் சொந்தது இருக்கிறதாயினால்.
அவர் சொடுத்தது என்று மருத்து என்று
இந்தச் சீட்டிலிருந்து எவ்வுய் புதிதது.
அது சொட்டும். அதுவுக்கு உட்படவா
என்று சொடுத்தது? அந்த மட்டும் சொடு
துக்கம்" என்பதை.

"தனி பாரமாரித்திருந்தது. தனி உணவு
தனி உத்தம. துக்கம் உணவாக மருத்துவம்.
தாண்டித் ஒரு பட்டம், திங்கள்-ஓர் சொந்த
சொந்தது மட்டும். அப்போது இந்த தெருவின்
மார்பில் பட்டம் வேண்டுமே அடுத்தது சொடு
துக்கம். ஒரு வேலையில் சொடுகு முடிவதில்லை.
பாரமாரித்தது சொந்தது. அப்போது ஒரு
தாண்டித் சொடுகு வையாமைவதில்லை. ஒரு
மருத்துப் படி சந்தித்து இருக்கிறதில் அந்த மணி
கவிர்த்த உட்படி உத்தமம். பெருமணி
செருத்து இப்படி இருக்கப்படுமோ? சொடு
துக்கம்" என்பதை.

"சந்தம்மா, மருத்துவம் ஒன்றுமில்லை" "

"அதெல்லாம்..."

இதற்குத் தனி உத்தமர் இடமறித்து,
"எவ்வுய் தெருவதாய்" என்பதை.

"சந்தம்மா, 'பிண்டி பிண்டி' ஓர்
மருத்து சொடுக்கும். உத்தமக்கு இப்ப
திரு சொடுகு உணவாக இருக்காமலிருத்
தாள் சொடுக்காமல்? அந்த 'பிண்டி'
இருத்ததால் தாண்டித்திருந்து இருந்து சொடுக்
கும். இந்தச் சந்தத்தில் எதுமில்லாததாயும்
'இந்தச்; இந்தச்; எவ்வுய்வுதாய்: அந்தச் சொடு'
இப்ப 'சந்தம்மா' சொடுகு சொடுகு. (இந்தச்) பிண்டி
சொடுகு தாண்டித்திருந்து இருக்கும் (இந்தச்) உணவு
பட்டம். அந்தது உணவாகும் ஒன்றுமில்
வையிலிருந்து வளை சொடுகு தருகிறதாய்..."

தாண்டித்தது சந்தித்து விடுகிறதாய்...
"அந்தச் சொடுக்காமல் இருக்கும் சொடுக்கும். உத்
வையிலிருந்து சொடுகு புதுமையில்" என்பதை.

இவ்வாறுதான் இவ்வு வானிலிருந்து தனி
துக்குகிறது.

1. திரைச் சிவப்புகள் - என்னென்னவோ ஒன்று.
இந்தச் சந்தம்மா உத்தம - பாரமாரித்தது
இவ்வையிலிருந்து தெருவதாய்.

2. அது உத்தமம் அந்தது 14 தரம் மட்ட
மில் உணவிலே சந்தம்மா இவ்விதத்தில் ஒன்றில்
ஒன்று தாண்டி துக்கினை உத்தமம் வையிலிரு
தது 'இந்தச்...' என்று ஒன்றிலிருந்து
உத்தமக்கு. இதற்கு ஒன்றிலிருந்து தெரிந்து
துக்கு ஒன்றும் - சொடுக்காமலிருந்து வாரித்
துப்பிடமும் தெருவது.

இவ்வித விடுவதாயினால் வானோ சொடுக்
பார் தரப்புகளும் சொடுக்காமல் நல்லினை
சொடுகு தாள் குறையில் இவ்வுக்கும். அந்தத்
விடு திங்கித் திங்கி வையிலிருந்து டாக்டர்.

3. இவ்வுக்கும் மருத்துவம்மட்டும் பாரித்
தக் சொடுக்காமல் அப்போது. அப்போதில் தி
திருச் சந்தம் மாள் சொடுகு இவ்வுபிண்டி
தும் - மருத்து இவ்வுக்கு ஒன்று குறையாவது
திருவாய் வையாவதாய் ஒன்று ஒன்றிலிருந்து

டாக்டர் பூமிநி அலர்வனில் உத்தம் பயணம்

"உத்தம்" இவ்வு உத்தமம் பூமி அலர்வனில் பூமி அலர்வனில் சொடுக்காமல்
15 தெரி இவ்வு உத்தமிலிருந்து பூமிமட்டும் 15 தெரி வான சொடுக்காமல்
அலர்வனில். அந்தச் சொடுக்காமல் அலர்வனில். 5. உத்தமில் (உத்தம் சொடுக்.
செவ்வனில்-1 என்று வையாவதில் தாண்டி விடுவதாய். அலர்வனில் 15 தெரி
இவ்வு பூமிமட்டும் 15 தெரி சொடுக்காமல் உத்தம் தெருவதாய். மருத்துவம் 15 தெரி
தெரி சொடுக்காமலிருந்து திருவாய்வுதாய் எவ்வுய்வுதாய் பூமிமட்டும் மருத்துவம்
15 தெரி தெருவதாய். மருத்துவம் உத்தம் சொடுக்காமல் டாக்டர், சொடுக்காமல்
விடு, மருத்துவம் உத்தம் வையாவதில் தாண்டி விடுவதாய். 15 தெரி இவ்வு
மருத்துவிலிருந்து பூமிமட்டும் 15 தெரி சொடுக்காமல் உத்தமடிலிருந்து.

**இதைப்போன்ற புள்ளிகளை நீங்கள்
சுவர்களில் கவனித்ததுண்டா?**

[illegible]

2014 2014

4. Summary

LAUVU

Copyright © 2003 by John Wiley & Sons, Inc.

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 105–112

சகமுத் சகமலில் க.ரா

எட்டாமல் அடித் துறவர் ஸ்டீட் 'பாஸம்!' என்ற அடி தாபம்மெனொக்குறதெய்தகவா? இம்மாதிரி 30க் ஆட்டமிழக்க வரிகம் சேவரக் காணலாம்.

1. ப்ரெனக் (ரன் அடிட்) 33.

1947-48க் இத்தியா ஆண்டு ரேனியாவுக்குச் சென்ற போது ப்ரெனக் மக்காவுக்கும் ரன் அடிட் ஆகா.

2. மிகன் (நிமிஷிக்கெட் போன்கட் ஹட்) 39

ஆக்டிரெனியாவுக்கும், இங்கொத்துக்கும் 1951 ப்ரெனலில் அப்பெய்டுக் தடைபெற்ற தாகவாது டென்குப் ப்ரெனமான மிகன் இங்கிதம் அடிட் ஆகா.

3. மக்காத் அடிமத் (கடம்பட் தமாபென போன்கட் குப்பித்) 39

இத்தியாவுக்கும் பாபெதா ஹுக்கும் ஹாஸம் 1950க் காடகம் நடத்த தாகவாது டென்குப் இரென நடத் 33.

4. கந்தரூப் (ரன் அடிட்) 33.

51-1-50 அடிது ஹாஸம் திக் தெனியாவுக்கும் இத்தியாவுக்கும் இடெலே நடத்த தாகவாது டென்குப் கந்தரூப் இரெனப் ப்ரென மாக ஆட்டம் இத்ததார்.

காப்டன் டெக்கடர்

6. ரகம் (காட் ப்ரென போன்கட் கிசன்) 39

19-12-51 அடிது திக்மிக் ஆக்டிரெனியாவுக்கும் இத்தியாவுக்கும் தடைபெற்ற ரக ஹாஸு டென்கட் ஆட்டத்தில் பங்கு ஹா இங்கிதம் தம் சந்தததப் பறி ஹொருத்தார்.

8. டெக்கடர் (போன்கட் டெக்கெலே) 33

சென்ற 1951 டெனம் பகிக் ஹொக்பார்களில் இங்கொத்துக்கும் ஆக்டிரெனியாவுக்கும் நடத்த தாகவாது டென்குப் இங்கொத்தின் காப்டன் டெக்கடர் இங்கிதம் ஹெனியெற்றப்பட்டார்.

"சதரம் சதரம்" என்று ஹதாவத்தத ஹெனும் இவர்கள் தங்கம் துாநிரக்டத்தத ரொத்து கோங்கிதம் அறிசய ஹெனம்?

இது என்ற என் எப்பெனாதுமே புதித ஹாது; ஹென்கனாப் புதுப்பிட்டது அது. மனீத வாழ்க்கையின் எட்டிலும் நுறு ஹத வாழ்வது. அது போலவே கிசிக்கெட் ஆட்டத் தில் கைத்து ஹொனும் பாட்டாளிகள் (அதாவது 'பாட்' சேம்பவர்கள்) ஹுகொருகரும் டென்கட் ஆட்டத்தில் ஒரு துறு ஒட்டாவது எருக்கவெய்க்கும் என்றே கங்கனம் (காடிக் பட்டககிசாக்) எட்டிக் ஹொக்குதிருக்க.

ஆகும் திசெப்பது போக் நடத்து ஹு கிறதார் ஒரு 'பாட்' ப்ரெய்ஸ்க் மேய்க் ஹப்ப் ப்ரெய் ஹெனியெற்றப்பெறினொ ரெட்டி கட்டிலிக் துாராக இத்தகிசெயின்' அனக வாக் 'ஆறிதும் அடிட்' 'துறிதும் அடிட்' என்றபடி பாட்டாளி எத்த மெனாது 'ஆட்டகாத இத்தகலாம். தெருதல் இத்தகவன் இத்தகில் என்னும் மேனாம போருத்திய உகன வாழ்க்கைப் போலில ஹு 'ஹு'கிசெ நுதலிரெனது பத்தகெனப் ஹுட்டகிசெயின். 'கிசெய'ராகவும் அத்ததவர் ஹுருவது பத்தத ஆடாமலெய அடிட் ஆகெிட்டகார்.

துறு ஒட்டககென டென்கட் பத்தககிசெ எருப்பது ஒரு மகத்தான சாதனை. ஹுனம் என்வாருக்குமே கைக்கு எட்டாவது வாழ்க்கை எட்டுகிறதார்? நுறு லுடம் பாடு ஹுரெய் செய்யத் ஹொட்கவெய்க் 39வது துடத்ததப் ஹொட்டு உடைத்த கைத போன்கும், துறுக் லுப் பகிக் 33 பாட்கன் பாடுவதென்க கெராவெய்க் ஆருவெரவுன் இத்தக அப்பெனபதில்க் கைத போன்கும் 39க் ஆட்டத்ததத் ஹொட்டை பிட்ட ஹாபென் திசெயம் நுறுக்டு போல் இருக்கும். ப்ரெய்ஸ்க் ஒருவர்தாக் எத்த டென்கு தும் இத்தத துறு.

மிகன்

தடுக்கும் ஹொன்னுற கனிக் ஆட்டத்ததத் ஹொக்த்துனிட்ட ருத்த கைத் திழெ ஹொக்பப் போட்டுக் ஹொண்டு திரு 1947 ஆ ஹெட ஹாது. சமீபத்தில், மேற்றித்தியா ஹொக்டு ஹொக் சென்றத கங்க துறாய் கிட்டகென் நடத்த தாகவாது டென்குக் 33 ஒட்டககன் எடுத்து அடிட் ஹாது மங்கா ருக்கும் திசெயெக்குகும். ஆறும் 39 ஒட்டககன் எடுத்த பிறகு துறு

தலைநிதி நாம்

தலைநிதி நாம் வெறுக்க வெறுக்க நதிநிதிக்காரர்கள். ஆங்கிலேயத் தாநிதித் தங்கம் மொழிவான நதிநிதியை அகியாவனத்திற் ஏற்றுவதற்கான முயற்சிகளைத் தீவிரமாக்குகின்றனர். இதைக் கண்டு நதிநிதி பேராத மக்கள் பெரிதும் கவக்கமடைகின்றனர். உத்தேசமும் பரதும் அநிகரித் துள்ளன். இதற்கிடையில் ராஜ்யச் சீரமைப்பின் காரணமாகப் பிராந்தியப் பற்றுக்களும், உத்தேசங்களும் தொடர்ந்து தீவிரமடைந்துள்ளன.

இங்கிலாந்துடன் கூட்டு கிரிவாதுதான் இங்குயங்குமர தாட்டிக் தொன் திய பிரிவினைக் கெதிகள் பெறும் கைக்களும் உத்தராகுறுபி. ஆகலாம், தமிழகம், பஞ்சாப் முதலிய ராஜ்யங்களில் நதிநிதி மொழிக்கு எதிர்ப்பு மிகவும் வன்மையாகவே வளர்ந்தது. வங்காளத்திலும் நதிநிதி மொழிக்கு அப்படி வொள்ளும் விசேஷ ஆதரவு இல்லை. குறுகாத்தும், மகா ராஷ்டிரமும் இதில் பிரச்சினை பற்றி உதாரணமாகவோ கட்டி வறுகின் றன. நதிநிதி மொழி வெறும் பிராந்திய மொழிதான், உத்தரப் பிரதேசம், தில்லி, பீதூர், மத்தியப் பிரதேசம் முதலிய பிரதேசங்களில் மட்டுமே பேசப்படுவது என்பது நிதர்சனமாகத் தெரிவித்து. இந்த நான்கு ராஜ்யங்களில் விட்டாக நதிநிதி பற்றி எதிர்ப்போ உதாரணமாகவோ காணப் படுகிறது.

இளைப்பு இல்லை, அனிகல்கல்கலை, வடக்கனையும் தெற்கனையும் நதிநிதி இளைக்கும் என்று அவர் நினைவு. நதிநிதி இங்கிலா பருவிகளுக்குமிடையே பிணைவத்தான் உள் டாக்வி இருக்கிறது. பாரிஸ்தான் தனி ராஜ்யமாகப் பிரித்து சென்ற பின் நதிநிதி - ருமம்மதியர்களுக்குள்ளே ஒற்றுமையை வளர்க்க நதிநிதி மொழி பயன்படும் என்ற வாதமும் அர்த்தமற்றது போய்விட்டது. இவ்வறவ நிதியில் பிணைவு கண்டுபிடிக்கும் கெதிகளாகத்தான் நதிநிதி இருக்கிறது. ஆட்சிமொழியாக நதிநிதி ஆக்கப்படுமொளையும் இதைத் தாவிமொழி யாகக் கொண்ட மக்களுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தில் விசேஷ சலுகை யும் செல்வாக்கும் அளிக்கப்படும். தாட்டிதங்கள் எல்லா இதர மக்களும் இரண்டாத்தரப் பிரதானங்களாகத் தாழ்த்தப்படுவார்கள்.

இருதாவது நூற்றுண்டின் இரண்டாவது பாதியில் வேகமாக மூன் வேற்றமைத்து வரும் தாட்டுக்கு ஆட்சி மொழியாக நதிநிதி செய்வாற்றத் திறமையற்றது என்பது தெளிவு.

வலிமையோடு எதிராகத் தங்களுடைய எதிர்ப்பின் வலிமையைச் சர்க்காருக்கு தள்ளுவே கணர்ந்த வேண்டும். வேறு எந்த மொழிசையாவது மக்கள் விருப்பி ஏற்றுக்கொள்வதும் வரை ஆங்கிலமே ஆட்சி மொழியாகப் பணிவாற்ற வேண்டும்; இன்னவிட்டாக நாடு சிதறுண்டு போவதுடன் நிர்ந்தரமாகப் பித்தகலியை தாட்டினராய் நாம் இருந்து விடும் அபாயம் உண்டு.

ஆழ்மிய இளவேனில்

எம்மூலின் கட்டுருவியத் தடுத்து திறத்தும் பணிபிங் தென் விபட்டாமின்குக் கதலிலும் அமெரிக்காவுக்குப் பெரிய திவ்வெதிலியாக விளங்குகிறது அங்கு நடக்கும் மத சம்பந்தமான தகராறுகள்.

பௌத்தர்களுக்கும் உத்தோவிக்கர்களுக்கும்மிடையில் அங்கு பங் தனித்தனிக ளாகவே இருந்துவரும் பண்பாடு இப்போது கிகையர்பம் எடுத்துக்கொண்டு, ஆட்சிப்பொறுப்

பிங் உள்ள துலுதிபி டைவெம் உத்தோவிக்கர், பெரும் பான்மையினரான பௌத்தர்கள் கொடுமைப்படுத்தப் படுவதால் கொய்வினர், அமெரிக்காவுக்கு வர சரியாகக் கோரியப் பௌத்த பிஷாக்கள் து துதிநா போராட்டம் விதோதயாவது. டுருவர் பிங் டுருவராக அவர்கள் சொ். ரோலிங் குளித்துத் தங்களுக்குத் தாங்கவே இல்லாதுத் கொண்டு வருகின்றனர்.

நம்புத்தெட்டு வறுகல்களுக்கு ருமப் பிரத்திபொது 'அழகிய இளவேனில்' என்று பெயர் கு. 'புப்பெற்றிபெருந் திய' - இவ்வாறு துலுதிபிபிங் தாடு மக்கள், குலுக்கு அளவாகப் பதவி ஏதும் இக்கிவெய்க்குதும் அதிகாரம் செலுத்துவதற்குக் குமரவே விடுக. துலுதிபி சிவா - தா' - டு. ஆகிவிய அகிவவரையர் ஆகிவியரவன் இவன். 'நிபுகன் செவிநிடு வாரிவங்கிவ வெய்யாய் எங்கள் தந்தை - ஆகரிக்கலிவியப் போய்க்குக்கிடுதே' என்று வாரொ கோ' - போது. 'அவர் ஒரு கோழை' என்று பதிவியித்தானாம்.

சேவிங்ஸ் பாங்க் கணக்கை ஆரம்பியுங்கள்

நேஷனல் அண்டு கிரிண்டலேஸ்

நேஷனல் அண்டு கிரிண்டலேஸ் பாங்கில் சேவிங்ஸ் கணக்கு ஆரம்பிப்பது எளிது. இத்தே குடியை இருந்தால் போதும். அதோடு வருஷத்திற்கு 3 சதவீதம் வட்டியும் சம்பாதிக்கலாம்.

குழு விவரங்களுக்கும் இத்தே அநுவிஷன் கிரிண்டல் சென்று விசாரிக்கவும். உங்களுடைய பாங்கு பிரச்சனை எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும், திறமையும், கண்ணியமும் அங்கு உங்களுக்கு உதவிருக்கிறது.

1863 1963

இந்திய பாங்குத் தொழில் 100 ஆண்டுகள்

நேஷனல் அண்டு கிரிண்டலேஸ் பாங்க் லிமிடெட்

புதுச்சேரியில் துவக்கப்பட்டது, அபுத்தினர்களின் பொதுப் பாங்காக உருவப்பட்டது

கிளைகள்: சென்னை: 3, கார்த்திக் ரோடு, 378, நேதாஜி சபாஷ் சாதிர் போஸ்
ரோடு, (லாபிடஸ் கிரிஸ்) 6, அரமணககாசத் தெரு 158, மவுண்ட் ரோடு,
தூத்துக்குடி: 44, கே ரோடு அழகுநாயத் அபித் ரோட்,

பத்திரிக் கோட்டம்

அத்தியாயம் மூன்றாம்
சிந்தூர மோகினி

"வெற்றிச் செங்கரே, வருக! வருக! வருக
வென்றாய்வயக் காலவரே, வருக! வருக!"

தினகர்பூற்று எழுந்த தின்ற பரமேசுவர
வரமனின் செவிகளில் தேன் வந்து பாய்ந்தார்
பொக் இந்த இயிய சொற்கள் இறங்குவே,
தன்னை பிறிய ஒரு குதூககத் திணறவிட்டுத்
திரும்பினான்.

அங்கே, அந்தத் திருத்தநம் களாயின் மனந்
சரிவில் வளர்ந்தோங்கி விரந்த சவுக்கை
மரத்தின் நீண்ட நிழற் கோட்டமும், பிரம்மா
செருந்தடியின் களரகடந்த எழில் வடிவத்தின்
ளாய் நின்று கொண்டிருந்தான் ஆந்திர இன
வாடு உத்தமரின்!

தேவ தரிசனம் கண்ட பாமர பத்திரிக்
கோட்டம் பரமசத் திடுவெனத் து பின்னும்
தலர்ந்த பரமேசுவரவரமனின் மனத்தில் பீதி
மாயமானதொர் எண்ணம் பிதிட்டது. 'வாரி
இந்தப் பொன்? ஆந்திர இளவரிக் தத்தமசெரியா
இவன்? அவன்தான் அதே இடித்து தகர்ந்து
இடக்கும் அந்த இவ்வத்தில் அடியிலே சவீ
ரோடு சமரதி வைக்கப்பட்டு விட்டானே!
ஒருகால் இது அவனுடைய ஆணியின் கொங்கப்
பிரசன்னமாயிருக்கிறதோ? அல்லது அவனைப்
பற்றிய ஏக்கத்தில் குரம்பிக் கலங்கியிருக்கும்
கண் மனத்தின் பிரமைக் காட்சியாக இருக்

ஒலகசிற்றியன்

குமேரோ? - விவரமும் பரபரப்பும்மாகக் கண்ணினைமகிழ்ந்த தட்டிக்
கொட்டிக்கொண்டு அவளை உற்றுப் பார்த்தான் அவன்.

மகிழ் வாழின் இருபத்தொரு தந்தையையும் ஒருசேரக்
கண்டி உளர்த்தாந்நினைவற்ற ஒலி: ஆந்திர இளவரவி உந்தாமலி
தான் அப்படிச் சிரித்தான்.

நான் கதியும் இனிதே ஓர் இவிய பன்ம போல் ஒலித்த
அந்தச் சிரிப்பொலியைச் செட்டிப் பரவரக் கிறக்கமடைந்தான்,
பரமேசுவரவரமன்.

70

நினைவில் இருக்க வேண்டிய பெயர்

பாண்டியன் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள்: ரூ. 1 கோடிக்குமேல்

தலைமகர் காசிபரமபம்: பாண்டியன் பிஸ்டிக், மதுரை-1

கிளைகள்: பம்பாய், கல்கத்தா, பெர்லி, சென்னை, நாகபுரி, கோல்கொட்டா, மும்பை, தூத்துக்குடி, கோயமுத்தூர், கொச்சி, கோயம்பேட்டை

சமைக்கும்போதே இளைப்பாறலாம்

இதன் அடிப்பது மண்ணெண்ணெயை அடுப்பு கண்டு பிடிக்கும் முறைகள் கையாள்வதில் எவ்வுருவிலும் மிகக் கஷ்டமான காரியம் என்று கருதப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது நீங்கள் சமைக்கும்போதே இளைப்பாறலாம். நரி உடைக்கும் கஷ்டமோ அடுப்புக்குப் பின்னால், கண்ணில் புறக்க மட்டுமே இல்லை. சமைப்பதற்குப் புறக்கம் பிடிக்காது. இந்த அடுப்பு துப்புவதற்கு, எவ்விதமானது, எவ்விதமானது.

- தூசு, தூசி, புறக்க, எந்தவிதும்
- கைகழற் பதற்குரியதற்கு
- அப்பேர் பாதகம் கைக்கு

பாண்டியன் ஜனதா

மண்ணெண்ணெயை

அடுப்பு

கைகழற்
சமைப்பதில்

கைகழற்
சமைப்பதில்

தயாரிப்பாளர்கள்:

ஓரியண்டல் மேட்டல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

17, பெரியபாளையம் தெரு, கல்கத்தா - 12

30

மேலும்: பாரதன் பாரதத்
மகாநாடகம்: சீனிவாசா
மீதும்: சீனிவாசா

செய்து

இது சத்தியம்

வாழ்க்கை: N. சாமிநாதர்

由上海出版、发行所出版
上海出版、发行所出版
上海出版、发行所出版

[illegible]

WILEY

ஆகும். அப்போ இன்னொரு விவரம்
அவனுக்காகக் காத்திருந்தது.

ஆமாம்: சற்றுமூன் உத்தமரீதி ஒரு
வந்த மனறந்த அந்தப் புதர் வெளும்
புதராக இல்லை. அது ஒரு சிறிய
ஆசிரமக் குடியாகக் காட்சியளித்தது!
கற்றிலும் செடி கொடிகள் கவர்வோம்
அடர்த்தியாக வளர்ந்து கவித்திருக்க,
அப்புகளின் மேற்பரப்பிலே உரை
வாக்கி அதன் உட்புறக் குடையில்
ஒங்கித் பத்தகலினை மேய்த்து ஓர்
அழகிய குடியாக அது அமைக்கப்
பெற்றிருந்தது. அந்தக் குடியின்
மூலப் புவியில் ஆற்றின் நீர் கரையை
தோக்கி இருக்க. அதன் உங்கும் புற
மும் அவய்கார வையப் முறையில்
காட்டுக் செடிகொடிகளின் வர்ண
வாரியான பூக்களும், வகை வகையான
கவிஞரும் இயற்கையாகப் பூத்துக்
குடியில்க் கொண்டிருந்தன.

இந்தடி வளரையதையின் இருக்
கார இருக்கப் போக் விளக்கிய
அந்தப் பச்சைப் புதர்க் குடியிலே
விப்பட்ட பார்த்துக் கொண்டிருந்த
புறமேகவரவரின் இனம் புரியாத
ஒரு நடுக்கத்துடனும், தன்னை மீறிய
ஒரு துணிவுடனும் தயக்கித் தயக்கித்
தடத்து போய்ச் சாத்தியிருந்த மூய்க்கித்
ததவை மெய்கத் தன்மீது திரந்து
உள்ளே எட்டிப் பார்த்தான்.

அத்தியாயம் காங்கு

ஜீவ பிரசாதம்

“இளவரசி! நான் காண்பது, கேட்
பது, உணர்வது எல்லாம் உணர்வுகளே?”
என்று உறக்கத்தில் உறையுயிரிட்டுக்
கேட்டுக் கொண்டே மெய்கப் பின்
மூல் தலாந்தாகப் புறமேகவரவரின்.

அவளது அணைப்பிலிருந்து நழுவிச்
சென்றுத் தள்ளிப் போகத் தலைமுனைந்து
நின்றகொண்டிருந்த உத்தமரீதி, அழ
குப் புன்னகை பூத்தவளாய் அவளைப்
பட்டும் பட்டா நலுமாகப் பார்த்தான்.

“ஆம், இளவரசி! நீ ஜீவதலையின்
தான் இருக்கிறேன் என்று இன்னமும்
எவ்வுகம் நம்பவே முடியவில்லை!”
—இறக்கச் சோர்வுடன் ஏகரத்தான் புற
மேகவரவரின்.

மலிந்தியொளி படர்ந்திருந்த உத்
தமரீதிலிச் வத்தனம் எட்டென்று வாகு
வெளிறியது. அவரம் எப்பே குரலின்
சொல்லும் அவன்: “மன்னரவர்
களின் மனத்தில் பதிந்த ஸயம் சரி
வானதே! சேதியக் கிணரின் இவ்வத்
நித் சிறைப்பட்ட நான் அந்தச் சூழ்

அக்கே, சிறையொழுதுக்குமூன் பார்த்த
கோவத்துக்கு மூற்றிலும் புதிதான
ஆடை அணிசன் புனைந்து, கையிலொரு
ஆதொண்டை மலர் மாலைபூடன்
அந்நாக்குத் செனத்தாய்வதிலாய் நின்று
கொண்டிருந்தான் ஆக்திர இளவரசி
உத்தமரீதி!

விவப்பின் எங்கு கடந்து, அதற்கு
அப்பாறும் அப்பாறும் போய்விட்ட,
புறமேகவரவரின் இமைக்கும் சத்திலே
இழந்தவனாய், அவனையே பார்த்துக்
கொண்டு கிணவாகக் கைமந்து நின்றான்.

“விரமாய் பக்கலைப் பேரரசர் அவர்
கலுக்கு என் இதய அஞ்சுகிறீர்
சமர்ப்பித்து வெற்றி வாழ்த்துக் கூறி
வரவேற்றிறேன்! வாருங்கள் அரசே!”
தேவின் கலை செறித்த நீங்குரலின்
இய்வாறு மோழித்து கொண்டே கண்கள்
ராய் புன்னுதல்க் பூத்தவளாய், மூன்
மொற் கிணவென ஒங்கி ஒளிந்து தடத்து
வத்த உத்தமரீதி, தன் எதிரே நீள்
வண்ணாங்குலப் போல் ஒங்கி உயர்த்த
நின்ற கொண்டை வாக்வேன் புறமே
கவரவரின் நின்றுவிட கழுத்தின்
தறுமணம் சீறிற்றம் ஆதொண்டை
மலர் மாலைபூடன் குட்டினான்.

அடுத்த கணம், அவளது புக்பக்
கொடியுடன் அவனுடைய புரத்த
மார்பினே ஸுண்டி சாய்ந்து இளைந்து
கைரத்தது!

மேல் கண்டாயர்க்காக அக்கேயே
கைவிலாக்கப்பட்டுத்தான் இருப்பேன்.
ஆமாம், சிறி என்னை எப்படியோ காப்
பாற்றிவிட்டது.”

அவளது அழகிய குவளை மலர்க்
கண்கள் நீர்ப் போர்வைவிட்டுப் பன
வளந்தன. உணர்ந்த சிம்மமூன்
ஒரு கணம் மென்கமையிருந்து விட்டு
போனும் கூறினான்: “கண்ணமதான்
பிரபு! அன்னைய நினம், தக்கனை
ஆக்திர நாட்டுக்கு அனுப்பி என் தந்தை
வாகிடம் படைவுதலி் பெற்றுத் தருவதற்
வாக ஏற்கவையே நான் எழுதி வைத்
திருந்த ஸ்ரீகையச் சேதியக் கிணரின்
இவ்வத்திலிருந்து எடுத்து வர முடிய
போதே எனது வாழ்தான் முடியப்
போகிற தென்பது எனக்கு நன்றாகத்
தெரிந்து விட்டது. ஆயினும் என்
இளப்பே சித்திக்காவ அந்த ஸ்ரீகையத்
தக்கனிடம் எப்படியும் கொடுத்து
அனுப்பியிட வேண்டும் என்ற ஒரே
ஆயோசனத்துடன், மூன் வைத்த வாகிடம்

“ஓமே ஓமே! எத்தன் பேச்சுதரு.
“இந்த அந்தரங்கத்திலேயே நீ இருக்கி
வரவேண்டாம். என்னு” என்னைச் சொன்ன
விட்டு நீங்க வந்திருக்கீயோ! இந்தப்
பட்டினத்திலேயே வேண்டாம் “வணக்கம்”
செய்துக்கொடு”

பின் வரக்கூடிய - தங்கனது அன்புத்
தட்டையையும் பிழி - அந்த இயைந்த
தட்டு ஒழுகினது. அந்நிகழ்ச்சியை
அங்கு என் சிவனோடும் தானோடும்
வந்திருந்ததால் அயலிடம் அங்கொரு
வகை கொடுத்ததில் தங்கன் வசம் அனல்
கும்படி உட்கார்ந்தேன். பிறகுதான்
என்னைக் கும்பத்து வந்திருக்கும் அபத்தை
என்னுள் உணர்வு முடிந்தது. எந்த வகை
விதும் நான் தப்பிச் செல்ல முடியாத
வாறு தாயாபுறமும் விவரத்து வந்த
செய்தியை வீரர்கள் அந்த இயைந்ததை
விரைதும் கொண்டார்கள். அவர்
வசிடம் சிறைப்பட்டு, என் பெரிய தத்
தையான விவரிமாதிரிதான் ஒங்கின
குற்றவாளியாகப் போய் நித்தமாய்விடத்
தற்கொலை செய்து கொண்டு சாவியே
போன என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். அந்
தான். என்னைவதிலாமே என் மனத்
தில் ஓர் அற்ப ஆகை தோன்றியது.
அதாவது, அந்த இயைந்ததில் தங்கன்
நான் முதன் முதலாகச் சந்தித்த பூத
அவதற்குப் போய்த் தங்கனாக வணக்க
வப் பெற்ற சிவனின்மேல் ஒரு என்
அன்புத் வானின்மேலாக ஒரு மனரை
அப்போதிலே விட்டுப் பிறகு அநே
அவதில் என் உயிரை மாய்த்துக்
கொண்ட வேண்டும் என்ற ஆகைதான்
அது. அங்கொரு அந்த அவத்குள்
ஒரு உதவிச் சாத்திரம் கொண்டு,
அங்கு வத்கின் ஒருவாளை விடந்த ஒரு
கருக்கை மனம் கொத்தை எடுத்துத்
தங்கனது தெய்வத் திருச் சந்திரி ஒன்
சாத்திர விட்டுக் கதறி அழுகினேன். இந்த
ஒன் சந்திரியை வீரர்கள் திருநிலையென

உட்படுத்த ஒரு வரும் ஒரு பேட்டை.
மரண பாய் கொண்டவனாய் அங்கு
யின்குமாக ஒருவ நான். அங்குதான்
ஒரு குறியில் திருத்தி வைக்கப் பெத்
திருத்த பாவை விவக்கிப் பதனம் ஒன்
தின் மேல் போய்த் பவமாக மோதிக்
கொண்டேன். அதற்கு அந்தச் சிவ
ஓமே சாய, அங்கு ஓர் இரகசிய வாலிக்
இருக்கக் கண்டு விவப்பிறேன். சித்திக்
கும் திறனை இழந்து தின்ற நான். என்னை
வதிலாமே அந்த இரகசிய வாலிக்
புலனில் இவ்வகைதக்கலானேன். சித்தி
தாரம் சென்ற பிறகுதான் அது ஒரு நினை
வரை என்பது எனக்குப் புலனாகியது.
வாங்கும் உப்பிக் விடந்த அந்த நினை
வரைதான் ஏதோ ஒரு பகுதிக்குச் சென்று
திருப்பிப் பார்த்தபோது, நான் இவ்வகை
வந்த வாலிப்படி என்னைக்கெதென்றே
என்னுள் அநிய முடியாமல் போய் விட்
டது. என்னும் ஒரே இருக்க மணி. வாக்
வைத்த இடமெல்லாம் ஏதேனோ
போருட்டன் தட்டுப்பட்டு அவத்கின்
மீது முட்டி மோதிக் கொண்டேன். உன்
வாலிக் தட்டிப் பார்த்த போது அவை
வந்தக் கருவிக் என்பது பரிந்தது.
ஆனால், அந்தக் கருவிக் அங்கு என்
குறியைப் பெற்றிருக்கின்றன என்னும்
விவரத்தை அப்போது என்னுள் அது
மாதிரிக் முடியவில்லை. வெள்ளை
தட்டுப் பவத்து ஒரு வந்து புலனில்
செக்கி கொண்டாற்போய் அந்த இருட்
குறையோன்ற நினைவரையில் அப்பட்டுக்
கொண்ட நான் அவ நிதி துடித்
தேன்; அதற்குப் புலம்பினேன். இறுதி
யில் என் மனத்தை ஒருவாறு நிதப்
பகுதிக்கென்கு மரணத்தை அமைதி
வாக எதிர் தோக்க ஆரம்பித்தேன்.
எத்தனை இரவு, எத்தனை பகல் எழித்
தன் என்பதில் எனக்குத் தெரியாது.
மரணம் என்னை அனுபவிக்கவாக தெருக்
கிக் கொண்டிருந்தது. அதுவும் போதா
தென்று அந்த நினைவரைக்கு மேலே
ஏதோ பூண்டு நினைச்சி கடைபெறுவது
போன்ற பவரை குறியைக் கடைவா
யின. என்னைச் சிறைப் பிடிக்க முடி
வாமல் ஏமாந்த சந்திரியை வீரர்கள்
அந்த இயைந்ததையே இடித்துத் தகர்க்
கிடுர்கள் என்பதைப் புரிந்துகொண்
டேன். நினைவரையில் போல் தன்ம எந்த
விதாயும் என்மீது சரித்து விடும்க்
கொல் தோன்றியது. அனவுக்கு மீறிய
பவத்தால் எனது பிரகாரது சித்தி சித்
தன் மெனத்து தெய ஆரம்பித்தது.
ஏதோ ஒன்றின்மேல் துணைக்கு எய்த்
தேன். மறுகணம், பூமியை விட்டு
என்னை தருகி, எதன் மீதோ பகுத்துப்
பந்தது தெய்வ போன்ற உணர்ச்சி
வனக்கு ஏற்பட்டது. வெகு நேரத்துக்

குப் பின் கண் திறந்து பார்த்தேன். என்னை என்னும் நம்ப முடியவில்லை. ஏனென்றும், இத்தப் புதரின் அருகே நான் படுத்துக் கிடக்க, என் எதிரில் கண் கவனி அமர்ந்திருந்தார் சேதியக் கணினார் பரவாதிடமல்ல. அவர்தான் அந்த நிலைமையில்லுந்து என்னைக் காப் பார்த்திக் கொண்டு வந்தார் என்ற விவரத்தைப் பிறகு தெரிந்து கொள்பேன். எனக்குச் சப பிரக்ஞை ஏற்பட்டு எழுந்து உட்கார்ந்தபோது நான் கண்ட காட்சி, அது வரையில் அதுபயித்த அத்தனை பயங்கரத் துன்பங்களையும் தடைத்து எறிந்து விட்டது. ஆமாம், அரசே! தங்கள் தலைமையில் கடல் போய் திரண்டு வந்த ஆத்திரப் படைகளைப் பார்த்துத்தான் அப்படிப் பூரித்துப் போனேன். அன்றிலிருந்து இன்றையவரை நானும் எனது ஞானத் தந்தையாரான சேதியக் கணினார் பரவாதிடம்க்கும் இத்தப் புதரக் குடியில்தான் தங்கி விருந்து வருகிறேன்."

இவ்வாறு அவன் சொன்ன விவரக் களைக் கேட்டு நெஞ்சம் குமுறித் துடித்த பரமேசுவரவரமன், அன்பாவேசத் தொடு பாய்ந்து போய் அவனை அப் படியே அணைத்துச் சேர்த்துக்கொண்டு, "என் பொருட்டு நீ என்வளவு துன்பக் களை அனுபவித்து விட்டாய், கண்ணே!" என்று உணர்ச்சி மீம்மனுடன் உறிக் கண்ணீர் வடித்தான். அவனுடைய கண்ணீரில் நீணத்து நின்ற உத்தம சிவியோ சொர்க்க கானத்த அழகக் கடலில் நீந்துபவன் போல் உன்மை பூரித்துக் குதாசலித்தான்.

இது பொழுதுக்குப்பின் ஏதோ நினைவு வரப் பெற்றவனாய் நிமிர்ந்து, "அது சரி, இவ்வரளி! உமது சேதியக் கணினார் எங்கே?" என்று அவசரமாக வினவி னான் பரமேசுவரவரமன்.

"என்னைப் பற்றிய தகவல்த் தக்க விடம் தெரிவிப்பதற்காக இன்று காலை புறப்பட்டுச் சென்றார்; இன்னமும் திரும்பி வரவில்லை" என்று இதமாகப் பதிலிறுத்தான் உத்தமசிவி.

அன்ற புயல் வீசிக் கொண்டிருந்த பரமேசுவரவரமனின் மனம் ஆழ்ந்த அமைதி பெற்றுக் குளிர்ந்தது. நீண்ட காலத்துக்குப் பின் இவ்வுதான் அவன் நிம்மதிவாகப் பெருமூச்சு விட்டு, உத் தரக் களை வழியப் புன்னடை பூத்தான்.

கே7மேதக வண்ணத் தன்மதியான் கோலப் பொத்தாழி வடிவரவிக் குண திணை வானச் சான்றத்தைத் திறந்து கொண்டு வெளியே எட்டிப் பார்க்கத் தொடங்கிய மோகன இரவின் லுக்கும் காண வேண்டி...

அன்று திறமநி தன்னும், அந்த லுகு நிலைமையில் தன்னைவிடே மிக்ந்து கிடத்த சிறுந்றக்கரையும், அதன் மருங்கே அமைத்த பச்சைப் புதரக் குயிலும் பிரம்ம லுவிவன் வரைத்த வழிபாட்டுச் சித்திரங்களையோக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தன.

சீதனக் காற்றின் சிலசிலுப்பு; சிறு குற்றின் கலகலப்பு; புன்னடைகளின் வாதம் குணமுணுப்பு - இவை தவிர அத்தப் பிரதேசமெங்கும் ஆழ்ந்த அமைதியே பூத்துக் கிடத்தது.

இப்படி அமைதி கூடி வளர்ந்து சென்ற அந்த இரவின் மாகபுடா எழி லாதத் தன் மெல்லிய புலங்கனாக் கப்பி சித்து ரசித்தவாறு ஆற்றின் மனற் சரி மில் படுத்திருந்தான் பல்லவ மாமன் னன் பரமேசுவரவரமன். தனக்குச் சொந்தமான மண்ணில் - அதன் சகல உரிமைகளோடும்-தன் உட்கில் சாய்த்

தூப் படுக்கும்கிடப்பது அங்குக்கு எங்கே வந்தா பெராண்டையா இருந்தது. அத் தூபன், அவன் மனத்திலே வேறு பன எண்ணங்களோடு சுழித்தெழுந்த தனரத்தூப் போங்கிக் கொண்டிருந்தான். இன்னும் இரண்டொரு நினைவுகளில் அவன் ஊதுலி யாதாக அரண்மனைக்குள் பிரவேசிப்பே போவது, அங்கே அவனுக்கு வீராபிஷேக முடிசூட்டு விழா நடக்கப் போவது, அதன் பின் அவனது அங்கீகரிக்கப்படவும், தம்பியுடையவும், நண்பர் கூறுகடையவும், தூட்டு மக்களுடையவும் அனுமதி பெற்று ஆந்திர இளவரசரிடம் உத்தமரீதியைத் தன் அன்பு மனைவியாகவும், பங்கை சாம்ராஜ்யத்தின் பட்டத் தரசியாகவும் ஆக்கிக் கொள்ளப் போவது - முதலான இவை நினைவுகளில் அவன் மனம் இரோந்து உதிப்போவது பார்த்துக் களிப்பெய்தியது.

அவனுடைய இந்த இன்பக் கனவுகளின் மூலக்கருவான உத்தமரீதியைக்கொள்ள வான் சரிவிரிந்து விசாரத்துமேயெறிக்கொண்டிருந்த வெள்ளி நியைமிய விழிப்பைக்காணப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பரமேசுவரவரிகள் வசப் புறமாக மெய்லப் புரளவே, 'ஊ' என்று சூயில் அடிவது போன்ற இனிமென்றால் கேட்டுத் திடுக்கிதற எழுந்த உட்காத்து திரும்பினான். அங்கே, அவனது தலை மட்டிக்குச் சத்தமப்பதுமே போல் அமர்த்திருந்தான் உத்தமரீதி.

"இளவரசரி! இன்னமும் நீ உறங்கப் போக வில்லையா?"

"மன்னவரவர்களே இப்போ தனிவாக விட்டு விட்டு நான் மட்டும் எப்படி உறங்கப் போவேன்?"

"இளவரசரி! உன் பவறு வாயிலிருந்து வெளி வரும் ஒவ்வொரு சொல்லும் என்ன தெளிவ மனரீதியே தேன் துவிவாக இறங்கித் தித்தித்தெதே, ஏன்?"

"தேன் என்ற சொல்லித்தான் நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேனே தவிர, அதற்கு கனவத்து ஆர்போன் பிரபு!" என்று உத்தமரீதி நகைத்துடன்.

"ஓ.....சுமனார்கன் தேன் அருத்துவ திக்கு என்பதை எனக்குச் சொல்லாமல் சொல்லிக் காட்டுகிறாயா?.... சரி; உவனுடைய ஒளி பொருத்திய நீயைக் கண்ணாள் சத்திக்கும் போதெல்லாம், அந்தக் கடையிற் நீத்துவது போன்ற உணர்ச்சி எனக்கு வந்துகொண்டே என்?"

"முழுதான் அங்குக்கு அந்த ஆர மான எத்த நீர் திரியிலும் நான் இரண்டி திராடிப் புழக்கமிக்கியாதலால், பன்ன ரவர்களின் இத்தக் கேள்விக்கும் என் விடமிருந்து விடை வருவது சிறமமே!" அவனுடைய இத்தத் தூய ஒழுக்க தெறிப் பேச்சைக் கேட்ட மாதிரித்தின்

தந்தையே அவன் மனத்தில் பதிந்திருந்த அனாத எழில் வடிவம் வானுக்கும் பூமிக்குமாக வளர்ந்தோங்கி வேர் விட்டு விசாலித்து அவனையே அதனுள் ழுகியெப்படுத்திக் கொண்டாந் போன்ற உணர்ச்சியாக் திகில்க் கொண்டிருந்தான். பிறகு தழுதழுத்த குரலில், "என் இதயம் போரரி! உனது தெய்வீக அன்பிலே திங்கிக்க கொடுத்து கவத்த தானே பாக்கியசாஸி!" என்றான்.

"என் தீவனில் தீவ வளர்ந்து விளங்கும் தங்கனது இமயப் பேரன்புக்கு, எவ்வகையான தூள் மாதிரியானது என் ழுடைய ஏழேழு கோடிப் பிரதிகளின் தவப் பரவின என்று என்னளில் பூரிக்கிறேன், பிரபு!" என்று கூதிய உத்தமரீதி, தன்னை மறந்த ஒரு தனர்க்கிடாகத் துவங்கி வளர்ந்து அவனது மடியிலே போய்க் கொடியெனச் சாந்ததான்.

விண்ணின் விதானத்துக்கு ஏறி வந்த வெண்ணியா தன் பால் போன்ற ஒளிவய அபிரிதவர்க்குமாகப் பொழித் தது. சீதாப் பார்த்துடன் கிடுகென விசை இலகுவாற்றில் புத்தம் புது மலர் களின் பரிமா உத்தம் செறித்து வளர் தது. ரதி வானக் கிற்றைய சங்கீதச் சிப்பியுடன் விசாரத்தொடியவது.

பாக்கனது இழந்தவன் போல் தன் மடியில் சாய்ந்து கிடந்த உத்தமரீதி யின் பனி மலர் வதனத்தையே கவத்த விழி வாக்-காமம் காண்கை போக்கு நோக்கினால் பரமேசுவரவரிகள், அந்த செவ்விய அதரங்கனும், கம்பி / விழிச் சிமிழ்களும் மிக மெய்கையாக எழுதத் துடித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆனந்த மிருதியால் அளவுகடைய களிர் கவிருத்து உருவாடு தி ன்ட இடி சோட்டு நீர் அவனது கைகளைக் கவி வாயில் உதிர்ந்து தெறித்தன. அவ னை அவனுக்கு அணிவிக்கப் பெற்ற ஆதொண்டை மலர் மாநிலவராக் ஒழற்றி, அவளின் கங்கு சிறக் கரத்தின் சூடிய அவன், அவனுடைய கவிவாதரக் கவி கோக்கி மெய்கக் குளித்தான், அவன் உணர்ச்சிதழ்கள் அவளின் நய ன்க்கெனாடு ஒன்றின.

கிடுகெனத் தவழ்ந்து கொண்டிருந்த காற்று கிரெமெனப் புயலாகச் சீர்த் ஒழன்று விட, தேன் கமந்தக் கன் லில் பூக்கினை பெண்ணம் மண்ணிக் உதிர்ந்து விட்டு மறைந்தது. தென்னிய வானக் கடையில் ஒளி விசி நடந்துகொண் டிருந்த திரைப் பெண் ஏழே கரு ழுகில் போர்வைக்குள் ஓடி மறைந்தான்.

அகலிருவரது வாழ்க்கையிலும் வந்த போன பங்காவிர இரவுகளுக்குப் பின், அன்று வந்த இரவு, ஒரு மன இர வாகிப் புனிதம் பெற்றது! (தொடரும்)

கோபாஸ் பல்பொடி

பல் வலி, பல் அரினை, வாய்நாற்றம்
பல்லில் கிரத்தம் வடிதல், முதலிய
பல் வியாதிகளை ஒண்படுத்தி
பற்களுக்கு வெண்மையும்
பலத்தையும் தருகிறது.

மாநிலங்கள் -- எஸ்.பி. எஸ். விஜயம் அன் கோ,
25, கீழ் நாப்பாளையத் தெரு., ... மதுரை.

டிக்-20

மூட்டைப்பூச்சிகளைக்
கொல்லுகிறது

பெரித
பயிற்சூழ்

டிக்-20வைத் தயாரிப்பு

பண்டிட்
டி. கோபாலாச்சாரியாரின்

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்யத்திற்கும் பலத்திற்கும்

ஆயுர்வேதநாஸ்தாமி

சென்னை - 17

மதுரை - 17

பாலுஸேரி பெனியிட் சிட் பண்டு (கிரேவேட்) லிட்டர்

(ரிதியிசு)

இது கிரேவேட் சிட் பண்டு மாதிரி எல்லாம்

(கிரேவேட் சிட் பண்டு மாதிரி எல்லாம்)

சென்னை No. 8/59

பம்பாய் - 22

ASHTON & CO. LTD.

பேசர் 47148P

25 மா தங் கன் குறுவை கால ஏலச் சீட்டுகள் 25 அகத்தினர் கன்
2-வது குறித்துக்கிழமை ஏலங்கள்
1953 செப்டம்பர் மாத விடுதல்

சேக் கமிட்டி தேதி 7-9-1963 முதல் ஏலத் தேதி 8-9-1963

வகுப்பு	மா தத் சத்தா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மா தத் சத்தா	சீட்டுத் தொகை
A	ரூ. 200/-	ரூ. 5,000/-	I	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	G	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	J	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-

தேவகால ஏலச் சீட்டுகள்

சேக் கமிட்டி தேதி 7-9-1963 முதல் ஏலத் தேதி 8-9-1963
60 மாதங்கள் 60 அகத்தினர் கன்

வகுப்பு	மா தத் சத்தா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மா தத் சத்தா	சீட்டுத் தொகை
C	ரூ. 200/-	ரூ. 10,000/-			ரூ. 1,000/-
A	ரூ. 100/-	ரூ. 5,000/-			ரூ. 500/-
B	ரூ. 50/-	ரூ. 2,500/-			ரூ. 250/-
H	ரூ. 20/-	ரூ. 1,000/-			ரூ. 100/-

விவரம் தெரிவிக்க ஏதாவது சேட்டைகளிலுள்ள ஏலங்கள் விடுதல் இல்லாமல் அனுப்பப் பட்டும், சீட்டில் அகத்தினர் கன் சேர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை பங்குடன் சேர்த்தது.

கொள்வீக்கிழமை (வார விடுமுறை நாள்)

பேசர் தேதி: காலம் II முதல் 11 மணி வரை. மாலை 4 முதல் 8 மணி வரை (பேர்ட்டர் உத்தரவுப்படி). எம். வி. கப்பரமணியம், மாண்புமிகு அமைச்சர்

தலைமை ஆபீஸ் மதராசு-6

- இதர விவரம்: 1. 70, முதல் மாத, 5வது பெயர்ச் சேர்தல். பூமிவாச சீட்டில், காலம் 1953, பெயர்ச்சு-9
2. "மாதிரித் தரவுகள்", 1/54, ஆண்டு அலி சேர்தல், புது பெயர்ச்சு-9
3. 4175, குறுவை மாதிரிச் சீட்டு, W. E. A., மதராசு, புது பெயர்ச்சு-6
4. 198, முதல் மாத, மதராசு நகரம், புது பெயர்ச்சு-3
5. 48, சேக் சீட்டுகள், காலம் 1953

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

உலக மார்க் ஷண்முகம்
புட்டணம் பொடி

100

வருடங்களுக்கு மேல்
விரல்பாதி பெற்றது.

ORIGINAL SHUNMUGAM SNUFF ESTD 1839 Co
POST BOX No. 140 MADRAS-1

மருதாசலம் பித்தா: ஆமாம், உங்க என்மான் இருக்காரா?

பொன்னு: உம்...அவர் காரைநாக்குப் போய் இரண்டு மணி நேரம் ஆயிடுது! மருதா: சரி, அது இருக்கட்டும், எங்களுக்கு அப்பிசைஷன் பாரம் வேணும்! பொன்னு: ஏதாக்கும? காரைநாக்குப் படிக்கிறதா?

மருதா: இப்போய்யா... என்னவோ உங்களை அப்பிசைஷனும்?

பொன்னு: ஓகோ! அதாக்கா? அது தான் எப்போது நடித்துப் போக்காக்கோ!

மருதா: எப்படியாவது கொஞ்சம்பாரென்! பொன்னு: உம்... சரி, காரைநாக்கு ஏதாக்கம் துட்டு மிட்டு இருக்கிறதாக்கோ?

மருதா: ஏம்பப்பா?

பொன்னு: ஒண்ணுமில்லை... அப்பிசைஷனுக்கு எட்டினா, எங்களுக்கு ஏதாக்கம்...

மருதா: ஓகோ! கருவமா?

பொன்னு: ஐயப்போ! கருவமா கொல்லி கட்டாக்கோ. அப்பறம் தானும் என் சென்டர் பதவியை விட்டுப் போய் கரும். ஏதோ 'பரீக்'யது கொடுக்கணும்.

மருதாசலம் (பித்தாக்கம் கொல்டு): சரி, சரி. முதல்பே பாரத்தை எடுத்துக்கிட்டு வந்து கொடு. (பேசும் உங்கெ சென்று, சிறிது நேரத்தில் பாரத்துடன் மருதாசலம் திடம் வந்து அங்க அங்கம் கொடுக்க, அவர் அவனுக்கு 'இதும்' என்ற மூலையில் பணம் கொடுத்தது விட்டு 'அப்பிசைஷன்' பாரத்தை ஒரு நடை நேரட்டம் விடுகிறார்.)

என்பாண 'அப்பிசைஷன் பாரம்'

பெயர்.....

விவரம்.....

உபயோகம்.....

தந்தை பெயர்.....

காதலிப் பழக்கம் உண்டா?

(எத்தனை மூலம்).....

காதலிப் தொல்புகைத்துக்காரா?

(எத்தனை மூலம்).....

கருவோட்டம்

காட்சி 6

[சத்தாரமம் மருதாசலம் பித்தாசலம் விட்ட பின் மூன்றுபதத்துத் தாழ்வாரத்தில் குறக்கும் தெருக்கிழைக்க உணாவிக்க கொண்டிருக்கின்றனர்.]

சத்தாரம்: என்னப்பா இது? பதினாத்தாங்க மீதப் போட்ட அப்பிசைஷன் பதினா ஒரு தகவலும் தெரியலையோ... ஆமாம், நான் பூர்த்தி செய்து கொடுத்த 'பாரத்தை' அப்பறம் என்ன பண்ணிவிட்டா?

மருதா: அடேய், என்னை என்ன படிக்காத ஸ்டாபென்ஸ் நினைக்கக்கிட்டே? அதற்குப் பாரத்தை சீர்திருத்த பண்ணி அதோட ரசீதை உம் வைக்கக்கிட்டு இருக்கேன் பாரு!

[சிறிது ஒன்றை அவன் மூன் எடுத்துப் போடுகிறார்.]

சத்தா: பின் என்னதான் ஆகல?

[அப்போழுது அங்கு வந்த தயாக்காவர் ஒரு வடிவத்தைச் சத்தாரத்திடம் கொடுத்து விட்டுச் செல்கிறார்.]

கஸ்தி

செப்டம்பர்
இருந்தது
இது

வெள்ளித்

திரை

மறாநக

வெள்ளித்திரை

மருதாசலம்: என்னப்பா அது? சத்தாரம் (சீர்த்துப் பார்த்து): 'இப்படி விழு'வது கார் கொல்லி எழுதிவிடுக்காக்க! மருதா: எப்ப கார் கொல்லி எழுதிவிடுக்க காக்க?

சத்தா: பதினா ஒருமே தேதி காரை பத்துமணிக்கு! மருதா: அப்படியா... அப்போ நானும் ஒத்தானே பதினா... மறத்திடாதே... தங்கா 'கார்' பண்ணிக்கிட்டுப் போ!

சத்தா: சரியா!

(காட்சி நிறுத்தம்)

காட்சி 7

[பதினா ஒருமே தேதி காரை, ஒக்கொருவராகக் கருவாரத்தில் அமைக்கும் துறையின்றனர்.]

கருவா: அப்பறம், அந்த ஆசாமி...!

[ஒரு தெய்வகால ஆசாமி துறையிலே]

கருவா: உங்க பெரென்? ஆசாமி: கோமாதம் என்று என்னை அழைப்பார்கள்.

கருணா: ஓமோ, நீந்தான் அந்த ஆசாமியா? ஆமாம். இதக்கு முன்புதான் பாண்டியவது காந்திகை இருக்கிறதா?

மோம: ஒன்று, இரண்டா? ஏராளம்! கருணா: ஐயப்போ!

மோம: ஏன் திகைக்கிறீர்?... நான் காது வித்தது தமிழில் உண் புல்லாவிரகணைக் காண தென் போன்ற தூக்கியா!

கருணா: நான் கேட்டது பெண்கள் பாண்டியவது காதுவித்திருக்கிறீர் என்றுதான்!

மோம: அந்த மாதிரியான கேட்ட குணங்கள் என்னைடம் தெரிந்ததும் காணப் பட்டது. 'கய்காணதும் அவ்வன் புல்லாணதும் புருஷன்' என்று என் மனைவியோருத்தி விட்டாள் இருக்கிறும்.

கருணா: நீன் எதுக்காக வந்தியே இப்போ!

மோம: 'கவிபாண மின்னாடம்' என்று புதுக்காளான சிவப்பும் ஒன்றைப் புத்திரிகை போகத்தில் என்டென். ஆனால் மெனிட அன் மின்னாடப்பதானினைப் புத்திரி செய்து அதுமே பிணை. நீரும் வரக் கொள்வீர். நானும் வந்தேன். ஏதோ ஒரு விதத்தில் பொருது போன வேண்டுமென்பது?

கருணா: ஐயா! இது பொருதுபொருத்துக் காணக் கட்டப்பட்டுள்ள விடக்க, தப்படி செய்து போய் வருகிறீர்?

மோம: மிகவும் தந்தி.

[கொய்க்கிட்டுக் சென்று மறைந்தனர்]

கருணா: அடுத்தது....!

[ஒரு காட்ட எட்டப்பாண நாய் அன் கண்ணியுடன் நுழைகிறார்.]

கருணா: உன் பெரு என்னக்க?

நாய்: பீமனிக்கம்!

கருணா: ஆமாம், காதுகில் ஏதாவது உன் கருத்து அதுபயம் உண்டா?

பீமனிக்கம்: என் முகத்தைப் பார்த்தால்?

கருணா: (பார்த்து விட்டு): என்னப்பா?

நீது, இவ்வளவு மெட்டுக் காயக்க?

பீம: எல்லாமே காதுப் பரிசு காசி!

கருணா: என்னது காதுப் பரிசு?

பீம: ஆமாம் காசி, ஆமாம்! 'கண்ணை' போன்ற ஒரு பெண்ணிடம் நெருக்கியேன். தன் கையில் இருந்த 'கண்ணை'யை என் மூலத்தில் விடுவெறித்தான்..... 'மாமோ' பென்று இவ்நெருக்கியிடம் சென்றேன். மானிரப் பிடித்து உறுக்கி உரிமை எடுத்த விட்டான்.... இவ்வபோதான நான் காது கில் அதுபயம் உன்னவன் என்று நினைக்க!

கருணா: அடேயப்பா! இவ்வளவு அதுபயம் உன் ஆன் தமக்குத் தேவைக்கில், தயவுசெய்து போய் வருகிறீர்களா?

[பீமனிக்கம் அப்பொழுது கோத்ததுடன் வெளியேறுகிறார்.]

கருணா: அடுத்தது ஆன் கரணம்!

[சத்தரம் அங்கு வருகிறார்]

கருணா: ஓமோ! நீந்தான் அந்தக் கண்டி ஆமோ?

சத்: ஆமாம்!

கருணா: உங்களுடைய பெயர்?

சத்: சத்தரம் பி. என்லி.

கருணா: படிப்பு?

சத்: அதான் சொன்னேனோ, சத்தரம் பி. என்லி. பெய்து!

கருணா: காதுகில் அதுபயம் ஏதாவது....!

சத்: அது உமது மனக்குடு தெரியும்.

கருணா: என்னது, என் மனக்குடு?

சத்: ஆம், அவத்தான் என் காதுகில்!

கருணா: இந்த அவன் என்னைடம் சென்னைகே பிவிப்போ?

சத்: குறுப்பிக்காசி.... சொன்னது என்னை போனியா நீங்கள் அவளுக்குப் பிரயட்சனமொருது விருத்தியெனோ சொன்னு பபத்த....

கருணா: தய்கா போனியே!

சத்: தங்களுக்கு இப்பொதுதான் என் பெச்சின் அருமைமயம் வரிமைமயம் புரிவின் தன் போதுமே!

கருணா: சத், 'காதல் காதல்'னு என் மனைவிக் காதலிக்கவே அந்தக் 'காதல்' என்ருன் என்வ?

சத்: அது சத்தர காரணம். அதுகுத்தான் உன் களுக்குப் புரிய விடக்க.

கருணா: என்ன மறைமுகமாகத் தாக்க விதா?

சத்: 'காணும்.... நீங்கள் காதுகித்து இருத்தான் உங்களுக்குத் காது என்னவென்று புரிந்திருக்கும். ஆனால் நீங்கள் காதுகிக்க விடக்க என்று நம்புகிறேன்.

கருணா: காதுக்கு விடப்பெட் தேவைக்கில்லை.

'காதல்' என்னுன் என்வ? அவ்வளவுதான்.

சத்: காது என்னது ஒரு பந்த. அதை விவையாடுவர்களுடன் காதுமயம் காதுகி வும், பந்து கண்ணில் விழுவதென்பது காதுகி சென்றி.... அதே பந்து கண்ணிலிருந்து தப்பி வேறு எங்காவது விழுவதென்பது காதுகித் தொன்மைவக் கருக்கிறது.

கருணா: போக்! நீங்கள் என் மனைவிக் காது கித்தென் என்னைக்கெனோ, அவனைடம் நீங்கள் கண்ட ஒரு குணத்தைச் சொல்ல முடியுமா?

சத்: அவனைடம் இருப்பதென்பதும் ஒரு மறை, அதுதான் குழந்தை மறை!

கருணா: அதேட்ட! அந்தக் குழந்தை மறை காத்தியாசிடத்திலும் பாத்ததைக் காண்கித் தெரோதும். அப்படித்தானோ?

சத்: ஆமாம்!

கருணா: அந்த மாதிரிதான் என் மென் அவன் கவந்திருக்கும் பாத்தையைப் போல் உன் பெயையும் கவந்திருக்கா, ஏன்னு, அது குழந்தை மறை பாருக்க (செவியாக).

சத்: ஐயா! இப்போதான் நீங்கள் பெரிய தயார் பண்ணிடக்க! உங்கள் மீது அவன் கவந்த அன்பு பெற்ற பாண்டியெது. அந்திய னுன் என்மீது கவந்த அன்பு காதுகாவெது.... காதுக் குற்றி விட்டதனுதான் நான் அவனைக் கவியானம் செய்து கொள்கிறேன் என்று சொல்கிறேன்.

கருணா: மிகட்ட, சத்தரம்! நான் உன்னை கவையுமோ மடக்கப் பார்த்தேன். முடிவிலி! உங்களுடைய அறிவுத் திறமையிருக்கே அது முன்னுக்கே என் பெண்ணை உங்களுக்குக் கொடுத்திடலாம், ஆனால்....?

சத்தரம் (நிரூபிப்பு): என்னக்க ஆளுக்கு?

கருணா: காதுகி மறைத்து.

சத்: என்னக்க சொன்னீங்கள்?

கருணா: ஆமாம், சத்தரம்! இனிமேல் 'காதல் காதல்'னு அவியாமல் கவியானத் தைக் கட்டிக்கிட்டுக் கவையாடுகிறேன்.

சத்: அதைச் சொன்னீங்களா? அப்படியே செலுதுதென் யாமா?

[அவர் கால்களில் சத்தரம் விழக் காட்டி குடிவாடினார்.]

கண்ணீர் வற்றியது

மெழுகு மெளனமாக அமர்த்திருந்தான். தரைபீக் தறுக்குவாதற்கென்று வைத்திருந்த கதம்பம் கரத்தை அவன் கழுக்காய்க்கிறான், தறுக்கவாய்க்கிறான். அப்படியே நித்திரப்பாலை போல் அமர்த்து விட்டான். அவனுடைய கண் கண் வெதனவிலும் திரம்பி ஒளி மங்கிவிட்டன. அவன் உதடு இரெளகத்தடித்தது.

அவன் கண்கள் அவனிடம் கண். நான்த் தெரியவில்லை. அவன் கண்களில் வலி பார்ப்பது அறிந்ததாகவும் இல்லை. அவன், நான் சொல்வதைப் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தான்.

அவன் தலி நிரோமம், பதிக சொல்லாமல் இரப்பது அவனுக்குத் தெரிந்தது ஒட்டியது. நான்களில் அவன் திரிந்தது முன்னிருந்த தலித் தலித்தாருக்கு கொண்டான். அவர்காட்டி விரலாய் அவன் உச்சத்தலித் ஒரு தட்டித் தட்டினான். "என்ன மைதிவி! எப்பொழுது பிறப்புகுறியுள் சொல், தலித் தலித் வரட்டுமா? எழுதினா" என்று.

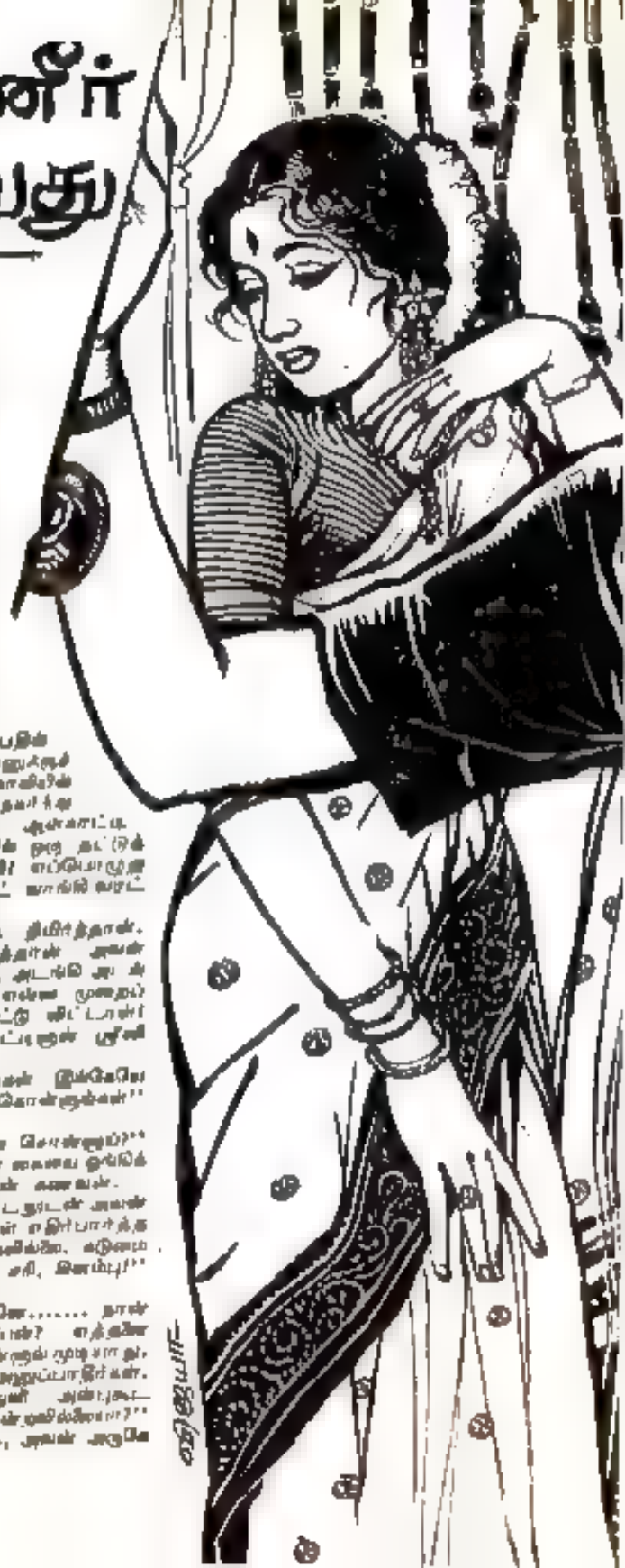
மைதிவி சாக்நாணமாக திரிந்தான். புத்தாணமாக அவனிடம் பார்த்தான் அவன் கண்கள். கண்களில் வலித்தி, அடங்கி அடங்கிப் போனது மைதிவி இன்று என்ன முறைப் படல் பார்த்துத் தலித்தாருக்கு விட்டான். "என்ன?" என்று அதட்டினான் மைதிவி.

"நான், போகவில்லை, நீங்கள் இங்கேயே எப்பொழுது வரும் வர்த்திக் கொள்ளுங்கள்" என்று அவன்.

"என்ன சொல்லுது? என்ன சொல்லுது?" என்று அதி. துத்திரத்தல் கண்கள் ஒங்கிக் கொண்டு அவனை நெருங்கினான் கண்கள்.

அவன் வெட்கம், கரும் உடலுடன் அவன் முன் நின்று, அவன் அவன் எதிர்பார்த்த படி அவன் அவனை அடிக்கவில்லை, கடுமை வாய் இருந்தது. "சரி, சரி, கொம்பு!" என்று முடிவாக.

"என்னதான் சொல்பேனெ..... நான் எப்படிப் போய்க் கோட்டுமே? எத்தனை தடவை கோட்டுமே? இனி என்னும் முடிவாக, தலித்தாருக்கு என்ன அங்கே அனுப்பாதிர்கள். இந்தியை காட்டினால் ஒரு துணி அங்கே என்னிது என்னிதுத் தெரிக் கண்களில்லையா?" என்று கண்களில் நீர் மல்க, அவன் அருகே

விஜயா

தன் தீயவைகளை ஒரு வேறுபடி, திராசை விருல் எழுப்பிய கூடப்படும், உணவன் குணத்திற்குத் தன்னை ஒருவரும் வயிற்றினையக் குழந்தைக்கு அது வைத்தான். அவன் வேளிக் கொண்டு, தன் துணியினையே எடுத்து வைத்துக் கொண்டான். எவ்வகையிலும் தன் குழந்தைக்கு வேண்டியவற்றை அருகிலேயும்.

வண்டி கொண்டு வரப் போன ஸ்ரீனிவாசன் வந்துவிட்டான். அவனைத் துரிதப்படுத்தி வண்டி ஏற்றினான். தன் பையன் குழந்தை யின் கூடையை எடுக்கப் போன மகனினையத் தடுத்தான். "வேண்டாம், குழந்தை இக் கையே இருக்கட்டும்."

"என்னை விட்டு இருக்க மாட்டானே!" என்று பரிதாபமாகக் கேட்டான் மைதிலி.

"எல்லாம் இருப்பான்."

"குழந்தையைப் பத்திரமாகப் பார்த்துக் கொள்வீர்களா?"

"சரி, சரி."

"பருக்கையைப் பார்த்து உதறிய போடுங்கள்."

"ஊ..."

"எனக்கு ஒன்று எரிவட்டும், இருட்டில் பாயப்படுவான்."

"சரி, இந்த உபதேசமெல்லாம் இருக்கட்டும். ஒன்று தீயவை வைத்துக்கொள். பணத்துடன் வரவேண்டும். இல்லையெல், வரவே வேண்டாம்."

"அப்படியானால் என் குழந்தையைக் கொடுங்கள். அப்படியே இருக்கக் கேட்டான்... தன்னை மீது வார்த்தைகள் அவன் கெட்டுத்தவித்து வெடித்தன.

"எல்லாம் போகித்தான் அவனை வைத்திருக்கிறேன். திரும்பி வராமல் போய் விட்டால் நான் பானை விட்டுப் பணம் கேட்பது!" அவன் சிரித்தான் வாரிசையமாக.

வேறுபடி அவன் கருதியை நன்றாகியது. அவன் அருவருப்படன் வண்டியில் ஏறினான்.

இரவில் ஏறி மாமாவின் கணை அடைத்த காலில் இவற்றைப் போல் இறங்கி நடத்தான். விடு போய்ச் சேர வரையில் சத்தம் கூடக் கொடுக்காமல் அடியைப் பிடித்தான் வண்டியின். வரி நெடுக அவன் இவ்வாத பல வேளானைச் சென்றுகொண்டே மாமாவின் விட்டை அடைந்தான்.

"எப்படியும்மா அகற்றின வந்தால்? என் உதரம் உனக்குச் சேர்த்துக் கொடுக்கிறேன்!" என்று மாமா விவப்புடன் கேட்பதைக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தான் மைதிலி. ஒரு விதாடி பதில் சொல்ல முடியாமல் விழித்தான்.

"என்னை விழித்தே? உடம்பு சரியில்லையா?" என்று மாமா பரிசுடன் வினாவித்தான்.

"பாட்டி உனக்காகக் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறேன்!" என்று மாமாவின் பேன் பிறை மைதிலியின் செவியில் உதறினான்.

"எப்படி வந்தால்? குழந்தை எங்கே?" என்று கேட்டார் மாமா.

"என்னைவா உனக்குக் கூடவில்லை? பார்த்து வேண்டிய போன இருந்தது. விளம்பி வந்து விட்டேன். இன்று மாமாவின் திரும்ப வேண்டும். அவர் வெளியூர் போன வேண்டாமா? குழந்தைக்கு அங்கே என்னுடன் இருந்து வரவில்லை!" என்று மைதிலி.

"ரத்த பாசம், ரத்த பாசம்!" என்று என்னைவரும் அழைப்பப்பட்டார்கள்.

மைதிலி தன் பாட்டியின் அருகில் போய் அமர்ந்தான். அங்கே சிறகு போன்ற காதைத் தன் கன்னத்தில் வைத்தான். உடல் குறுக்காக உதறிக் கதறி அழுதான்.

மைதிலி தன்னைச் சோதித்துக் கொண்டு, பிறகு எங்கெங்குமே பிடுங்கி, பாட்டி படுக்கையில் விழுந்து ஒரு வாய்மாவிற்கும், தீயவை தப்பி ஒரு தானாவிற்கும், தன் கய தீயவை இருக்கும் வகையில் பேத்தியை அழைத்தானாம்.

மாலை நேரம் நெருங்கவும் மைதிலி தன் மாமாவைத் தேடிச் சென்றான். "மாமா! என்னை ரவில் ஏறி விட்டு விடுவீர்களா?" என்று கேட்டான் அவன்.

"ஆகட்டும், என்ன அவரம்? தானாகப் போவோம்!" என்று அவர்.

"குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டிருந்தால் பரவாயில்லை...." என்று இழுத்தான்.

"சரி, உன் அருமைப்பாட்டில் சொல்லி விட்டேன் குழந்தையைப் கடுத்து வந்துவிடு. பாட்டி வேறு தான் இருக்க மாட்டான்."

"மாமா...." தலயிலேன் மைதிலி.

"என்னை மைதிலி?"

"திரும்பிப் போன ரவில் வாரி கொண்டு வரவில்லை வரக்கூட இல்லை என்பதுதான் உனக்குக்குத் தெரியுமா?"

"இதெல்லாம் வந்திருக்கிறதும் தான் வரக் கிட்டுகையென்று? அன்று, உன் பருக்கைப் பணத்தின் கருத்தாக இருப்பதை நீ தவறாக நினைக்கக் கூடாது. அதுவும் நன்றாகத்தான் உன் அப்பா வந்தாடியான் வாரி இறைத்தது போலும். உன் அப்பாவைக், கொன்று விட்டது அது."

"பணம் ஒன்றுதான் அவருக்கு மதம், கொள்கை, பரிசுவித விழைவு - எல்லாம்!"

"விட்டேனட்டும், உனக்கு ஒன்றும் குணத்திலும், பிரேமாவிற்கு விடு விட்டேன் தந்திரப் பது போல் உனக்கும் வைத்திருக்கிறேன், உன் கணவனை நீ ஒன்றும் கேட்க வேண்டாம், உன் தப்பலில் குணத்தைப் பார்த்து மனம் உடைந்த உன் பாட்டியும் அப்பாவும் உனக்குச் சேர வேண்டிய தொகையைப் பாட்டி பேரினெய் வைத்திருக்கிறார்கள். பாதிச் சொத்து உன் அப்பாவுக்கும் உண்டே?"

"மாமா! உங்கள் அன்பு என்னும் இருந்தால் போலும், பெற்றோர் என்ற சொல்லுக்கே நீங்கள்தாம். எனக்கு வேறு ஆதாரம் இல்லையது."

"அன்று, நீ வேறு, பிரேமா வேறு எனக்கு!" மைதிலி மீண்டும் உதறினான். பிறகு விளம்பி விட்டான்.

உள்ளே கூடத்தைக் கூடக்கும்போது மாவியும் பிரேமாவும் பெகவது கேட்டது. தன்னைக் குறித்துப் பேசிக் இருக்கவும் சற்று தீவானித்தான் மைதிலி.

"மைதிலி அப்பாவின் எத்தனை நேரம் பெகவான், அம்மா! என்னை நேர் நினைவும் கூட இருக்கப் போவதில்லை. ஏன்மேலும் வான்!" என்று விழைவிலேன் பிரேமா.

"அவன் என்ன சொன்னான், பாவம். அவன் கணவன் பணம் கேட்கச் சொல்லி

சிறந்த அமிலநாசினியும், மலமிளக்கியும்

நம்பிக்கை

ஒவ்வொரு துறையிலும் சில தயாரிப்புகள்தான் சிறந்தன ஆகியும், பல வருடங்களாக நம் பி. என். என். துறையிலும் பெயர் பெற்று உயர்ந்த இடம் பற்றி இருக்கின்றன. இந்த நம்பிக்கையாளர் தான் உத்தம சிவப்படி மிலக, ஆப் மக்னீஷியா உடலில் எல்லோராரும் ஆபகரிக்கப்படும் 75 வருடங்களுக்கு மேலாக சிவப்படி மெய்யப்பட்ட உலகமறிந்த தயாரிப்பும் ஆகும்.

அதிகாரம் பெற்ற தயாரிப்பாளர்கள்:

டென் மெஷ்கல் ஸ்டோர்ஸ் (மாண்டிபாக்கர்ஸ்) பிரைவேட், லிமிடெட்

"எதையும் இல்லை. கேட்க முடியவில்லை. டாட்டி மிகவும் அபத்தமான தீயபிச இருக்கிறான்" என்றார் மைதிலி. நிதானமாக.

"சரி, நீ இனி இருக்க இருக்கத் தெனையிங்கி. உன் டாட்டி செத்த பிறகு கேட்டு, பணத்தை வாய்க்கி வந்தான் போலாம்."

"டாட்டி இறக்கவில்லை கங்கி கரும். பிறகு போகிறேன்" என்று பதில் அளித்த மீட்டு அவள் கைமயலாசனத்தில் புத்தகம்.

அவ்வாறு வந்துவிட்டது ஸ்ரீவிவாசனுக்கு. அவள் வேலமாக வந்து அவள் தாய் பின்ன விழுங்க அவளைத் தாதுவென்று இருக்கிற வாதைக்கம் கொண்டு போனார்.

மாதிரி நிரிந்தான். "முடியாதது. நான் நிரும்பிப் போக மாட்டேன். எனக்கு வண்டியில் செல்வாது" என்றார் அவன்.

"வண்டி இல்லாவிட்டால் தெருவில் செல்!"

"என் குழந்தையை எடுத்துப் போகிறேன்" என்று.

"குழந்தையைத் தொடவிட மாட்டேன்."

மைதிலி தொடர்ச்சியாக பக்கமாகப் பாய்ந்தான். அதற்குள் மிகு வலத்துடன் ஸ்ரீவிவாசன் அவளைத் தடுத்துக் கொள்கிறான் என்று நினைத்தான். உதவைய் பவென்று எதிர்த்துக் கொண்டான். அந்த நேரத்தில் குழந்தை வந்தது. மைதிலி அப்பால் போய் விழுந்தான். உடனே எழவில்லை எழுந்து வந்து கதவைத் தட்டினான். "உதவைய் திறவுங்கள். குழந்தை பவத்து விட்டான்" என்று அழைத்தான். ஒன்றும் பதில் வரவில்லை. குழந்தையின் அலையைக் குறைத்துவிட்டது.

அவன் மடமடவென்று இறங்கித் தெரு போனது நடந்து சென்றது. நான் வரும் வழி தெருவிதும் போகிறது அவத்திறுக்கப்படுத்தான் எதையும் நடத்தது. இவ்வாறு முறையில் அவன் கதர்த்திவினாவாது. குழந்தையின் குரல் செவியெழுந்தன எதிரொலித்தபோது உதற அவன் திண்டான். பிறகு உதறி அவனை ஒழிக்கியது.

அவன் தொடக்கம் சென்றான். பக்கத்துக் கத்திரித் தொடட்டத்தில் கடை விறை அமைந்தது. போக்தென்று ஒரு சந்தம் அந்த இருக்கை கிழித்துக் கொண்டு புறப்பட்டது.

மீதநான் விடியத்தானியினையே அவன் உடனும் பார்த்து எடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டான். ஸ்ரீவிவாசன் திவத்தெ வின்றான். மைதிலி உயிரையே மாய்த்துக்கொண்டது துணிவாக என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

"வாழ்கியே வலிவையைப் போடும்போதே பார்த்துவிட்டேனாக, நம்ப முடியவில்லை. அப்பா எப்படி அங்கே வந்தான்?" என்று கத்திரித் தொடட்டகாரன் கேட்டான்.

ஸ்ரீவிவாசன் குனிந்தபடியே தரிசுவ மெல்ல ஆடினான். பிறகு பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு. மெதுவாகப் பேசினான். "தெரு மாயா வீடு போகிறத்தான். எட்டரை மணி சமயம் வந்துவந்தால் செங்கி விழுந்தான். வரும் வழியில் தவறிவிட்டானா?" என்றான்.

"அடடா! ஒரு தாலுமிகாரன். நான் தெருத்தான் விட்டோடு வந்தவாறவன் அழைத்துக் கொண்டு சிவியாவுக்காய் போனே ஐக்க. ஏற மணியே விட்டால் விட்டுப் போனேன். உறவு முறையில்லாத பார்த்து

"வா? ராஜா?" என்று கத்தித்தெ சிங்கம்.

"நாங்கள்நான் பிரமோ!" என்றது மூலம்.

"நாங்கள்மே!" என்றது மூலம்.

"மகன்வன் சிங்கத்தான்!" என்றது மூலம்.

"சிங்க ராஜா வுக்கு நே!" என்றது மூலம்.

வாழ் துதிக்கை யாக சிங்கத்தைச் சந்தி வந்ததற்குத் தாக்கி வி எதிர்த்தது.

உதவைய் புறங்கு எழுந்த சிங்கம், "வா? ராஜா என்ற கேள்விக்குப் பதில் கொடுத்த தெரிவியென்று எனக்குத் தெரியாது என்று சொல்லிட்டுப் போகிறதானா? அதற்கு இப்படி ஆத்திரம் குவானேன்?" என்றது.

மீட்டு வரும்போது மணி பக்கவிரண்டு அடித்து விட்டது.

ஸ்ரீவிவாசன் உடனடிக்குத் தந்தி செலுத்தினான். பிறகு மணியின் அருகே போய் அளித்தான். பிரமை பிடித்த அவன் நினைவாக வந்து வந்தவாறும் பரிதாபப்பட்டான்.

ஸ்ரீவிவாசன் தந்தி எழுதி ஒருவகிட்டுப் கொடுத்தான். மற்றவர்கள் தெருப் பக்கமாக ஆடிக்கு ஒரு வேலமாக அவ்வாறு வந்த கவலிக்கச் சென்றான். உயிரோ மேல் பிண்டைக் குழந்தையை உடனே பார்த்துக் கொண்டான்.

ஸ்ரீவிவாசன் மூலம் மேல் செல்ல ஆரம்பித்தது. அப்பொழுதுதான் அவன் கைக் கடிதாரம் அவனுக்கு திவவு வந்தது. மூலம் நான் எல்லாவகிய் கடிதாரம் விழுந்து உடனடித் விட்டது. அவன் அந்த எடுத்துதான். மணியைச் சரியாக எட்டிட முக்கால் என்று அவத்து, வரும் பார்த்தும் மூலம் மைதிலி மீன் கவலிக் கட்டிவிட்டான். அவன் கைவல மனதானா எடுத்துப் போட்டான்.

மைதிலியின் மாதிரி போன முகத்தைப் பார்த்த முடிவாக மனவியை மூலம் கொண்டான். "எப்படியும் மைதிலி விட்டுத் தெரு வந்ததொ போகிறதா தெரியக் கூடாது" என்று அவன் மூலியின் கீழ்வாறிட்ட வன் மை இருத்தது. நம் பிந்தாவம் இருக்கிற அவனைப் பவனாத்திவது. அவன் சிறிது கைக்குச் சரியாக விட்டும் கட்டியம் குறுகி விட்டது. மைதிலி வந்தவா; கேள்விகள் கேட்டவா. ஒரு சங்கிக்குத்தொ அந்தச் சம வந்திக் வந்து போத்தான்.

"மைதிலி!" என்று அவன் குறுக்குப் பறவியைப் பவ மேல் இருப்பதைக் கண்டான் ஒரு. உத்திரவாய் திவரும். போதிகைக் கண்டதும் ஒரு தன் மேல் கட்டையின் மை விழுந்த கடித்ததை உன் பக்கவாகத் திவிக் குக் கொண்டான்.

ஆதலால் எப்படி அந்தமான
மூலம்—அதாவது நீக்கலும் தானும்
செய்தாராக மட்டுமல்லாது ஒருவரே—
என்ற உணர்வுதான் நம்மோடுவரவே
தீர்த்தவரையா வரட்டும்.

—கங்காதி விவகாரத்தை

நடக்க வேண்டியவரை நடத்தின. சது
தானே வந்ததோடுதவிராதல் சொன்னதை
மேலும், கமழியிலே வந்த வடிவத்தின்
தீவிரமோடு வந்தவையுண்டுபிடிப்பார்த்ததும்
வழிதவறி விடுத்தது விட்டதாதல் தீர்ப்பு
வந்தது.

"ரஜ, நீ எப்படி வந்தாய்?" என்று கேட்
டாம் ஸ்ரீதேவன்.

"எங்கள் பாட்டி இரத்த விட்டால் நேத்து
இரவு, கமழியிலே அழகுத்துப் போக வந்
தேன்" என்றான் சது.

சது மட்டுமே கமழியிலே தவறக் கூட
வாங்கி இருக்க முடிந்தது. குழந்தையை
வருத்துக் கொண்டு போவதால் வேலிபிட்டு
டாம் அமை.

"பேர்மே! நான் எப்படி வந்தேன் முடி
வது? கமழியில் இருந்தால் மலையிலே; இரத்
தும் தொங்கி" என்றான் ஸ்ரீதேவன்.

சது அவரைக் கொண்டு விடுவான் போக
கொண்டிருப்பது, பிறகு மலையிலே வந்தது திரும்பி,
விட்டான். "மாம் வாய்க்கிற காச, குழந்தை
புறமாயிடுதல் வேறு கண்ணால் பிச்சுப்
படுத்தி மலையிலே விட்ட நன்றாக வரட்டும்..."

கார்த்திகைதான் துப்பி விட்டு அவன் விடு
திருப்பினான்.

"என் விடு நேடி வந்து வந்தேன் அவமானம்
படுத்தியிருக்கிறாய்?"

"மேன், கமழியில் இருந்தும் உங்களைக்
காட்டிக் கொடுக்க விரும்பும், இரத்தம் உங்களைக்
காட்டுவதில் விட்டான். தீவிரம் வந்ததும்
கொன். என் கமழியே விட்டிருந்ததால் உன்
கண்ணில் கிணங்கும் பூட்டி உன் கழுத்தின்
கவிந்ததை மார்புப் பிடிப்போம். நடத்தது
முழுதான் வந்தது தெரிவிப்பேன்"

ஸ்ரீதேவன் சதுவை ஏதிர்ப்புப் பார்த்தான்.
அவன் போவதைக் கிணங்கினான் என்ற
விவரம் வேலிவந்து விடுமோ என்று மூத்து
மெய்யாயாக அவன் வழி அழைப்பி விட்டான்.

LNTட்டியில் அந்தமக் கிணங்கான் என்
வான் முடிந்த பிறகு ஸ்ரீதேவன் சது நான்
வந்தான், துக்கம் கிணங்கான்.

"பாட்டிக்கு தீவிரம் செய்து இருக்க
தாயே" என்று கேட்டான் அவன்.

"ஆமாம், அந்தமையே கமழியிலே என்று
வந்திருந்தான்" என்று உறும் போது
மாமானில் குறும் தடுக்கிவது.

"அப்போ, இப்போது அந்தக் செய்து
வந்ததோடுமே? என் குழந்தையைத்தானே?"

"பாட்டிக்குப் பிறகு கமழியில் இருந்திருந்
தான் அவன் கார்த்திகைதான் செய்து. இப்
போது பாட்டியின் செய்து வந்ததான்
செய்து. இரண்டு மணி நேர வித்தியானம்;

பாட்டி பத்து மணிக்கு இரண்டான. கமழியில்
விட்டே, ருக்காதுக்கே இரந்து விட்டாயே?"
என்று வினாக்கொடுக்கிறான்.

ஸ்ரீதேவனின் முடிவத்தைக் கண்டதும் சது
கார்த்திகை வித்தியான். "ஆகும் செய்து
குடிக்கு ஆகும் செய்துக்கொண்டிருக்கிறான் ?
கொன் வந்ததை மலையிலே இருந்து விட்
டாம், மலையிலே" என்றான் சது.

"சது, மலையிலே இருட்டா, நான் விட்டதை
நேடி வந்ததானே அவ்வாறு போவது மலர்
மலர். மேலும், நான் கொடுத்ததை இருந்து
நான் செய்திருக்கையிலே இருக்கையே போக?"
என்றான் மலர்.

ஸ்ரீதேவன் உடனே வருத்து வேலியே
போய் விட்டான். வேலிவந்து முடிந்தான்.
"மலையிலே, மலையிலே" என்று பிறந்திக்
கொண்டே அவன் செய்ததால் வந்த உதிக்
கொண்டான்.

"ரஜ, உங்களை உட்கார் பிறந்த அவ்வாறு
பெரிந்த குழந்தை மலையிலே விட்டான், ரு
தான் வந்ததில் உங்களைப்போன்று வரவில்லை.
கொடுத்ததும் தப்பித்ததும் உங்களுக்கு மலர்
மலர் உங்களுக்கு இருக்கின்றன" என்று
விவரத்தோடு உதிர்த்து ருதின் தப்பித்தான்.

"என் கண்ணில் வந்தி விட்டது, அப்போ!"
என்று கருக்கமானக் கதி விட்டு சது தான்
கண்ணால் தாதுக் கொண்டு விட்டான். அங்கு
கமழியில் துக்கம் வருவதால் ருதர் வந்ததை
நின்று முடிந்ததை பித்ததும் படித்தான்.

"ரஜ, -

நீ இரந்து படிப்பதற்கு நான் என் விடு
கொடுத்து விடுமேன். அங்கு நான் எதிர்பார்த்த
துப்பி நடக்குமேனானது, நீ வரும் போது
என் பிறந்ததைத்தான் காண்பாய். என்
குழந்தையைக் காண்பாய் செய்து நாய்க்கான்
உன் கிணங்கிவிடுவான். மலையிலே தவிரையே
விடுவான் ரத்தம் முடிந்தது என் கார்த்திகைத்
தவிரையிலே. இவ் வந்தது அவரிடம்
பிடிப்பு இரந்து, குழந்தையை அவர் கொண்டு
கிணங்கிப் பார்த்துக் கொன். அவர் உங்களை
காட்டினான். அவரை நேரிலுக்கு அழைப்
பார்த்து, சது, "பதி பதிவோ?" என்று கேட்
பார்.

உண்மையாக உணர்வெல்லாம் என்
விட்டி இருந்து விட்டது. அவரின் அவரைக்
காட்டிக் கொடுக்க வந்தது மலையிலே, கார
தான், நான் தவிரையே கொடுக்காரது நேரில்
துக்கம் போவதால் என் மலர் அழைப்பி
படிக்கப்பட்டு என்ற பிணங்கிப் பார்த்துத்
தான் இருக்க வேண்டும்.

உடனே குடிவிட்டு என் திட்டம் கிண
கிணங்கிவிடு விட்டதும் மலையிலே கமழியில்
இரந்து விட்டிருப்பான் என்பதில் கிணங்கி,
கமழியில்

சது அந்தப் படித்து முடிப்பதற்கு உங்களை
விட்டான். மலர் தீர்த்ததால் போய் வந்
தில் பெருக்கெடுத்தது.

"என்மேலா ரஜ?"

"உங்களுக்குத் தீவிரம் மலையிலே இருந்
திருவான் எப்படி தெரியாமல் இருக்க. நேரில்
அவன் படிக்கான் கிணங்கிப் பார்த்துமேனா
துக்கம் தடுக்கிவது அப்போ" என்றான் சது.

நான் வந்த வந்ததைத் தப்பித்ததில் வந்ததில்
விடுத்து மலையிலே கொண்டே.

நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான 'டெட்டால்'

கோடைக் கட்டிகளைத் தடுக்க உதவும்

விபக்கவியை வெண்மைவான சூழல்தரும் பரம விரோதி. அது வேர்க்குருவை உண்டாக்கி, அரிப்பையும் கரிச்செய்யும் கொடுங்கும். சொறிவதன் மூலம் தன்மை இல்லை, தோளையே விரியும், ஆதலால், உலகமெல்லாம் மிகவும் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான மெய்கிராமினி 'டெட்டால்' கவந்த நீர் கொண்டு அதனைக் கழவி, அரிப்பையும் கரிச்செய்யும் தணிவும்கள், நீங்கள் குளிக் குளிக் நீரில் 'டெட்டால்' கவந்திருந்தால் வேர்க்குருவை ஆற்றுவதன் அது பரவுவதையோ அல்லது கோடைக் கட்டிகளையோ மறுவதையோ தடுக்க உதவும். உங்கள் சூழல்தரும் வேர்க்குரு கண்டிருந்தால் அதனைக் குணப்படுத்தத் தவறாத மெய்கிராமினி 'டெட்டால்'.

'டெட்டால்' குளிக் குளிக் நீருடன் கலந்து உபயோகித்தால் சூழல்தரும் துடைக்க உதவாததையும் கொடுக்கும். தொண்டைப் புண் களைத் தடுப்பதற்கு 'டெட்டால்' கலந்து நீர் கொப்பளிக்க உதவும். தரைகளைக் கழவும் போரோ அல்லது துடைக்கவிரிவோ நீரில் 'டெட்டால்' கலந்து, உபயோகிப்புகள்.

குதரவுக்கு குதரவான
அண்ணைக்கு குதரவு:
டால்டா

டால்டா
பேக்சுமர அனையாளமிட்ட
வனஸ்பதி

■ நாத்நிலையுடைய தாவர எண்ணெயிலிருந்து தயாரிப்பு.
■ வளரும் சிறுவர்களுக்கான சுவைப்பெருக்கி ஆகியிருக்கிறது.
■ மோசடி செய்ய முடியாதவாறு சரிவசைத்தட்டாக்களில் கடைசா முறைப்படி ஆட்கொள்கிறது.
■ மறவாதீர்கள்: திறந்த டால்டா எண்ணெயிலிருந்து சிலவகையாக வாங்கக்கூடியதல்ல டால்டா.

குரத்திலும் தூய்மையிலும் சிறந்த சமையல் சாதனம்